

3 ESOTERIikka

3.1 Esipuhe

¹Yleisotsikon ”Esoteriikka” alle on koottu tosiasioita ja lisähuomautuksia, jotka eivät soineet minkään muun otsikon alle.

²Sana ”hylozoiikka” on varattu sellaisille tosiasioille ja ideoille, jotka ovat osa pythagoralaista maailmankatsomusta. Hylozoiikka on tieto todellisuudesta mentaalijärjestelmäksi muotoiltuna. Aikanaan myös nimitys ”hylozoiikka” idiotisoituu. Tämä kuulostaa ”kovalta puheelta”, ja herkkät mielet reagoivat. Olisi parempi, jos he reagoisivat painokkaasti idiotisointia, tyhmentymistä ja tahallista vääristelyä vastaan mukavana yhdistelmänä.

3.2 JOHDANTO

¹Niin kutsuttujen koulutettujen keskuudessa ja myös akateemisessa mielipiteessä vallitsee hämmästyttävä tietämättömyys esoteerisesta todellisuustiedosta. Sanomalehdissä voi edelleen törmätä sellaisiin ilmaisiin kuin ”yliluonnollinen”. Onko ihmisten mahdotonta käsittää, että mitään ylluonnollista ei voi olla olemassa, vaan että on olemassa tuntematon, tutkimaton todellisuus? Se, että teologit, filosofit ja tiedemiehet pitävät ”arvoansa alentavana” tutkia esoteerian todellisuuspitoisuutta, osoittaa, että dogmaattinen ajattelu hallitsee edelleen sitä niin kutsuttua kriittistä järkeä, jolla he ylpeilevät. Erityisesti Skandinaavia on se ”tieteen linnake”, joka ansaitsee nimen ”tieteen takamaa”.

²Ajan merkit viittaavat kuitenkin siihen, että dogmiajattelun aikakausi on päättymässä. Uudet sukupolvet suhtautuvat yhä epäilevämmiin heille annettuun ”uskonperintöön”.

³Kun esoteerinen todellisuustieto, jota vuosituhansien ajan oli opetettu salaisissa tietokunnissa, sallittiin tulla eksoteeriseksi vuonna 1875, herättivät jo ne harvat aluksi julkaistut tosiasiat suurta mielenkiintoa niissä etsijöissä, jotka olivat oivaltaneet vallitsevien ideologioiden kohtuuttomuuden. Eräs englantilainen intoilija, päätoimittaja A. P. Sinnett, julkaisi nopeassa tahdissa kaksi teosta, *The Occult World* vuonna 1881 ja *Esoteric Buddhism* vuonna 1883, jotka molemmat julkaistiin ruotsinkielisinä käännöksinä vuonna 1887. Victor Pfeiff, joka käänsi kirjan *The Occult World*, kirjoitti esipuheen, josta lainataan seuraavaa. Se todistaa, että hänellä oli vaadittavat edellytykset ymmärtää kaiken tieteellisen ajattelun mullistava esoteerinen katsantotapa:

⁴”Tässä kuvatut tapahtumat tai ilmiöt, niin mahdottomilta kuin ne ensi silmäyksellä näyttävätkin, ovat tietenkin herättäneet halveksuntaa ja pilkkaa niiden tavallisten ajattelemattomien lukijoiden sekä niiden *karkeiden* materialistien taholta, jotka eivät tunnusta mitään muuta todellisuutta kuin *fyysisen* aineellisen, eivätkä mitään muuta elämää kuin sen, jota elämme täällä maan päällä, ja jotka ihmisen psykologian osalta tunnustavat vain ulkoisen puolen, mekaanisen molekyylien liikkeen, ja katsovat, että asioiden henkinen puoli, voima – joka ihmisessä ilmenee ajatuksen ja tahdon korkeampina muotoina – on vain eräs aineen ominaisuus. He eivät tahdo myöntää, että henki ja aine ovat yhtä oikeutettuja todellisuuksia, ikuisen persoonallisen ja itse-tietoisien elämän sisäinen ja ulkoinen puoli, sellaisina kuin ne ilmenevät kehityksen kuluessa.”

⁵”Mutta tämän kirjan, kuten minkä tahansa hyvän kirjan todellinen arvo on siinä, että se herättää itsenäistä ajattelua – ajattelevissa lukijoissa yleensä sekä todellisissa tiedemiehissä, niissä, jotka vakavissaan kokeilevat ennen kuin tuomitsevat, ja myös niissä teologeissa, jotka ovat noudattaneet apostolinsa käskyä: ’Koetelkaa kaikki ja pitäkää se, mikä hyvää on.’ Se on suunnannut heidän ajatuksensa inhimillisen psykologian ja niiden voimien syvällisempään tutkimukseen, joita siinä luultavasti piilee ja joita tiede ei ole vielä tutkinut. Kerran aktuaalisuuteen herätettyinä nämä voimat voivat osoittautua olevan yhteydessä ja harjoittavan tiettyä valtaa niihin luonnonvoimiin, joita luonnontiede ei ole vielä joko löytänyt tai ehtinyt tutkia niitä koko voimakkuudeltaan tai kaikkia niiden mahdollisia yhdistelmiä. Näin näyttää olevan tilanne jo niiden tunnettujen sähkömagneettisten voimien suhteen, joihin tässä kirjassa usein vedotaan

ilmiöiden perustana, ja niiden kemiallisten sukulaisuuksien suhteen, jotka toimivat vaikuttavat kappaleiden hajoamisen ja koostumuksen yhteydessä.”

⁶”Vielä muutama sana kirjasta *The Occult World* ... se on johdanto Sinnettin myöhemmin julkaisemaan teokseen *Esoteric Buddhism*, jossa hän antaa oikean kuvauksen ja yksityiskohtaisemman selvityksen. Kirja esittää yhteenvedon siitä tähän saakka yleisölle kätketystä viisauden opetuksesta, joka ei ole ainoastaan buddhalaisuuden ja muiden muinaisitaimaisten uskontojen perusta, vaan joka on vaikuttanut voimakkaasti myös kristinuskoon. Tämä opetus on siirtynyt salaseurojen kautta muinaisilta temppelimesteereihin vihityiltä nykyisille ’adepteille’, veljeskunnalle, jonka todellinen koti on Tiibetissä. Tämän opetuksen, teosofian, yksityiskohdista voidaan olla mitä mieltä tahansa – mutta yksi asia on varma, että sen pohjalla on syviä hengellisiä totuuksia ja että sen tutkimuksella tulee olemaan tarpeellinen sovinnollinen vaikutus vallitsevassa taitekohdassa nykyisen yksipuolisen hengellisten ilmiöiden selittämiseen kykenemättömän materialismin ja yksipuolisen aineellisia ilmiöitä selittämään kykenemättömän idealismin välillä.”

⁷A. F. Åkerberg kirjoitti Sinnettin toiseen kirjaan esipuheen, josta on lainattu seuraavat huomionarvoiset kommentit:

⁸”Tämä teos on järjestelmällinen esitys teosofisesta maailmankatsomuksesta eli idän salaiseen viisauteen vihittyjen opetuksesta. Siinä käsitelty ongelmat ovat ihmiskunnan kannalta tärkeimpiä, itse elämään liittyviä ongelmia – mitä ihminen on, mistä hän on tullut ja minne hän on menossa.

⁹”On tiedetty ja tunnustettu, että ihminen on vapaa ja omavastuinen olento, mutta sitä on myös epäilty ja siitä on kiistelty. Kokemus asettaa meidät tässä ristiriidan eteen, sillä se ei todista vain ihmisen vapaudesta ja voimasta vaan myös hänen vapaudettomuudestaan ja voimattomuudestaan. Tavallinen näkemys joko pysähtyy tähän ristiriitaan tai poistaa sen dogmaattisella valtakielellä, kun taas teosofia ratkaisee sen tarkastelemalla ihmisen vapautta ei ole-massa olevana vaan tulossa olevana, jotain, joka toteutuu asteittain kehityksen kuluessa. Tästä kehityksestä ihmisyyksilön nykyinen elämä syntymästä kuolemaan, tai jopa ihmiskunnan elämä koko sen historiallisen ajanjakson aikana, on vain murto-osa. Inhimillinen minä on vielä kaukana täysi-ikäisyydestään. Ihmiskunnan historia esittää tähän mennessä vain sen valmisteluvaiheita. Ensimmäinen vaihe on vapaan tahdon kehittäminen. Seuraava vaihe on tämän tahdon yhdistyminen luonnon perimmäiseen tarkoitukseen. Vasta kun ihminen on tullut täysin tietoiseksi siitä, ettei mikään ulkoinen auktoriteetti ole hänen kohtalonsa herra henkisyyden suhteen, vaan ainoastaan hän itse, hän kykenee ottamaan sen luonnossa olevan aseman, josta käsin hän voi havaita ne hämmästyttävät mahdollisuudet, jotka liittyvät hänen omaan tulevaan kehitykseensä’. Minä tulee itse hankkimaan sen korkean aseman, jossa siitä tulee luova periaate luonnossa, ...

¹⁰”Teosofinen maailmankatsomus selittää, kuinka ihmisyyksilön kehittyminen tuohon ylevään päämäärään osuu samaan aikaan ihmiskunnan kehittymisen kanssa – reinkarnaatio-opin ansiosta. Tuo inhimillinen minä, joka kehittyy tietoiseksi aistihavainnoissa ja niiden kautta ja itse-toiminnaksi fyysisten tarpeiden kautta, on – näennäisestä itsenäisyydestään huolimatta – vain verho korkeammalle, syvemmälle, sisältörikkaammalle minälle, joka nykyisessä elämässä ihmiskunnan nykyisellä kaudella on vielä kehittymätön, uinuu kuin kukka nupussaan ja tuo ilmi itseään vain satunnaisesti intuitiivisen tai mystisen sielunelämän ilmentymissä.”

¹¹”Tämä liike saa meidät jo havaitsemaan uuden päivän koiton, ennusmerkit ihmiskunnan täysi-ikäisyyden aikakaudelle, josta jo edellä puhuttiin.”

¹²Yleensä esoteerisia opintoja opiskelemaan ryhtyviltä kuulee, että se kaikki tuntuu niin oudolta. Mitä he odottavat? Lukemista asioista, jotka he jo tietävät? Heillä on tietoa fyysisestä todellisuudesta. Eikö yksinkertaisin pohdinta kerro heille, että ylifyysistä koskevan tiedon täytyy olla jotain aivan muuta, että heidän täytyy olla valmistautuneita kokemukseen, että tämä uusi ja tuntematon on jotain todella uutta ja että tämä uusi tieto voi vaikuttaa ihmeelliseltä?

²¹Yksilön mahdolliselle kehitykselle on olemassa raja, ja tämän rajan asettaa joko hänen kausaaliverhonsa ikä tai aika, jonka monadi viettää ihmiskunnassa tällä tai toisella planeetalla, tässä tai toisessa aurinkokunnassa. On olemassa normaalin kehityksen laki, joka koskee yksilön verhojen uudelleenmuodostumista, triadeissa tapahtuvaa atomivaihtoa, välttämätöntä elämänkoke-
musta, eri molekyytilajeissa ja kolmessa aspektissa vaadittavia ominaisuuksia ja kykyjä. Luonto ei tee harppauksia, ja vaikka prosesseja voidaankin nopeuttaa, on nopeudella kuitenkin rajansa. Yksilöt, jotka lähestyvät korkeampia asteita: mystikkoastetta, pyhimysastetta, humaniteettiastetta, kausaaliastetta, ovat siten vanhoja ”sieluja”. Ketkä tahansa eivät ole kypsiä liittymään yhteisyystajunnan omaavaan essentiaaliseen (46) ryhmään.

²²Myös ainekoostumus läpikäy jatkuvaa muutosta, voitaisiin sanoa muuntumista, mikä mahdollistaa korkeamman tajunnanlajin ja energialajin. Tämäkin prosessi tapahtuu kosmisten lakien mukaisesti. Tuloksena on, että myös jälkeenjääneet voivat suhteellisen pienin ponnistuksin saavuttaa korkeammat tasot, ennen kuin aika on kypsä planeetan tai aurinkokunnan täydelliseen uudelleenmuotoiluun. Se toimii myös vastakkaisella tavalla siten, että vaatimuksia nostetaan jatkuvasti niille, jotka tahtovat saavuttaa viidennen luomakunnan. Myös tämä valtakunta kehittyä ja siten tiukentuvat myös vaatimukset siihen siirtymiselle.

²³Kasvikunnassa puussa asuva monadi ei voi muuttaa puun muotoa tai sen ominaisuuksia, vaan se on velvoitettu käyttämään annetun muodon tarjoamia mahdollisuuksia kokemuksiaan varten. Sama pätee kaikissa luomakunnissa.

²⁴On ilmeisesti varauduttava yllätyksiin myös planeettahierarkian evoluutioaikakausien ajoitusta koskevien lausuntojen suhteen. Uudet kosmiset tekijät voivat aavistamattomassa määrin kiihdyttää aineellisia rakennemuutoksia ja siten nopeuttaa evoluutiota. Ihmisorganismien yleisen fyysis-eetterisen ja emotionaalisen objektiivisen tajunnan kehittyminen vaikuttaa todennäköiseltä uudella eläinrata-aikakaudella, ja prosentuaalisesti yhä suurempi osa ihmiskunnasta saavuttaa kausaaliasteen nykyisellä aionilla.

3.3 ESOTEERISESTA HISTORIASTA

¹Sekä Lemuriassa että Atlantiksessa valtio oli planeettahierarkian luomus.

²Lemuriassa ja Atlantiksessa korkeampi papisto omasi todellisuustiedon. Tämä tieto ei ollut koskaan joukkojen omaisuutta, ainoastaan papiston. Mutta jo tämä oli liikaa. Alempi papisto teki vallankumouksen ja onnistui siinä niin pitkälle, että mantereet oli upotettava. Se on helppo tehdä. Pieni keikahdus maapallon akselilla ja maan omenankuoren ohut kuori murtuu.

³Roduilla ja kansakunnilla on yksilön tavoin elinikänsä. Kansakunnan kokonaiselinaika on laskennallisesti 30 000 vuotta.

⁴Aivan kuten ajanlaskumme tulisi perustua tähtitieteellisiin jatkuvan sarjan muodostaviin eläinrata-aikakausiin (joiden pituus on noin 2500 vuotta), tulisi myös historialliset aikakaudet jakaa samoin perustein. Ne ovat ainoat oikeat, vaikka historioitsijat eivät ole onnistuneet löytämään niiden olemassaoloa, jos heillä edes on edellytyksiä tähän. Tässä heitä voi auttaa esoteerinen historioitsija, joka lähtee juuri eläinrata-aikakausista.

⁵Esoteerikolle, jolla on pääsy planeettamme kausaalimuistiin, on niin sanottu maailmanhistoria suurelta osin tietämättömyyden laatima mielikuvitusrakennelma, sikäli kun se ei ole tarkoituksellista väärentämistä ja vääristelyä. Stalinin Venäjällä määräämä historian uudelleensepittäminen näyttää nykyihmisestä irvokkaalta, mutta itse asiassa se on vain aina tehdyn toistoa. Jos hän olisi onnistunut yrityksessään, jälkipolvet olisivat muutaman tuhannen vuoden kuluttua hyväksyneet hänen historian käsityksensä oikeaksi historiaksi.

⁶Jotkut kriitikot ovat moittineet Platonian ja Aristotelesta siitä, etteivät he vastustaneet orjuutta, ja väittäneet sen lakkauttamisen olevan kristinuskon ansiota. Itse asiassa se on humanismin ansiota.

⁷”Lisäksi jo ensimmäisten kristittyjen suhtautuminen orjuuteen kuvastaa mitä selvimmin ’vääristelemättömän kristinuskon’ sosiaalista välinpitämättömyyttä: ensimmäiset kristityt,

Harnack, eivät ajatelleet orjuudesta sen paremmin tai huonommin kuin valtio ja oikeusviranomaiset yleensä, eivätkä he koskaan ajatelleet orjuuden lakkauttamista humanitaarisista tai muista vastaavista syistä – eivät edes omassa lähipiirissään; uskonnollisella tasolla kuitenkin vallitsi tasa-arvo, täällä orjat ja heidän isäntänsä olivat veljiä Kristuksessa.” (Lidforss)

⁸Yllä olevan kirjoittaja, oikeauskoinen sosialisti-idealisti, lisää: ”Nykyajan sosialistinen näkemys on, kuten tunnettua, suoranainen vastakohta: maallisella tasolla sosiaalidemokratia vaatii kaikkien kansalaisten tasa-arvoa, sitä vastoin se on täysin tietoinen (sic) siitä, että puhe kaikkien tasa-arvosta älyllisellä tasolla on suurta valhetta.” Kestää vielä jonkin aikaa ennen kuin tämä oivallus on yhteistä omaisuutta. Mutta kuten aina, nero luulee toiveikkaassa idealismissaan, että kaikilla on yhtä selkeä näkemys kuin hänellä itsellään.

ESOTEERINEN PEDAGOGIIKKA

3.4 Esoteriikan julkaisemisen yhteydessä tehdyt virheet

¹Esoteerisia tosiasioita on julkistettu vuoden 1875 jälkeen. Mutta vain hyvin harvat näistä tosiasioista on tähän mennessä asetettu oikeisiin yhteyksiinsä. Irralliset tosiasiat ovat arvottomia, ja liian harvat tosiasiat johtavat helposti harhaan.

²On hyvin valitettavaa, että tämä ”salainen tieto” sai ensiesiintymisellään niin epäonnistuneen esitystavan. Kaikki epäonnistui alusta alkaen. Tarkoituksena oli perustaa yhteisö, joka julistaisi lakia kaiken elämän jumalallisuudesta ja yhteenkuuluvuudesta ja toteuttaisi sen, ja että ”opetus” oli tarkoitus välittää eriasteisesti osanottajien käsityskyvyn mukaan. Ja tulos oli fiasko.

³Erilaiset teosofiset yritykset esoteerisen maailmankatsomuksen luomiseksi ovat osaksi siinä määrin epätäydellisiä, että ne ovat harhaanjohtavia (Sinnett ja Judge), osaksi aivan liian yksipuolisia (Leadbeater) vastatakseen älymystön vaatimuksia kokonaisvaltaisesta mentaalijärjestelmästä. Blavatsky julkaisi todellakin lukemattomia esoteerisia tosiasioita, mutta hän ei vaivautunut asettamaan niitä käsitettäviin yhteyksiin. Hänen kirjoitelmansa (*Paljastettu Isis* ja *Salainen oppi*) ovat tosiaankin tosiasioiden kultakaivoksia, jotka muistuttavat lähinnä laajoja tietosanakirjoja, mutta ovat suurelta osin niiden saavuttamattomissa, jotka eivät ole jo hankkineet järjestelmää. Lisäksi häneltä puuttuivat edellytykset löytää länsimaiseen kielenkäyttöön sopiva terminologia, mikä vaikeuttaa entisestään hänen kirjoitustensa tutkimista.

⁴Tämän lisäksi tieto oli tietenkin vastoin kaikkia vallitsevia filosofian, tieteen ja teologian idologioita, ja näin ollen kaikki nämä fiktionalistit hyökkäsivät kiivaasti sitä vastaan. On ymmärrettävää, millaisia lähes ylitsepääsemättömiä esteitä todellisen tiedon on edelleen voitettava.

⁵H.P.B. opetti Sinnettiä, Judgea ja Hartmannia, mutta hän ei koskaan opettanut heitä erotamaan toisistaan esoteriikkaa ja joogafilosofiaa. Tuloksena oli avuton käsitesekaannus, joka näkyy selvästi heidän kirjoituksissaan. Vasta Leadbeater kykeni muotoilemaan todella järkevän järjestelmän omien tutkimustensa pohjalta. Valitettavasti hän luuli pystyvänsä ratkaisemaan asioita, joita vain 45-minutit pystyvät arvioimaan. Tämä oli syynä niihin moniin virheisiin, joita hän teki muun muassa energioiden alkuperän suhteen. Hänen järjestelmänsä on kuitenkin teosofian arvokkain järjestelmä.

⁶Kieltämättä saa sellaisen vaikutelman, että ne, jotka antoivat ensimmäiset esoteeriset tosiasiat ja ideat Blavatskyn välityksellä, yliarvioivat täysin silloisen älymystön käsityskyvyn, eivätkä olleet selvillä siitä, että uusi tieto on annettava (vaikka kuinka yksinkertaisessa) mentaalijärjestelmässä eikä irrallisina ideoina. Älymystö on edelleen liian kehittymätön pystyäkseen asettamaan tosiasiat ja ideat oikeisiin yhteyksiinsä (järjestelmiin).

⁷On myönnettävä, että teosofia saattoi syyttää vain itseään huonoon maineeseen joutumisesta. Etsijöille tarjottu tieto oli saanut sellaisen muodon, että sillä kaikella oli ehkäisevä vaikutus. Jos kirjailija kirjoittaa siten, etteivät edes oppineet ymmärrä, mitä tarkoitetaan, asia hylätään välittömästi. Käytettyjen termien täytyy olla selkeästi määriteltyjä. Niiden on liityttävä länsimaiseen kieleen ja tieteelliseen esitystapaan. Jos ihmisille tahdotaan antaa tietoa, se on

tehtävä siten, että he kykenevät käsittämään sen. Sen sijaan siitä tuli valtava sekoitus symbolisia sanontoja ja käsittämätöntä terminologiaa, jossa sanskritinkieliset sanat olivat jo väärintulkittuja. Kun lisäksi edes kirjailijat eivät ymmärtäneet, mistä he puhuivat, on oikeutetusti ihmeteltävä, että joitakin tuloksia ylipäättään saatiin.

⁸Planeettaketjujen (seitsenpallojärjestelmien) selvittäminen on melko tarkoituksetonta, koska ymmärtäminen ei ole mahdollista ennen kuin yksilö on hankkinut suuremman määrän ulottuvuuksia sisältävien korkeampien maailmojen tajuntaa. Se on viidenteen luomakuntaan kuuluva tietoa. Neljännessä luomakunnassa se vain antaa haihattelijoille ainesta harhauttaviin spekulatioihin. Esoteriikan ensimmäiset esitystavat antavat vaikutelman avuttomuudesta ja suunnitelmattomuudesta. Paljon olisi voitu jättää sanomatta ja paljon olisi pitänyt sanoa, mikä jäi sanomatta. Ei ole yllättävää, että älymystö kieltäytyi tutkimasta tällaisia epämääräisiä opetuksia. Edes Winston Churchill, joka kuitenkin oli entinen vihitty, ei tiennyt, kuinka *Sinnetin Esoteric Buddhism* tulisi käsittää.

⁹Toivokaamme, että tulevat kirjailijat ovat oppineet näistä virheistä. Tiedolle todellisuudesta voidaan antaa matemaattisesti täsmällinen muotoilu, ja silloin sen tulee myös saada sellainen. Periaatteena on oltava, että vain se sanotaan, mikä on sallittua sanoa ja voidaan sen tähden ilmaista täsmällisesti. Menetelmä, jossa käytetään käsittämättömiä lauseita, ei kuulu tieteelliseen esoteeriseen ajatteluun. Niin sanottuja ”blinds”, joihin H.P.B. oli mieltynyt, ei sallita, koska ne johtavat harhaan.

¹⁰Meidän on reagoitava Alice A. Baileyn halveksiviin huomautuksiin teosofiasta jne. On totta, että esoteerinen tieto oli esitetty erittäin epätäydellisesti ja epätydyttävällä tavalla. Mutta sitä ei olisi voitu tehdä paremmin niillä vähillä tosiasioilla, jotka ensimmäiset kirjailijat olivat saaneet käyttöönsä. Itse asiassa hierarkia kannusti näitä oppimattomia kirjailijoita tekemään parhaansa, minkä he tekivätkin. Joten on epäoikeudenmukaista ja jopa mieliä kuohuttavaa moittia heitä siitä, etteivät he pystyneet parempaan.

¹¹Kun esoteerisen tiedon sallittiin tulla eksoteeriseksi (vuonna 1875), H.P.B. sai kehotuksen antaa esoteerisia tietoja vain vähän kerrallaan.

¹²Tämän menetelmän seurauksena olemme saaneet joukon erilaisia opetuksia, jotka ovat osittain ristiriidassa keskenään.

¹³Seuraavassa selonteossa on tarkoitus antaa yleiskatsaus tähän historialliseen kehitykseen.

¹⁴Ramakrishnan popularisoima hindulaisten brahminien opetus käsittää kolme maailmaa:

fyysinen maailma

välimaailma, josta sielu syntyy uudelleen fyysiseen maailmaan (”sielunvaellus”)

nirvaana, jossa sielu sulautuu maailmansieluun.

¹⁵H.P.B.:n, Sinnetin, Judgen ja Hartmannin esittämän teosofian mukaan atomimaailmat 45–49 jaettiin seitsemään maailmaan.

¹⁶Annie Besantin, Leadbeaterin ja Steinerin esittämän teosofian mukaan oli olemassa maailmat 43–49.

¹⁷Esoteriikan (D.K.:n) mukaan on olemassa maailmat 1–49. (Myös teosofit saivat tämän idean vuoden 1919 jälkeen, jolloin D.K. alkoi sanella artikkeleita Alice A. Baileyille.).

¹⁸Sihteerinsä D.K.:n välityksellä planeettahierarkia antoi vuosina 1920–1950 julki tiettyjä tosiasioita lopettaakseen, jos mahdollista, sen valtavan ilkevallan, jota okkultistit ovat harjoittaneet spekulatioilla, jotka ovat emotionaalimaailmasta tulevia kuvitelmia. Planeettahierarkia on kategorisesti ilmoittanut, ettei sillä ole mitään tekemistä emotionaalimaailman kanssa. D.K. on ainoa mahdollisuus yhteyteen planeettahierarkian kanssa (TT 3.9.1) vuoden 1920 jälkeen, ja hän on sanonut kaiken, mitä hän aikoo sanoa ennen vuotta 2000.

¹⁹Emotionaalimaailmassa on muutamien planeettahierarkian jäsenten eläviä jäljennöksiä. Nämä yksilöt ovat yhtä kategorisesti ilmoittaneet, että nämä elävät hahmot ovat suoranaisia väärennöksiä, eivätkä vastaa ”alkuperäisiä”.

²⁰On julkaistu kirjeitä, joiden väitetään olevan ”mestareiden” kirjoittamia. Myös nämä

”okkultiset tiedonannot” ovat väärennöksiä.

²¹Planeettahierarkia tekee kaikkensa kehittäkseen järkeä ja torjuakseen energisesti kaikkea, mikä lietsoo sitä okkultista herkkäuskoisuutta, jota okkultistit edistävät emotionaalimaailman illuusioiden uhreina. Ja tämä pätee kaikenlaisiin selvänäkijöihin, myös raadzha-joogeihin. Heillä ei yksinkertaisesti ole mahdollisuutta ”arvata oikein”, heidän ollessa sellaisten impulssien uhreja, joiden alkuperää he eivät voi määrittää, tai sellaisten emotionaalimaailman ilmiöiden uhreja, joita heillä ei ole mahdollisuutta arvioida oikein. D.K. varoittaa tarmokkaasti verhoissa olevien keskustusten meditoimisesta ja kaikenlaisiin kokeiluihin antautumisesta, sellaisesta, jota okkultistit harrastavat. Seuraukset voivat olla vain valitettavia. (Ks. myös TT 3.7, 6.3, 7.14, 7.15).

²²Kaikkia vakavasti otettavia etsijöitä rohkaistaan käyttämään tervettä järkeään, korkeinta järkeään ja sitä kriittisen arvostelukyvyn voimaa, jonka he ovat hankkineet omien kokemus-
tensa kautta omalla tasollaan.

3.5 Esoteerinen ja eksoteerinen on pidettävä erillään toisistaan.

¹Esoteriikan opiskelun aloittavien tekemä vakava virhe on se, että he eivät tee eroa eksoteerisesti oppimansa ja esoteerisen oppimansa välillä. He lisäävät esoteerisia tosiasioita ja ideoita aiempaan ideavarastoonsa. Tämä varoitus on annettu heille jo aiemmin ja useita kertoja. Tämän he jatkuvasti unohtavat, ja niinpä he sekoittavat esoteeriset ja eksoteeriset käsitteet keskenään sillä seurauksella, että minkä he sitten ajattelevat olevan esoteerista, on täyttä pötypuhetta. Liian painokkaasti ei voi korostaa, että esoteriikkaa opiskelemaan ryhtyvän on ehdottomasti luovuttava kaikista yrityksistä sekoittaa sitä eksoteerisiin näkemyksiin ja käsitteisiin. Esoteriikalla ei ole mitään yhteistä eksoteeristen näkemysten kanssa. Kyse on kahdesta täysin erilaisesta ajatusmaailmasta, jotka eivät missään kohta saa koskettaa toisiaan. Neofyytin on astuttava ulos vanhasta ajatusmaailmastaan ja jätettävä kaikki siihen asti oppimansa ulkopuolelle. Hän astuu täysin uudelle alueelle, jossa on täysin uusia käsitteitä, ja hänen on pidettävä nämä kaksi aluetta huolellisesti erillään toisistaan. Pieninkin virhe tässä suhteessa johtaa harhakuvitelmaan.

²Tästä seuraa myös, että kestää kauan ennen kuin neofyytti on kerännyt niin paljon esoteerisia tosiasioita ja ideoita, että hän voi alkaa ”ajatella oikein”. Oli pedagogisesti oikea periaate, että Pythagoras ei sallinut aloittelijoiden esittää edes kysymyksiä kahden ensimmäisen valmistavan opetusvuoden aikana. Sillä voidakseen kysyä järkevästi täytyy tietää, mistä kysyy, mistä on kyse. Ja vaaditaan vähintään kahden vuoden opinnot, ennen kuin vihkiytymättömällä on mahdollisuus kysyä oikein.

³Siksi tulos on irvokas, kun eksoteristi yrittää esittää mielipiteensä esoteerisesta tiedosta. Ihmiset ovat heti valmiita lausumaan mielipiteensä, ennen kuin he tietävät, mistä on kyse. Nykyinen röyhkeys alkaa oikaista opettajaa ennen kuin se on lukenut edes yhden ainoan kirjan. Tämä on todiste siitä, että nykyaikainen ”kasvatus”, jonka nuoret saavat koulussa, tekee heistä omahyväisiä hölmöjä, jotka luulevat kykenevänsä ilman muuta arvioimaan kaiken.

⁴Hyvin harvat oivaltavat itse, etteivät he voi käsittää ilman tietoa tosiasioista ja että esoteriikan osalta on kyse tuhansista aiemmin tuntemattomista tosiasioista. Esoteerista tietoa ei hankita välittömästi. Uudet tosiasiat yhdistetään jo omaksuttuun fiktiojärjestelmään, ja tästä seuraa väistämättä se, että opiskelu merkitsee jatkuvaa uudelleenajattelua, kunnes kaikki fiktiot on vähitellen hylätty ja ajattelu käsittelee yksinomaan esoteerisia tosiasioita.

⁵Ylimielinen suuriluuloisuus on tunnusomaista myös synnynnäisille piilevän tiedon omaaville esoteerikoille. Usein he kuvittelevat pystyvänsä arvioimaan kaikki ”esoteeriset ongelmat”, koska he uskovat ymmärtävänsä välittömästi. Heidän on vielä opittava oivaltamaan, että uusiin aivoihin on tuotava kaikki entisissä aivoissa olleet mentaalimolekyylit, ennen kuin he ovat hankkineet uudelleen kerran omaamansa arvostelukyvyn. Esoteerinen opettaja kokee kerta toisensa jälkeen saman asian, että oppilas hyvin pian uskoo kykenevänsä arvioimaan asian paremmin kuin opettaja. Oppilas lähtee siitä, mitä hän on jo oppinut ja käsittänyt omalla tavallaan. Ja

koska hänen käsityksensä täytyy olla oikea, opettaja ei ole ymmärtänyt asiaa täydellisesti. Ilmiö on sama kaikilla asteilla. Oppilaat luulevat käsittävänsä sen, mitä he ovat saaneet tietää, eivätkä oivalla, että opittu on suurelta osin sekoittunut vanhempiin käsityksiin ja muuttunut uusiksi fiktioiksi. Joskus käy niin, että oppilas vuosien kuluttua tajuaa, että opettaja oli oikeassa. Mutta useimmiten hän unohtaa, että hän olisi koskaan erehtynyt. Uuden tiedon omaksuminen helpottuisi valtavasti, jos oppilas saataisiin ymmärtämään, että hänen on lykättävä varsinaista pohdintatyötään siihen saakka, kunnes hän on oppinut uuden järjestelmän mekaanisesti aivan erillään vanhasta ja vanhaa ja uutta sekoittamatta.

3.6 D.K.

¹Planeettahierarkian nykyinen sihteeri, 45-minä D.K., saneli vuosina 1919–1949 selväkuuloiselle Alice A. Baileyille 18 esoteerista teosta. Asiantuntija oivaltaa hyvin pian, ettei mikään ihmisäly ole voinut kirjoittaa näitä.

²D.K. on atlantislaisten ”rishien” kirjoittaman kirjallisuuden merkittävin asiantuntija, ja hän lainaa erityisen mielellään heidän arkaaisia sanontatapojaan. Suurin osa siitä, mitä hän kirjoittaa, on symbolista, silloinkin kun se vaikuttaa käsitettävältä. On olemassa suuri vaara, että paljon tullaan väärinkäsittämään siitä huolimatta, että D.K. toistuvasti varoittaa väärinkäsityksistä ja yhä uudelleen toteaa, että hän kirjoittaa vain ”vihityille”. Vain kausaaliminät voisivat ymmärtää hänen teoksensa oikein. Varmasti ne voivat palvella 47:5-minän intuition harjoitteluna edellyttäen, että he pidättäytyvät uskomasta, että he ymmärtävät tarkoitetun merkityksen.

³Eksoteerisena filosofina D.K. on selvä orientalisti, joka jättää huomioimatta todellisuuden aineaspektin aina kun se on mahdollista. Monet hänen lauseistaan ovat peittelemättömän subjektivistisia. Ilmeisesti hän ei huomionnut sitä logiikan aksioomaa, jonka mukaan ei pidä sekoittaa keskenään eri atomimaailmojen erilaisia todellisuuskäsityksiä, eikä fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen todellisuuden filosofista selvittämistä essentiaaalimaailman todellisuuskäsityksestä lähtien. Tuloksena on korjaamaton käsitesekaannus. Länsimaiset sekä eksoteeristit että esoteerikot tekevät kaikkensa vahvistaakseen todellisuuskäsitteet lopullisesti. Niin suurella vaivalla saavutettua tulosta ei saa pilata uusilla illuusiokäsitteillä.

⁴”Kaikki on illuusiota.” ”Kaikki on tietoisuutta.” ”Kaikki on energiaa.” ”Aikaa ei ole.” ”Astraalimaailmaa ei ole.” Näiden ja vastaavien jatkuvasti esiintyvien absoluuttisten sanontojen täytyy olla vähintäänkin harhauttavia.

⁵Jos tällaiset ilmaisut olisivat satunnaisia, niiden sisältämä absolutointi voitaisiin jättää huomiotta. Mutta kun ne jatkuvasti palautuvat, kun niitä jatkuvasti toistetaan, on muotoilu varmasti harhaanjohtava.

⁶Yksi merkillisimmistä muotoiluista on seuraava, joka toistuu: ”Ei ole muuta kuin energiaa, sillä Jumala on elämä.” Loogisesti se tarkoittaa, että koska jumala on elämä, on olemassa vain energiaa, ei ainetta eikä tajuntaa. Tarkoitettu merkitys lienee se, että koko kosmos on dynaaminen kokonaisuus.

3.7 Esoteerisen kirjailijantoimen vaikeudet

¹Esoteerinen kirjallisuus ei ole helposti lähestyttävissä olevaa kirjallisuutta. Se, joka ajattelee päinvastoin, on väärässä. Esoteerinen kirjailijaintoimi – pyrkimys tehdä esoteerinen kirjallisuus käsitettäväksi eksoteristeille – on aina vaikea tehtävä.

²Kenen tulisi kirjoittaa esoteerisia kirjoja? Symboliikan mestareilla voi olla erityisiä vaikeuksia kirjoittaa käsitettävästi diskursiiviselle älylle. Korkeammat minät, joilla on tietoa kaikista tosiasioista eivät ehkä tiedä kuinka koota ne yhteen ja esittää ne sopivimmalla tavalla. ”Aleminat” minät eivät tunne tosiasioita, eivätkä voi sen tähden selittää esoteriikkaa parhaimmalla tavalla, olivatpa he kuinka taitavia kirjailijoita tahansa.

³On hämmästyttävää, kuinka jopa etevimmät esoteerikot ovat kykenemättömiä löytämään täsmällisiä termejä ja ilmaisemaan itseään täsmällisesti. He käyttävät kausaaliikieltä kirjoit-

taessaan mentalisteille, orientalismeja kirjoittaessaan länsimaalaisille, subjektivismeja kirjoittaessaan objektivisteille. Heidän olisi jo aika oppia kirjoittamaan ymmärrettävästi. Ainoa, joka siihen kykeni oli C. W. Leadbeater. Myös A. P. Sinnett olisi kyennyt siihen, jos hänelle olisi saanut useampia tosiasioita.

⁴H. P. Blavatsky ja A. A. Bailey eivät olleet päteviä käsittelemään esoteriikkaa tieteellisesti (menetelmällisesti ja järjestelmällisesti). Voidaan kysyä, oliko tämä edellytys heidän työnsä planeettahierarkian amanuensseina.

⁵On ehkä ajateltu, että ne, jotka ovat saavuttaneet korkeammat valtakunnat ja joilla on siten verrattomasti enemmän tietoa ja oivalluskykyä, olisivat sopivimpia ihmiskunnan opettajia. Ei kuitenkaan ole itsestään selvää, että viidennen tai kuudennen luomakunnan yksilöillä olisi parhaat edellytykset kirjailijatoimelle.

⁶Päinvastoin on käynyt ilmi, että ”etäisyys” on liian suuri, että heidän on erityisen vaikeaa eläytyä yleiseen ja yksilölliseen illusiivisuuteen ja fiktiivisyyteen ja sopeuttaa esityksensä sen mukaan. Jo essentiaaliminät (46) ovat liian kaukana mentaaliminän mahdollisuudesta ymmärtää. Se, mikä 46-minuuksille on aivan ilmeistä totuutta, naurettavan alkukantaisia arkipäiväisyyksiä ja truismeja, on joukolle (joka uskoo lukeutuvansa älymystöön) pelkkiä uusia ideoita ja mentaalisia paljastuksia. Sen, mikä 46-minuuksille on itsestään selvää todellisuutta, kykenevät humanistit vasta tuhansien vuosien kuluttua ymmärtämään oikein, elleivät he ole kerran olleet esoteerisen tietokoulun vihittyjä ja omaavat siten oivalluksen piilevänä.

⁷Väite, jonka voi joskus kuulla teosofeilta (mistä he sen ovatkin saaneet), että vain kausaaliminät voivat käsitellä esoteerisia ongelmia ymmärrettävästi, on virheellinen. Päinvastoin, mentaaliminuukien (47:4,5) tulisi kirjoittaa mentalisteille.

⁸Tietenkin kausaaliminät kykenevät itse toteamaan tosiasioita ihmisen maailmoissa, ja yli-inhimillisten tosiasioiden suhteen he voivat kääntyä planeettahierarkian jäsenten puoleen. Ei kuitenkaan ole itsestään selvää, että kausaaliminät ymmärtävät niitä erityisiä vaikeuksia, joiden parissa vihkiytymättömät (muuten hyvin erilaisin edellytyksin) joutuvat kamppailemaan, päättämään, mitkä tosiasiat olisi sisällytettävä tai mitkä jätettävä pois. Kausaaliminä tietää, mutta ei voi välittää tietoaan käsiteltävällä tavalla, ellei häntä ole koulutettu konkreettiseen ajatteluun.

⁹Näin ollen kausaaliminät eivät sellaisenaan sovi kirjailijoiksi. He ovat etääntyneet liian kauas ihmisten käsitystavasta. Muutamilta heistä on puuttunut kyky selkeään ilmaisuun tai järjestelmällisyyteen. Sekä Paracelsus että Blavatsky osoittautuivat sopimattomiksi opettajiksi.

¹⁰Ainoastaan sellaiset mentaaliminät, jotka ovat hankkineet tietoa ihmiskunnan kootuista ideoista ja saaneet menetelmälliseen ja järjestelmälliseen ajatteluun vaadittavan loogisen koulutuksen, soveltuvat esoteriikan opettajiksi. Ja heistä voi tulla sellaisia opettajia, jos heille annetaan tarvittavat tosiasiat ja ideat. Professoreiden ei pitäisi kirjoittaa oppikirjoja ensimmäisellä luokalla oleville lapsille. Sen tulisi olla niiden opettajien tehtävä, joilla on kokemusta siitä, miten lapsia opetetaan lukemaan. Analogia pätee aina korkeimpaan tajunnan alueeseen asti.

¹¹Mentaaliminuukien ongelmana on, että heiltä usein puuttuu vaaditut tosiasiat. Onnellisin ratkaisu olisi todennäköisesti opettajan ja ideoiden antajan yhteistyö. Silloin mentaaliminä voi rajattomasti hyödyntää tosiasioita toimittavaa kausaaliminää, kun taas mentaaliminä itse muotoilee järjestelmän. Lisäksi mentaaliminällä tulisi olla verhoissaan sekä toinen että viides departementti. Ja lopuksi länsimaalaisten pitäisi kirjoittaa länsimaisille kansoille.

¹²Sinnett, Leadbeater ja Laurency ovat osoittaneet, miten esoteerisia ongelmia voidaan käsitellä: yksinkertaisella terveellä järjellä ja objektiivisesti esitetyillä tosiasioilla, ilman symboleja ja kaikenlaisia kaunistuksia. Leadbeater kykeni myös kausaaliminänä kirjoittamaan tavalla, joka teki hänestä helposti ymmärrettävän, koska hän oppi tämän taidon ennen kuin hänestä tuli kausaaliminä.

3.8 Kausaaliminät opettajina

¹Kausaaliminät ovat planeettahierarkian ja ihmiskunnan välissä. Käytännössä he ovat täydellisiä ihmisiä siinä suhteessa, että he kykenevät tutkimaan ihmisen maailmoja omatoimisesti. He ymmärtävät inhimillistä kieltä ja eri kehitystasoilla olevia ihmisiä. He kykenevät välittämään ideat ihmisille. Ja kaiken tämän siksi, että kausaaliverhon tajunta sisältää tiedon menneisyyden todellisesta tapahtumainkulusta, ideoista, jotka ovat hallinneet ihmiskuntaa eri aikakausina ja ideoista, jotka ihmiskunnan on vielä hankittava, ennen kuin se saa haltuunsa tiedon todellisuudesta ja elämästä. Samalla kausaaliminät ovat yhteydessä planeettahierarkian jäseniin ja saavat tietoa hierarkian suunnitelmista seuraavaa kehitysvaihetta varten.

²Essentiaaliminä (46-minä) puolestaan on saanut hajotettua vanhan kausaaliverhonsa kaikkine tietosisältöineen. Essentiaaliminä kykenee toki muistamaan uudelleen sen, mitä hän kerran kausaaliminänä tiesi. Mutta tämä vaatii ylimääräistä työtä, eikä se ole välitöntä tietämystä, niin kuin se on kausaaliminälle. Essentiaaliminä on astunut viidennen luomakunnan maailmoihin ja tämän valtakunnan todellisuuskäsitykseen, ja on siten jossain määrin vieraantunut ihmiskunnan näkemyksistä.

³Tästä seuraa, että kausaaliminuuksien on helpompi auttaa ihmisiä suoraan heidän ongelmiaan, erityisesti heidän mentaalisissa ongelmiaan, ja helpompi välittää tietoa pedagogisesti sopivalla tavalla. Tämä saa monet kausaaliminät vapaaehtoisesti pidättäytymään useiden inkarnaatioiden ajan pyrkimyksestä tulla essentiaaliminuuksiksi. Tällaista asennetta voidaan oikeutetusti kutsua ”uhrautuvaisuudeksi”. Paljon mielihyvää ei voi saada inkarnoitumisesta elämästä tietämättömään ihmiskuntaan ja todeta tämä yleisesti ottaen terveelle järjelle vastaanottamattomaksi.

⁴Edellä sanotusta seuraa, että mitä korkeamman valtakunnan yksilö on saavuttanut, sitä vaikeampaa hänen on olla sopiva opettaja ihmisille, ennen kuin he ovat hankkineet ainakin alempia maailmoja koskevan objektiivisen tajunnan ja oppineet ajattelemaan tämän todellisuuden mukaisesti, vapautuneet emotionaalisista illuusioistaan ja mentaalisista fiktioistaan, jotka tekevät mahdottomaksi ajatella oikein tai hankkia sitä, mitä esoteerikot kutsuvat terveeksi järjeksi.

⁵On totta, että todellisuuskäsitys on erilainen eri maailmoissa, mutta maailmojen välinen johdonmukainen analogia tekee verrattoman paljon helpommaksi erilaisten käsitysten ymmärtämisen ja helpottaa ennen kaikkea korkeammassa maailmoissa elävien viestintää alemmissa maailmoissa olevien kanssa, kun nämä ovat hankkineet tietoa omista maailmoistaan, eivätkä enää elä omissa kuvitelmissaan näistä maailmoista.

⁶Ihmisille on siis tärkeää tulla ensiminuuksiksi ja ymmärtää omia maailmojaan, saavuttaa näitä maailmoja koskeva todellisuustieto. Tämä on tajunnan jatkekehityksen edellytys. Okkulttisten laukojen haaveilijat, jotka alkavat kuvitella toisminän todellisuuskäsityksestä ja kuvittelevat pian olevansa pian toisminuuksia, elävät hekin itsetehtyjen fiktioiden näennäismaailmassa. Ihmisten on tultava täydellistyneiksi ensiminuuksiksi, ennen kuin he voivat edetä pidemmälle. Heillä on vielä hyvin pitkä matka tavoitteeseen.

3.9 Auktoriteetti

¹Auktoriteetin täytyy olla olemassa, koska sen, joka ei tiedä mitään, on opittava joltakin, joka tietää jotain. Sitä vastoin kaikki auktoriteetin palvonta on haitallista. Sokea ja kritiikitön luottamus auktoriteetteihin on aina paheksuttavaa. Tietämättömät halveksivat auktoriteetteja. Näin he osoittavat, etteivät he ole ymmärtäneet eivätkä tiedä, mistä puhuvat. Auktoriteetin palvonta ja auktoriteetin halveksunta ovat yhtä primitiivisiä.

²Kukaan oivallusta ja ymmärtämystä omaava ei välitä koskaan auktoriteeteista. Ei ole väliä sillä, ”kuka sen sanoi”, vaan sillä, onko se asiallisesti oikein vai ei.

³Suurten auktoriteettien (puhumattakaan monien pienempien) käsitykset asioista, joista kukaan heistä ei voi tietää mitään (esimerkiksi uskontojen historiasta), vaikuttavat esoteerikosta lähes koomisilta. Surkuhupaisaa siitä tulee, kun yleisö hyväksyy heidän arvailunsa. Kun on kyse Buddhan ja Christoksen kaltaisista historiallisista hahmoista, planeettahierarkia vakuuttaa

painokkaasti, että kaikki heistä sanottu on osa legendaa. Sanokoot sitten uskonnonhistorioitsijat ja kaikki muut niin kutsutut auktoriteetit mitä tahtovat. Totuus on yksi ja ainoa. Ja aina kun oppineiden keskuudessa on erilaisia mielipiteitä, kaikki ovat väärässä.

⁴On olemassa kolmea erilaatua auktoriteetin halveksuntaa. Ensimmäinen on hölmön, joka tietää kaiken parhaiten. Toinen laji on teologian, filosofian ja tieteen illusiivisuuden ja fiktivisyyden oivaltaminen; autoritaaristen tapojen ja autoritaaristen vaatimusten halveksunta. Kolmas laji on skeptikon dogmaattinen halveksunta kaikkea sitä kohtaan, mikä ei sovi hänelle hänen nietzscheläisessä itseihannoinnissaan.

⁵Esoteerikko hankkii tietoa siitä, missä rajat ihmiskunnan kyvyille ymmärtää todellisuustietoa kulkevat ja kuinka pitkälle eri idiologiat ovat edenneet näitä rajoja kohti. ”Halveksunta” on sana, jota ei esiinny hänen sanakirjassaan. Halveksunnan ominaisuuden hän on lopullisesti poistanut alitajunnassaan olevien hankkimien ominaisuuksien joukosta.

⁶Esoteerikko tietää myös, että tietämättömyys johtuu arvovaltaisen tiedon puutteesta. Me saamme kaiken todellisen tietomme korkeammassa valtakunnassa olevilta yksilöiltä. Ja tämä koskee kaikkia aurinkokunnan kuudessa luomakunnassa ja viidessä alimmassa kosmisessa jumaluuskunnassa. Kaikki ovat oppilaita koko matkan ylös. Se, joka on lakannut olemasta oppilas, on lakannut oppimasta ja päättänyt tajunnankehityksensä sen inkarnaation osalta.

⁷Esoteerikko saa myös tietää, että tieto ilman sovellusta, on kuollutta tietoa ja merkitsee vain lisääntyntä elämänvastuuta. Hän saa perustiedot ymmärtääkseen olemassaoloa ja sen lakeja. Mutta ne ongelmat, jotka hän tämän tiedon ansiosta pystyy ratkaisemaan, hänen on ratkaistava itse, sillä se on ainoa tapa kehittyä. Toisilta pihistämämme ratkaisut eivät auta meitä, vaan vaikeuttavat meille tulevien ongelmien ratkaisua. Myös viidennessä ja kuudennessa luomakunnassa olevilla on omat ongelmansa ratkaistavanaan, ja ne ovat heille yhtä vaikeita kuin meidän ongelmamme meille. Vain ne ongelmat, jotka olemme itse ratkaisseet, pystymme ratkaisemaan välittömästi seuraavassa elämässä.

⁸Voimme välittää teoreettista tietoa (tosiasioita) toisille. Mutta toisten kanssa jakamamme kokemus on se, jonka olemme itse toteuttaneet. Se, joka pyrkii antamaan sitä, mitä hän on, tulee huomaamaan, että hän alkaa ymmärtää, että hän on astumassa siihen todellisuuteen, johon oppimisen on tarkoitus perehdyttää meidät.

⁹Esoteeristen ryhmien johtajat ovat automaattisesti niitä, jotka ovat parhaiten esoteriikkaan perehtyneitä. Mutta he eivät anna mitään käskyjä, eivät edes neuvoja toisille ryhmään kuuluville, eivätkä he puolusta omaa käsitystään. Heidän tehtävänään on toimittaa tosiasioita ja auttaa niitä, jotka tahtovat tietoa orientoituakseen paremmin ja muodostaakseen oman käsityksen. Korkeammassa valtakunnassa ei ole diktaattoreita. Aina on niitä, jotka tietävät enemmän ja osaavat paremmin, mutta he eivät anna ohjeita, ainoastaan auttavat niitä, jotka toivovat selkeyttä siihen, miten asiat ovat. Itse planeettahallitsija hallitsee korkeimman oivalluksensa ja kykynsä kautta selventäen suurempaa tietoaan Laista, eikä hän turvaudu voimakieleen.

3.10 Järjestelmät

¹Järjestelmä asettaa tosiasiat oikeille paikoilleen, liittää tosiasiat oikeisiin yhteyksiinsä ja ilmoittaa, että ne ovat myös päätyneet sinne. Järjestelmä antaa meille selkeyttä ja mahdollistaa käsittämisen. Ilman järjestelmää tosiasiat päätyvät väärin yhteyksiin. Suurin opettaja on se, joka laatii parhaimman järjestelmän, toisin sanoen yksinkertaisimman järjestelmän.

²Tosiasiat ovat rakennusosia ja järjestelmä on talo, jossa asomme.

³Se, mikä on enemmän kuin mikään muu estänyt ihmisiä tutkimasta esoteriikan kestävyyttä, on ollut järjestelmien, todellisten järjestelmien puute. Esoteerinen ajattelu mahdollistuu vain silloin, kun voidaan edetä päättelemällä deduktiivisesti yleisestä yksityiseen. Ja se on mahdollista vain sitten, kun oikea järjestelmä on muotoiltu.

⁴Teosofit, Rudolf Steiner tai niin kutsutut rosenkreuzilaiset eivät ole kyenneet muotoilemaan sitä järjestelmää.

⁵Oikean järjestelmän edellytyksenä on myös se, että käsitteet on muotoiltu läheisessä sopu-
soinnussa ihmiselle mahdollisen todellisuuskäsityksen kanssa, jotta filosofian ja luonnontie-
teiden aloilla koulutetut lukijat saisivat suurimman mahdollisen selkeyden. Tästä syystä järjes-
telmät on muotoiltava uudelleen sitä mukaa kuin tutkimus edistyy ja uudet todellisuuskäsitteet
helpottavat käsittämistä. Inhimillisesti arvioiden pitäisi Pythagoraan muotoilemien todellisuus-
käsitteiden kuitenkin olla niin yhdenmukaisia todellisuuden kanssa, ettei niitä voi korvata pa-
remmilla käsitteillä. Ne vastannevat kaikkia asetettavia vaatimuksia siihen saakka, kunnes ih-
miskunta on hankkinut kausaalitajunnan ja voi elää ideoiden maailmassa.

3.11 Esoteerisen opetuksen on lähdeittä järjestelmästä

¹Perusvika kaikissa niissä liian aikaisissa opettajissa, jotka jo kulttuuriasteella uskovat
olevansa päteviä opettamaan esoteriikkaa, on se, että heiltä puuttuu eräs olennainen pätevyys:
oivallus siitä, että vasta sitten kun hallitsee kokonaisuuden (järjestelmän), pystyy ymmärtämään
ja arvioimaan osan (jonkin yksittäisen tosiasian) oikein, että sanotun merkitys menetetään, jos
sitä ei voi sijoittaa sen oikeaan kokonaisyhteyteen, että – filosofisesti ilmaistuna – suhteellinen
tulee selvästi esiin vasta, kun sille on annettu oikea paikkansa ”absoluuttisessa”.

²Boström määritteli filosofian ”opiksi absoluuttisesta ja suhteellisen selitykseksi siitä”. Filo-
sofian ja sen inhimilliseen rajoittuneisuuteen sovellettuna hänen määritelmänsä vaikuttaa lähes
naurettavalta, mutta kausaali-ideana se on oikea. Osa saa oikean merkityksensä vasta kokonai-
suuden osana. Tieto on todellista tietoa vain sitten, kun se on deduktion tulos. Irralliset lausumat
menettävät merkityksensä. Boströmillä oli useita kausaali-ideoita, jotka hän itse tulkitsi väärin
asetettuaan ne väärin yhteyksiin, mikä johtui siitä, että hänellä ei ollut absoluuttista mentaali-
järjestelmää.

³Joten opettaja ei voi olla, ennen kuin hallitsee järjestelmän, jonka aikoo opettaa oppilailleen.
Tämä on näkökulma, jota on aivan liian vähän huomioitu teosofisessa opetustavassa. Opettaja
oppii toki opettamalla muita, mutta jollei hänellä ole selkeää järjestelmää, ei myöskään oppilas
voi saavuttaa selkeyttä. Tämä on syy siihen, miksi teosofinen kirjallisuus on aina ollut epä-
tydyttävää ja vanhentunut nopeasti. Lisäksi: jos opettajalla on järjestelmä, hän seisoo vakaalla
pohjalla, mikä antaa hänen opetukselleen sen tarkkuuden, joka muuten puuttuu. Mentalisti
vaatii selkeyttä ja täsmällisyyttä. Emotionalisti sitä vastoin tarvitsee aineistoa mielikuvituk-
selleen. Sellainen aineisto ei auta filosofeja ja tiedemiehiä, koko maailman älymystöä. ”Teoso-
finen menetelmä” voi olla oikea esoteerisille tutkijoille, joilla on myös tarkoitus opettaa. Mene-
telmää käyttäen he toteavat tosiasioita. Nämä tosiasiat joko päätyvät oikeisiin yhteyksiinsä tai
eivät, riippuen siitä, onko tutkijalla jo järjestelmä vai ei.

⁴Teosofian tarkoituksena ei ollut antaa ihmiskunnalle valmista järjestelmää. Ihmiskunta ei
ollut siihen kypsä eikä sillä ollut oikeutta saada sitä. Teosofia oli tarkoitettu vanhastaan vihi-
tyille, joilla tieto oli piilevänä. Muinaisina aikoina he olivat saaneet tiedon salaisissa tieto-
kunnissa sen johdosta, että he eivät asennoitumisellaan planeettahierarkiaan olleet pettäneet sitä
Atlantiksessa ja sen jälkeen he eivät ansainneet tulla vallitsevien ideologioiden idiotisoimiksi.
Meidän aikanamme ihmiskunta oli kuitenkin kehittynyt niin, että älymystö saattoi alkaa ajatella
yhä laajemmin itsenäisesti. Ja vanhat vihityt (”eliitti”) tuli asettaa entistä vaikeampien tehtävien
eteen: yksittäisten tosiasioiden ja vihjeiden opastamina heidät itsensä pakotettaisiin muistamaan
uudelleen siihen mennessä vastaanottamansa tiedon, jonka he tietenkin olivat kerran itse hank-
kineet. Tästä lähtien tulee olemaan vielä vaikeampaa, koska se lisätieto, joka heidän on hanki-
tava, tulee olemaan heidän oman tutkimuksensa ja mietiskelynsä tulosta. Ei enää päähän pönt-
tämistä tai tuputtamista, ei enää veltoa omaksumista, ei enää papukaijamaista jäljittelyä. On
ajateltava itsenäisesti, hankittava perspektiivitajunta, systeemiajattelu ja lopulta intuitio. Sitä ei
saa ilmaiseksi. Aspirantit eivät tule enää elämään tunteissaan tai mielikuvituksessaan, vaan
yksinomaan mentaalisesti. Emotionaalisuuden tulee vajota alitajuntaan. ”Tahto” ei tule enää
olemaan emotionaalista, vaan mentaalista, energiaa tulevat ohjaamaan mentaaliset vaikuttimet.

Ihmiset on suunnattava ohjaamaan tajuntansa kehittämiseen, jolloin heidän intressinsä tulevat olemaan täysin toisenlaisia. Se tekee lopun sanomalehtien ja yksilöiden hyeenamaisesta kiinnostuksesta persoonallisuuksiin ja kaikenlaiseen juoruiluun. Suuri asia!

3.12 Inhimillisten käsitteiden riittämättömyys

¹Kaikki esoteeriset teokset ovat jossain määrin puutteellisia. Tämä johtuu monien esoteeristen tosiasioiden puutteesta sekä kirjoittajien ja lukijoiden kyvyttömyydestä käsittää oikein.

²Käsittämiseen tarvitaan käsitteitä. Tämä on esoteerisen tiedon esittämisen vaikeus, tiedon, joka koskee pääasiassa todellisuuksia, joille ei ole vielä käsitteitä ajattelussa eikä sanoja kielessä. Pääpiirteissään esityksen määrää sen mahdollisuus liittyä ainakin analogisesti vallitseviin katsantotapoihin, jotka koostuvat lähes kokonaan fiktioista, ja lisätä siihen jälkikäteen muutamia uusia käsitteitä ja hylätä joitakin vanhoja, kunnes kaikki vanha on pitkässä prosessissa karsiutunut pois. Muuten se olisi kuin puhuisi sokeille väreistä.

³Sellaiset ilmaisut kuin ”syy ja vaikutus”, ”kylvö ja korjuu” ovat oikeastaan vain symboleja, eivätkä kovin onnistuneita. Syy ei ole koskaan yksittäinen, ja kylvö epäonnistuu usein. Sellaisesta käsityksestä lähtien idea voidaan lopulta jalostaa käsitteeksi, joka paremmin vastaa todellisuutta.

⁴Korkeampia maailmoja kuvataan ihmisten maailmoista otetuilla termeillä. Sen, mikä näissä korkeammassa maailmoissa on ehdottoman uutta ja tuntematonta, täytyy jäädä käsittämättömäksi, kunnes saadaan sellaisia tosiasioita, jotka mahdollistavat jonkinlaisen visionäärisen luonnoksen. Myös nykyisessä muotoilussaan esoteriikan esitys lienee käsittämätön muille kuin niille, jotka ovat opintojen kautta omaksuneet tosiasioita siinä määrin, että visionäärinen mielikuva voi havainnollistaa kuvausta. Vastaava saavutetaan tähtitieteen opiskelussa, jos opiskelijalla ei ole edellytyksiä laskea esimerkiksi planeettojen kiertoratoja ym. Niin kuin voidaan puhua matemaattisesta tai tähtitieteellisestä mielikuvituksesta, voidaan puhua myös esoteerisesta mielikuvituksesta.

⁵Ihmiskunnalla on fyysisiä kokemuksia, ja käsitteet (sanoihin liitetyt) ovat fyysisiä käsitteitä. ”Käsitteet”, jotka viittaavat ihmisen objektiivisen kokemuksen ulkopuolella olevaan todellisuuteen ja jotka perustuvat subjektiivisiin kokemuksiin (tunteisiin ja ajatuksiin), ovat hyvin sovinnaisia käsitteitä ja pysyvät sellaisina, kunnes tulee mahdolliseksi tutkia asiaan liittyviä todellisuuksia objektiivisesti, kunnes kaikkia kolmea todellisuusaspektia voidaan tutkia tieteellisesti ja tehdä niistä tieteellisten kokeiden kohteita. Vain kausaaliminät, joilla on kausaalinen järki (objektiivinen tajunta kausaaliaineessa), kykenevät siihen. Jos on tämän oivaltanut, ymmärtää, että kaikki emotionaalimaailman ja mentaalimaailman ilmiöt jäävät fyysiselle ihmiselle suurelta osin emotionaaliksi illuusioiksi ja mentaaliksi fiktioiksi. Vielä korkeammassa maailmoissa esiintyvien ilmiöiden, jotka ovat myös subjektiivisen tajunnan kokemusten ulkopuolella, täytyy olla käsittämättömiä.

⁶Eelämäntietämättömät, jotka alkavat opiskella esoteriikkaa ja luulevat kykenevänsä käsittämään ”kaiken”, vaativat, että tämä täysin tuntematon todellisuus tehtäisiin käsitettäväksi, mikä on mahdotonta. Uusille todellisuuksille on laadittava uusi terminologia. Valitettavasti ne, jotka ovat yrittäneet tehdä ymmärrettäviä järjestelmiä planeettahierarkian vähä vähältä välittämistä esoteerisista tosiasioista, ovat käyttäneet vanhoja harhaanjohtavia termejä, jotka ovat tehneet esoteriikan opiskelun entistä vaikeammaksi.

⁷Ainoa mahdollisuus saada visio korkeammista maailmoista ja valtakunnista on soveltaa analogiamenetelmää ja lähteä jo tunnetuista käsitteistä (tila, aika, aine, liike, energia, tajunta, laki, kehitys, ykseys jne.). On välttämätöntä oivaltaa, että kokemus, jonka liitämme näihin käsitteisiin, ei voi koskaan vastata korkeampien maailmojen todellisuutta, ja siksi kaiken spekulatiivinen täytyy olla virheellistä.

⁸Esoteerikolle sovinnaiset käsitteet menettävät yhä enemmän merkitystään hänen oivaltaessa niiden sisällön fiktiivisyyden. Ne ovat menettäneet merkityksensä. Jos käytetään samoja sanoja

(kielen sanavarasto on rajallinen), on kokeiltava uusia määritelmiä, jotta ihmiset oivaltaisivat, että tarkoitetaan ”jotain muuta”. Tämä on asia, jota esoteeriset kirjailijat ovat huomioineet aivan liian vähän; piittaamattomuutta, mikä on aiheuttanut tarpeetonta väärinymmärtämystä. Paras ratkaisu olisi ottaa käyttöön uudet sanat uusille käsitteille ja uusille todellisuuksille. Mutta silloin siitä nousee häly ja sellaisia sanoja kutsutaan käsittämättömiksi. Nykyään tuskin uskaltaakaan käyttää vanhoja, epätavallisia sanoja ja ilmaisuja. Niiden, jotka eivät ymmärrä, ei pitäisi tyytyä puutteelliseen sanavarastoonsa, vaan hankkia sanakirja. Valitettavasti olemassa olevat sanakirjat ovat riittämättömiä. Jos esoteeriset kirjailijat eivät löydä oikeita sanoja, heidän pitäisi tehdä yhteistyötä kielitieteilijöiden kanssa.

⁹Esoteerista kirjallisuutta lukemaan ryhtyviä on kuitenkin riittävästi varoitettava uskomasta, että he aina ymmärtävät, mitä tarkoitetaan. Oppilasta opetetaan ottamaan huomioon kirjailijan oivalluskyky ja ymmärtämys. Se, mitä kausaaliminä, essentiaaliminä (46-minä), 45-minä sanoo, voi tarkoittaa eri asioita, vaikka he käyttävät samoja sanoja. Siten on oikein sanoa, että esoteriikka jää esoteeriseksi, vaikka se julkistetaan ja symbolit selitetään.

¹⁰Fyysisessä maailmassa kaikki kuuluu evoluutioon. Mutta on olemassa seitsemän rinnakkaista evoluutiota, eivätkä kaikki käytä triadeja evoluutioon.

¹¹Emme ole saaneet tietoa siitä, miten kivitriadit ja kasvitriadit jakautuvat luonnossa, lukuun ottamatta sitä, että jokaisessa puussa on triadi. Oletettavasti meille ei anneta sellaisia tietoja, koska me emme tarvitse niitä. Me saamme niin paljon tosiasioita kuin tarvitsemme tietääksemme, kuinka kosmos on koostunut ja saadaksemme käsityksen manifestaatioprosessien pääpiirteistä välttämättömiä perspektiivejä varten.

¹²On niin suunnattoman paljon asioita, joita me emme voi ”kuvitella” (plastisesti nähdä objektiivisella tajullamme havainnollisina objekteina) mutta joita meidän on yritettävä käsittää subjektiivisella järjellämme niin hyvin kuin se on mahdollista. Emme voi kuvitella ikeatomia, emmekä edes 45-atomia. Kaikki, mikä on mahdollisen inhimillisen kokemuksen ulkopuolella, on myös meidän käsitteellisen maailmamme ulkopuolella. Mahdollisuutemme käsittää edes neljättä tai viidettä ulottuvuutta ovat naurettavan pienet. Meidän on tehtävä voitavamme, mutta se ei ole paljon. Me tunnemme olevamme pieniä, hyvin pieniä yrittäessämme ymmärtää. Ihmisen tajunta suhteutettuna 45-minän tajuntaan on kuin kasvin tajunta suhteutettuna ihmisen tajuntaan. Ja 45-minuudella on edelleen 44 maailman tajunta hankkimatta, ja jokainen korkeampi maailmantajunta on yhtä kaukana. Meidän tulisi yrittää käsittää tällaisia todellisuuksia ajattelemalla ”matemaattisesti”.

¹³On merkityksetöntä keksiä uusia nimiä korkeammille maailmoille, korkeammille valtakunnille, joista tiedämme vain niiden olemassaolon. Ainoa tarkoituksenmukainen nimistö on matemaattinen nimistö. Emme voi käsittää korkeampien valtakuntien todellisuuskäsitystä, niiden työtä manifestaatioprosessien parissa, niiden menetelmiä alempien valtakuntien tajunnankehityksen helpottamiseksi. Meille riittää tieto siitä, että aine, energia ja tajunta ovat täysin erilaisia eri maailmoissa. Matemaattisia termejä käyttäen tiedämme ainakin sen, mihin kyseinen maailma kuuluu asiayhteydessään. Jos tätä menetelmää olisi käytetty muinaisissa tietokouluissa, ei olisi voinut syntyä niin täydellistä sekaannusta nirvaanasta, jonka intialaiset ovat sijoittaneet johonkin kuviteltuun maailmaan, mihin tahansa emotionaalimaailman yläpuolelle.

3.13 Paradoksit

¹Esoteriikassa riittää paradokseja, jotka oikeastaan merkitsevät loogista ristiriitaa. Sellainen paradoksi on esimerkiksi seuraava: eri maailmat ovat täysin erilaisia ja kuitenkin yhdenmukaisia. Paradoksit selventävät, että meiltä puuttuvat käsittämiseen vaadittavat tosiasiat. Sillä elämä on loogista, kunhan olemme saaneet tosiasiat. Ilman tosiasioita se vaikuttaa epäloogiselta. Ilman tosiasioita se on paradoksaalista. Ilman tosiasioita se on mysteeri. Ilman tosiasioita se on käsittämätöntä. Kaikilla näillä ilmauksilla on sama merkitys.

²Mystikot (emotionalistit) ja kausaaliminät käyttävät paradokseja. Mentaaliminät pitävät

parempana loogista johdonmukaisuutta. Suurille yksilöille paradoksi on lähinnä eräänlaista huumoria (joka laajimmassa merkityksessä tarkoittaa: suhteellisuudentajua).

³Monet ovat hämmentyneitä esoteeristen kirjailijoiden näennäisistä ristiriidoista. Joidenkin mukaan koko biologinen ja psykologinen evoluutio on edennyt asteittain eri luomakuntien kautta. Toisten mukaan syntyneet sivilisaatiot ja kulttuurit eivät voi mitenkään olla apinaihmisestä polveutuvan ihmiskunnan tuotteita. Molemmat näkemykset ovat oikeita, eivätkä ne merkitse ristiriitaa. Kulttuuri on niiden viidennestä luomakunnasta peräisin olevien yksilöiden työtä, jotka ovat inkarnoituneet auttamaan ihmiskuntaa. On selvää, että tähän liittyvät ongelmat aiheuttavat edelleen ongelmia tiedemiehille, jotka kieltävät ylifyysisten maailmojen ja valtakuntien olemassaolon, eivätkä kykene ratkaisemaan näitä ongelmia. Heidän on luovuttava useimmista ihmiselämän ongelmista ratkaisemattomina. He tekevät mieluummin niin kuin tutkivat esoteriikkaa, joka tarjoaa täysin riittävät selitykset.

3.14 Tiedon rajat

¹Esoteerikolle ei periaatteessa ole mitään meidän täysin tiedettävissä olevan ulkopuolella. Tuntemattomuuden aste osoittaa kehitystason. Absoluuttinen tieto saavutetaan kuitenkin vain korkeimmalla kosmisella kehitystasella.

²Spencerin ”meidän täysin tiedettävissä olevan ulkopuolella” merkitsee loogista ristiriitaa. Joko tiedetään tai ei tiedetä. Näin ollen ei voi tietää, onko meidän tiedettävissä olevan ulkopuolella mitään. Toinen asia on se, että pystymme osoittamaan todellisuuden tutkimuksen rajat, kun olemme saaneet arvovaltaista tietoa yhä korkeammista atomimaailmoista ja maailmoista, joissa yksilö on onnistunut hankkimaan omat aineverhonsa niiden erilaisine tajunnanlajeineen. Yksilö voi itse hankkia tietoa siitä maailmasta, johon hänen aineverhonsa kuuluu, mutta ei korkeammista maailmoista. Hänen kehitystasonsa osoittaa, missä määrin hän on onnistunut toteuttamaan tämän mahdollisuuden. Todisteet esoteriikan yhtäpitävyydelle todellisuuden kanssa ovat loogisesti kiistattomia, eikä niitä voi kieltää kukaan, joka väittää omaavansa tervettä järkeä. Mitään muuta ei voida puolustaa tällaisilla kiistattomilla todisteilla. Täytyy olla parantumattomasti illuusioiden ja fiktioiden typerryttämä, jos ei näe, ettei mikään teologinen, filosofinen tai tieteellinen idiologia sisällä mitään, mikä vastaisi kestävyydeltään näitä todisteita.

3.15 Itsetehostus ehkäisee aina ymmärtämystä

¹Tarkkailtaessa, kuinka opiskelijat omaksuvat esoteerista tietoa, voidaan erottaa kaksi silmiinpistävän vastakkaista tyyppiä, subjektiivinen persoonallinen ja objektiivinen persoonaton tyyppi. Subjektiivisen tyypin on käsitettävä kaikki omalla tavallaan, ja siksi hänen on kuljettava pitkä kiertotie täsmälliseen käsitykseen todellisuudesta. Objektiivinen tyyppi tutkii asiaa sellaisena kuin se on riippumattomana minän vaatimuksesta nähdä se sellaisena kuin minä haluaa. Niinpä myös objektiivisen todellisuuden kohdalla ilmenee, että yksilön itsetehostus on aina esteenä todelliselle ymmärtämykselle. Subjektiivinen tyyppi pitää yleensä parempana lähteä tajunnan aspektista, kun taas objektiivisen tyypin mielestä on luonnollisinta lähteä aineaspektista ja liikeaspektista. Subjektiivinen tyyppi on siis ylimääräinen taakka tietoa välittävälle opettajalle. Hän kohtaa oppilaan taholta jatkuvaa vastustusta, mikä johtaa usein siihen, että hänen on luovuttava yrityksestä opettaa oppilasta ja jätettävä tämä itseään tehostava oppimaan omalla tavallaan, monien väärinkäsityksien kautta kulkevaa kiertotietä. Jos subjektiivinen tyyppi on lisäksi äärimmäisen älykäs ja on aina ollut älyllisesti ylivertainen toisten kanssa seurustellessaan, on olemassa vaara, ettei hän koskaan saavuta objektiivista käsitystä siinä inkarnaatiossa, vaan eksyy omaan fiktiojärjestelmään. Tunnettuja sellaisia tyyppejä olivat Swedenborg, Rudolf Steiner ja Ramakrishna. Jos subjektivistilla on lisäksi emotionaalinen objektiivinen tajunta, joka aina vahvistaa yksilölliset virhekesitykset emotionaalimaailmassa, voidaan tapausta pitää toivottomana.

²Esoteerikassa sovelletaan teesiä, jonka mukaan tieto ei edellä kokemusta, vaan on sen seuraus. Opimme elämällä, omien kokeilujen kautta elämässä. Ennen kokemusta hankkimamme

tieto saa kokonaan toisen merkityksen kokemuksen kautta. Tieto ei myöskään anna kykyä toteuttaa. Sen ihminen oppii kokemuksen kautta, lukemattomien epäonnistuneiden kokemusten kautta. Elämäntietämätön antaa epäonnistumisten lannistaa itsensä, moittii itseään ja menettää elämänluottamuksen. Elämäkokemus tietää, että virheet ovat väistämättömiä ja että tekemällä virheitä oppii eniten. Hän hankkii itseluottamuksen epäonnistuneiden yritystensä kautta, sillä niiden jälkeen hän tietää paljon enemmän kuin ennen. Se, joka ei uskalla toimia epäonnistumisen pelosta, menettää usein arvokkaita oppimistilaisuuksia. Monet pelkäävät myös toisten arvostelua. Arvostelu (toisten ymmärtämättömyys) on otettava huomioon ja se on käytettävä vapautumiseen riippuvuudesta muiden mielipiteisiin.

3.16 Esoteerisia opintoja koskevia huomautuksia

¹Esoteriikan opiskelun omin päin aloittava tekee viisaasti, jos hän ei vaadi lukemansa käsittämistä kerralla, sillä se on mahdotonta. Oikea menetelmä on lukea kirja läpi useita kertoja tarkkaavaisesti. Silloin huomaa ymmärtävänsä yhä enemmän jokaisella uudella lukukerralla, kunnes lopulta kaikki on selvinnyt. Jokaisen lukukerran välillä tulee kulua jonkin aikaa, jotta alitajunta saa aikaa tehdä työnsä, mikä helpottaa käsittämistä.

²Vakava muistutus esoteerikoille: Älkää yrittäkö tehdä niin kuin eksoteristit: päätellä vaikutuksista syihin, vaan yrittäkää saada tietoa näistä syistä. Ne ovat olemassa ”platonisessa ideain maailmassa”. Eksoteristit kulkevat induktion tietä, esoteristit deduktion tietä.

³Tärkein tieto olemassaolon tarkoituksen ja päämäärän ymmärtämiseksi on tieto kolmesta aspektista ja monadien tajunnankehityksestä luomakuntien kautta.

RAPPEUTUNUT ESOTERIikka

3.17 Termin ”esoteriikka” rappeutuminen

¹Koska termi ”esoteerinen” on tullut yleisesti tunnetuksi, on myös sen alkuperäinen merkitys kadonnut. Tietenkin sen merkitys vähenee yhä enemmän, kunnes se on saavuttanut pohjatason. ”Esoteriikan” alkuperäinen ja oikea määritelmä on se todellisuutta ja elämää koskeva tieto, joka välitettiin planeettahierarkian perustamien salaisten tietokuntien vihityille. Oikeastaan ei itse hierarkia, vaan joku sen jäsenistä (46-minä) perusti tietokunnan ja muotoili sen opetuksen (toisen departementin päällikön hyväksymänä), joka oli mukautettu sen ajan vallitseviin yleisiin käsityksiin. On olemassa vaara, että myös sana ”planeettahierarkia” idiotisoidaan varsin pian niin, että jokainen hölmö luulee saaneensa mielijohteensa tältä yli-inhimilliseltä organisaatiolta.

²Esoteerisia teoksia on sallittu julkaistavaksi yhä laajemmin. Mutta edelleen tämä koskee vain perustavimpia tosiasioita kosmoksesta, maailmoista, aineesta, tajunnasta jne. Tämän tiedon tullessa tunnetuksi joutuvat kaikki terävä-älyisen ja syvällisen filosofian kuvitelmat hylättyjen taikauskosten arkistoihin. Kysymys on vain ajasta (noin vuosisadasta), yrittivätpä totuuden tiedostavat tai tiedostamattomat viholliset kaikissa leireissä hidastaa kuinka paljon tahansa tätä prosessia. (Dogmaatikot ovat totuuden vihollisia ja pysyvät sellaisina.)

³Meidän aikanamme on myös alettu kutsua ”esoteriikaksi” kaikkea mystikkoasteelle (uskonnolliseen mystiikkaan) kuuluvaa kirjallisuutta, mm. islamilaista sufismia, vedaantaa ja joogaan liittyviä populaariteoksia, juutalaista kabbalaa, tiibetiläistä mystiikkaa, kaikkia eri kansanheimojen poppamiesten sukupolvelta toiselle periytyviä erilaisia käsityksiä, monenkirjava sekoitus, joka luultavasti kirjavoituu entisestään.

⁴Mentaalisesti hallitsematon mielikuvitus on tuottanut kaikenlaisia spekulatioita eri aloilla. Näillä lienee suurempi myyntiarvo, jos ne kullattaisiin edelleen toteuttamiskelpoisella esoteerisella erikoismainoksella.

⁵Vanhat nimitykset ”mystiikka” ja ”okkultismi”, jotka aiheuttavat epäselvyyttä ja väärinymmärtämystä kaikkien perinteisten termien tavoin, voitaisiin paremminkin korvata ”emotionalismilla” ja ”mentalismilla”. On toivottavaa, ettei kumpaakaan nimitystä käytettäisi ylifyysistä käsit-

televässä kirjallisuudessa. Sitä osaa planeettahierarkian tiedosta, joka on kausaalimaailmassa, ja jota ei enää tarvitse pitää salassa, ei pidä enää kutsua ”okkultismiksi”. Se ei ole salainen.

⁶Sen jälkeen kun tieto oli sallittu julkaistavaksi, on sana ”okkulttinen” (salainen) suorastaan virheellinen. Sitä vastoin nimityksellä ”esoteerinen” on edelleen oikeutuksensa, koska ”korkeampaa tietoa” tulee aina olemaan. Sen ei tarvitse olla ”salaista”, sillä se on alempiasteiselle tajunnalle käsittämätöntä.

⁷Laurency on säilyttänyt nimityksen ”esoteriikka” osaksi selventääkseen opetuksen historiallista alkuperää, osaksi korvatakseen epäonnistuneet termit ”mystiikka”, ”okkultismi”, ”teosofia” (”jumalallinen viisaus”), ”antroposofia” (”inhimillinen viisaus”), ”rosenkreuzilaisuus” jne. Hylozoikko Pytagoraan tietojärjestelmä ei käsittele jumalallista eikä inhimillistä viisautta, vaan todellisuutta.

⁸Esoteerinen tieto todellisuudesta ja elämästä on viidennen luomakunnan, planeettahierarkian tietoa. Tämä tieto jää aina ihmiselle käsittämättömäksi. Meille lahjaksi annettu osa heidän tiedostaan on se todellisuuden esitys, jonka ihminen (mentaaliminä) kykenee ymmärtämään. Näin ollen se on mukautettu (”popularisoitu”).

⁹Mutta siinä ei ole vielä kaikki. Jos on ymmärtänyt oikein sen, mitä itse nimitys ”esoteriikka” syvimmiltään merkitsee, niin silloin oivaltaa, että kaikki, mikä kuuluu korkeammalle kehitystasolle kuin yksilön saavuttama, on esoteerista. Tämä on oivallus, jota demokraatit eivät voi koskaan saavuttaa.

3.18 Okkultistit

¹Koska filosofia ja tiede eivät kykene koskaan toteamaan esoteriikan yhtäpitävyyttä todellisuuden kanssa, ei esoteriikkaa ole tarkoitettu niille, jotka ovat voineet tyytyä filosofiaan ja tieteeseen. Esoteriikka ei ole kaikille, vaan niille, jotka ovat oivaltaneet, että sellaiset idiologiat tai katsantotavat ovat kestävämpiä. Tämän huomaamatta jättäminen on eräs niistä monista virheistä, joita teosofit ja muut niihin läheisesti liittyvät yhteisöt ovat tehneet. Toinen heidän tekemänsä virhe on, että he pitävät alkukantaisia (liian harvoihin esoteerisiin tosiasioihin perustuvia) ajatusjärjestelmiään lopullisina. Lopullista järjestelmää ei tule koskaan olemaan, koska tosiasioiden määrä on rajaton. Korkeintaan voidaan saavuttaa perustavanlaatuinen järjestelmä, joka voi olla itse peruskivi tuleville yhä laajemman ulottuvuuden omaaville järjestelmille.

²Esoteriikka on tarkoitettu niille, joilla on edellytykset sen ymmärtämiseen. Muutoin se vääristyy vanhaan tapaan harhaopeiksi, joista kaikki olemassa olevat uskonnot ja kaikenlaiset lahkot ovat todisteina. Tätä ei ilmeisesti voi sanoa liian usein eikä tähdentää riittävästi.

³Esoteerisen tiedon saattamisella suuren yleisön, sivilisaatioasteella olevien ja erityisesti kulttuuriasteella olevien ulottuville, on ollut valitettavia seurauksia. Kaikki jotain esoteerista kirjallisuutta lukeneet luulevat ymmärtävänsä asioita, joita he tuskin kykenevät käsittämään. He esittävät vain koomisilta vaikuttavia vuorenvarmoja lausuntoja ja luulevat pystyvänsä arvioimaan asioita, joista heillä ei itse asiassa ole aavistustakaan. Tämän asenteen tulos on erityisen vakava, kun nämä esoteeriset noviisit kokevat mitä alkeellisimpia ylifyysisiä kokemuksia. Ilman aavistustakaan siitä, mitä emotionaalimaailman ilmiöiden oikea käsittäminen edellyttää, he luulevat hankkineensa sekä kausaalisen että essentiaalisen (46) tajunnan. On turha varoittaa näitä kaikkitietäviä näihin asioihin liittyvistä kokemuksista, joita he ovat ehdottoman kykenevämpiä arvioimaan. He ottavat kaiken vastaan jumalallisina ilmestyksinä ja sanovat, että varoittaja tahtoo vain ehkäistä heidän henkistä kehitystään. Opettajan tehtäväksi jää vain jättää nämä itsensä pettäneet elämään illuusioissaan. Niille, jotka eivät ole täynnä omaa tärkeyttään sanottakoon, että me olemme täällä fyysisessä maailmassa oppiaksemme tuntemaan sen, emmekä korkeampia maailmoja, että olemme täällä hankkiaksemme ominaisuuksia ja kykyjä, jotka voidaan hankkia vain fyysisessä maailmassa, että omin avuin hankituista okkulttisista kokemuksista ilman suoraa fyysistä yhteyttä viidennessä luomakunnassa olevaan opettajaan, tulee useimmiten esteitä itse toteutukselle, ennen kaikkea terveen järjen hankinnalle. Terve järki

on jotain harvinaista myös okkulttisissa yhteisöissä. Tässä yhteydessä kynä kieltäytyy kirjoittamasta ”esoteerisissa.”.

⁴Niissä puhutaan teosofiasta eli jumalallisesta viisaudesta ja antroposofiasta eli inhimillisestä viisaudesta, mutta heillä ei ole edellytyksiä minkäänlaiseen viisauteen. On tärkeämpää hankkia tervettä järkeä.

⁵On täysin tarkoituksetonta yrittää vakuuttaa esoteriikan oikeellisuudesta ketään, joka ei ensimmäisellä tutustumiskerralla koe tietoa ikään kuin ilmestyksenä, joka ratkaisee ne ongelmat, joihin yksilö on siihen saakka turhaan etsinyt ratkaisua. Se ei ole pelkästään tarkoituksetonta, vaan jopa haitallista. Sillä totuus on yksilölle se, minkä hän kykenee ymmärtämään, eikä se saa koskaan olla uskon asia. Jos hän hyväksyy totuuksia, jotka ovat hänen tasonsa yläpuolella, merkitsee se ennen pitkää vääjäämätöntä takaiskua, jonka seuraukset voivat olla tuhoisat. Vain sillä, mitä yksilö on omalla työllään hankkinut, on vankka perusta.

⁶Tässä suhteessa okkulttiset lahkot ovat tehneet vakavia virheitä. Teosofit, antroposofit ja rosenkreuzilaiset ovat suurelta osin uskovia niiden tavoin, jotka uskovat uskonnollisiin dogmeihin, vaikka heidän vakaumuksensa onkin hieman enemmän mentaalisesti määrätynyt kuin pelkästään emotionaalisesti määrättyneiden uskovaisten. Se, että näiden okkulttisten lahkosten jäsenet ovat uskovia, käy selvästi ilmi heidän sitoutuneisuudestaan auktoriteetteihin. He eivät ole käsittäneet esoteerista ideajärjestelmää, saati sitten ymmärtäneet sitä. Sillä ne, jotka ymmärtävät, oivaltavat myös, että todellisuuden ja olemassaolon täytyy olla sellainen, eikä se voi olla toisin.

⁷Heidät voi ehkä saada oivaltamaan, että jälleensyntymisoppi ja kylvön ja korjuun laki ovat järkeviä selityksiä. Siinä menee heidän ymmärryksensä raja. Lopun he opettelevat ulkoa ymmärtämättä olemassaolon merkitystä ja päämäärää. Tästä syystä yhteisöissä annetun opetuksen tulisi tapahtua eri luokissa ja olla esoteerista siihen saakka, kunnes opettajat ovat varmistaneet, että oppilaat ovat täysin ymmärtäneet heille opetetun.

⁸Katolinen kirkko ei anna uskoviansa tutkia raamattua, ja täydellä oikeudella. Sillä kukaan ei voi ymmärtää sitä. Se voidaan tulkita vain väärin, ja niin on myös tapahtunut, minkä tuloksena on syntynyt satoja kristillisiä lahkoja, jokainen yhtä vähän ymmärtävä kuin muutkin.

⁹Jotain vastaavaa voimme todistaa esoteriikassa, kun kirjoja annetaan sellaisten ihmisten käsiin, joilla ei ole edellytyksiä ymmärtää niitä. Tämä virhe ei tule toistumaan uusissa esoteerisissa tietokunnissa, joita on muodostumassa.

¹⁰On paljon okkultisteja, jotka ahmivat esoteerisen sisällön omaavia teoksia yhden toisensa jälkeen sen sijaan, että hyödyntäisivät perusteellisesti yhden ainoan. Tuloksena on pinnallisuutta, turhamaista yritteliäisyyttä ja arvostelukyvyyttömyyttä. Aivan liian monet teosofit ovat lukeneet kaiken ja ymmärtäneet vielä vähemmän. On tärkeämpää, että on omaksunut yhden kirjan sisällön kuin lukea sata kirjaa.

¹¹Okkultistien tekemä suuri virhe on, että he yleistävät kaiken esoteriikasta kuulemansa ymmärtämättä, että kaikki on pikemminkin yksilöllistä tai ainutlaatuista, koskee jotain tiettyä aikaa, jotain tiettyä ryhmää, tiettyjä tyyppisiä jne. tai jopa yksittäistä ihmistä.

¹²Okkultismin historia on jo selventänyt, että okkultistien käsityskyky ja arvostelukyky eivät ole korkeammalla tasolla kuin keskivertoälymyyden. Tämä ilmenee niissä kommentteissa, joita he ovat antaneet ihmiskunnan saamista esoteerisista tosiasiasta. Heidän omat lausuntonsa ovat olleet kauttaaltaan virheellisiä. Tämä johtuu osittain siitä, että heidän käsitystapansa on edelleen eksoteerinen. Tämä yhdistelmä on täysin epäonnistunut. Mutta ennen kaikkea heidän tasonsa näkyy siinä, että he eivät ole oppineet vaikenemaan mielipiteensä ilmaisusta siihen saakka, kunnes planeettahierarkia on sen heille muotoillut. Voimme toki ”kuvitella”. Se kehittää meitä. Mutta se ei tarkoita, että voimme arvata oikein.

¹³Esoteriikka on ainoa tieto, joka voi opettaa ihmisen oivaltamaan, mikä typerys hän on elämän suhteen. Kun hän tämän oivaltaa, on toivoa, että hän voi oppia jotain järkevää. Sen jälkeen hän pystyy oppimaan niistä laiskanläksyistä, joita elämän on annettava hänelle jatkuvasti uudelleen. Niistä hyötyminen on välttämätöntä, jotta voisi tulla viisaaksi ja kykenisi soveltamaan

elämäntietoa oikein. Sitä ei opi teoreettisesti.

3.19 Muutama varoituksen sana

¹Hylozoiiikka esittää kaaviollisen perusjärjestelmän, jota ei voi turmella muuten kuin suurella taidolla. Se, mitä lisäksi sanotaan, tapahtuu jatkuvien varoitusten epäkypsille: Älkää sekaantuko asioihin, joita ette hallitse! Älkää kuvitelko ymmärtävänne asioita, joille teiltä puuttuu riittävät edellytykset. Filosofian historia on kaksituhatuotinen tarina siitä, kuinka terävä-älyisimmillä ei ollut edes sen vertaa itsekritiikkiä, että he olisivat oivaltaneet, kuinka naurettavaa on luottaa omaan arvostelukykyynsä. Älkää opettako asioita, joiden oikeellisuutta ei ole teille vahvistettu. Olemme saaneet tarpeeksemme kaikenlaisista narriprofeetoista. Ja he kylvävät paljon huonoa kylvöä tulevaisuudelle. Ihmisten harhaanjohtamiseen liittyy vastuu, jota kukaan ei ottaisi, jos hän tietäisi seuraukset.

²Esoteriikasta ei myöskään saa tehdä tulonlähdettä kaikenlaisille huijareille, vaikka he eivät tietäisikään olevansa mustan loosin työvälineitä, jotka ovat aina valmiita idiotisoivaan tai harhaanjohtavaan toimintaan.

³Tavalliset kriitikot tulevat tietenkin ivaamaan sellaisia varoituksia ja sanomaan, että esoteerikot yrittävät elvyttää keskiaikaisen helvetinpelon jne., aivan liian tunnetulla ylimielisellä arvostelijantyyllillään. He ovat väärässä. Esoteriikalla ja teologialla ei ole mitään yhteistä. Satanistien vaikuttimena on kaikkina aikoina ollut estää ihmiskunnan tajunnankehitys kaikin käytettävien keinoin. Siitä, kuinka hyvin he ovat onnistuneet meidän aikanamme, todistavat kaikki modernit ideologiat, aikamme kulttuuri (kirjallisuus, taide ja musiikki), eivätkä vähiten natsismin ja bolševismin epäinhimillinen politiikka, joka on saattanut ihmiskunnan tuhon partaalle.

TERMINOLOGIA

3.20 Yleistä

¹Esoteerinen tieto on todellista tiedettä. Siksi sille tulee myös antaa tieteellinen muotoilu yksinomaan tieteellisen katsantotavan mukaisesti sekä tieteellinen terminologia. Vanhan, täysin epäonnistuneen symboliikan jatkuva käyttö on suoraan tiedon levittämisen tarkoituksen vastaista.

²On täysi syy kysyä miksi eri maailmoille, eri verhoille, eri tajunnanlajeille ja energialajeille ei voida antaa tieteellistä käsittelyä, joka vapauttaa ne käsittämättömistä, sopimattomista ja harhaanjohtavista nimityksistä, jotka ne ovat saaneet menneiden aikojen uskonnollisesta, mystisestä, okkulttisesta ja veedalaisesta kirjallisuudesta. Miksi olisi tuhlettava valtava määrä energiaa kaikkien symbolisten termien tutkimiseen kaikilla kielillä ja kaikenlaisessa kirjallisuudessa? Miksi emme ”laittaisi uutta viiniä uusiin leileihin”? Kaikki voidaan esittää valttavan yksinkertaisesti.

³Esiteltäessä esoteerisia asioita mentalisteille (filosofeille ja tiedemiehille) on tärkeää, että käytetään vain täsmällisiä termejä eikä edellytetä kausaali-intuitiota, joka ei tarvitse tällaisia termejä vaan selviää vihjeiden avulla. Tämä on asia, joka itämaalaisten on ilmeisesti vaikea oivaltaa. Joogafilosofia on hyvin tyypillinen esimerkki. Sen termejä selitetään vihjeiden avulla, ja niinpä jokaisella joogilla onkin oma käsityksensä niiden merkityksestä. Myös intialaisesta filosofiasta käy ilmi, että täsmälliset, selkeästi määritellyt nimitykset ovat välttämättömiä, jos tahtoo lukijoidensa saavan selkeyttä ja tarkan käsityksen todellisuudesta. Vihjeet ovat aina rakkaita mystikoille (emotionalisteille), mutta mahdottomia mentalisteille (joihin voidaan lukea niin sivilisaatioasteella kuin humaniteettiasteella olevat: alemmalla ja korkeammalla mentaaliasteella olevat).

⁴Koska esoteerisilla kirjailijoilla ei ole käytännöllisiä termejä uusille (ihmiselle tähän asti tuntemattomille) todellisuuksille, he turvautuvat jo olemassa oleviin termeihin, joille on jo annettu tarkka määritelmä, ja niin tehdessään he aiheuttavat käsitesekaannusta. Niinpä esimerkiksi termejä ”involuutio” ja ”evoluutio” käytetään myös kulttuuri-ilmiöistä (yleisestä aaltoliikkeestä alas ja ylös), kulttuuriaikakauden päättymisestä ja uusien sivilisaatio- ja kulttuuri-ilmiöiden muotoutumisesta.

⁵Käsitesekaannusta aiheuttaa myös termin ”elementaali” käyttö sellaisista evoluutio-olentoista, jotka eivät ole vielä hankkineet itsetietoisuutta. Täsmällisen terminologian mukaan elementaalit kuuluvat involuutioon ja koostuvat evoluutio-olentojen muodostamasta elementaaliaineesta. On valitettavaa, että ne oppilaat, joiden tehtävänä on esittää planeettahierarkialta saadut tosiasiat, eivät ole omaksuneet yhteisiä nimityksiä kuvailemilleen ilmiöille. Kaikki tämä rappeutuu lopulta tavalliseksi termien sekaannukseksi, koska eri koulukunnat käyttävät tavanomaisia nimityksiä täysin eri asioille. On melkein järkyttävää, kun eräs 45-minän oppilas (B.S.) kutsuu kausaalimaailmaa ”korkeammaksi astraalimaailmaksi”, mainitaksemme vain yhden esimerkin. Olisiko liikaa vaatia kirjailijoilta hieman perehtymistä esoteeriseen kirjallisuuteen ja terminologiaan?

⁶Esoteerista kirjallisuutta ei voi ymmärtää tai tulkita tai arvioida sen esittämien tosiasioiden perusteella, ennen kuin on hankkinut kausaalitajunnan. Samalla tavalla kuin uskonnolliset nimitykset ovat aiheuttaneet hillitöntä käsitesekaannusta, samoin tulevat okkultistisen kirjallisuuden nimitykset ja tosiasiat aiheuttamaan tulevaisuudessa mentaalisen kaaoksen. Siihen viittaavat jo teosofien, antroposofien ja rosenkreuzilaisten höpötykset.

3.21 Maailmankatsomus ja elämäkatsomus

¹Maailmankatsomus antaa meille tietoa todellisuudesta ja kolmesta todellisuusaspektista.

²Elämäkatsomus osoittaa meille, kuinka voimme kehittyä ja että elämän tarkoitus on tajunnankehitys.

³Kaikkien elämäkatsomusten on lähdettävä jonkinlaisesta maailmankatsomuksesta. Jos maailmankatsomus on kestävä, silloin koko elämäkatsomus roikkuu ilmassa. Esoteerikolla ei ole vaikeuksia johtaa elämäkatsomusta maailmankatsomukseen eikä määrittää elämäkatsomuksen todellisuuspitoisuutta.

3.22 Subjektiivinen ja objektiivinen

¹Useimmat filosofiset termit ovat subjektivistien keksimiä. Subjektivisteilla tarkoitetaan niitä, jotka joko kieltävät aineen olemassaolon tai väittävät Kantin tavoin, että emme voi tietää mitään aineesta, tai Humen tavoin, ettemme voi tietää, onko käsityksemme aineesta oikea.

²Toisin kuin subjektivistit selittävät esoteerikot, että tietomme aineesta on oikein niin pitkälle kuin se ulottuu, mutta että se tieto, jonka voimme hankkia ”näkyvässä” fyysisessä maailmassa, on vain yksi prosentti aineen sisällöstä; niin koostunut se on.

³Myös okkultistit ovat subjektivisteja, jos heillä lainkaan on minkäänlaista käsitystä tästä ongelmasta. Osaksi tämä johtuu siitä, että he ovat lainanneet nimityksensä filosofiasta ja sen subjektivistisista termeistä. Heidän kyvyttömyytensä tai haluttomuutensa löytää uusia sanoja uusille asioille on huomattavaa. Kai muutamat heistä ajattelevat, että uusi ei vaikuta niin oudolta, jos käytetään tuttua terminologiaa. Siinä tapauksessa he aliarvioivat käsitesekaannuksen riskin. Se on aina suuri, kuten kokemus on osoittanut.

⁴Jotkut okkultistit kutsuvat kaikkea tietoista ”subjektiiviseksi”, jolloin se voi viitata mihin tahansa kolmesta aspektista. Ne, jotka ovat lainanneet nimityksiä intialaisesta illuusiofilosofiasta, kutsuvat joskus kaikkea näkyvää ”illuusioksi” ja kaikkea näkymätöntä ”subjektiiviseksi”, aspekteista riippumatta. Kaikki tämä todistaa tavanomaisesta käsitesekaannuksesta.

⁵Hylozoiikan mukaan tajunnan käsitys kaikesta tajunnanaspektiin liittyvästä on subjektiivinen ja tajunnan täsmällinen käsitys kaikesta aineaspektiin ja liikeaspektiin liittyvästä on objektiivinen.

3.23 Maailmat

¹Aina silloin tällöin törmää esoteerisessa kirjallisuudessa ilmaisuihin ”sisäiset maailmat” tai ”subjektiiviset maailmat”. Oikea nimitys on ”korkeammat maailmat”. Ne eivät ole ”sisäisiä” eivätkä ”subjektiivisiä”, vaan aivan yhtä lailla ulkoisia ja objektiivisiä kuin fyysinen maailma.

Korkeimmalla eli 49-ulotteisella näöllä nähtynä kaikki 49 maailmaa muodostavat yhden ainoan maailman, kosmisen maailman eli kosmoksen.

²Alice A. Baileyn Arcane-koulussa kehittämän terminologian mukaan erotetaan yksilön elämä kolmessa alimmassa atomimaailmassa (47–49) ja hänen elämänsä korkeammissa maailmoissa toisistaan ja ihmisen elämää kutsutaan ”elämäksi muodossa”. Mutta myös korkeammat ainelajit koostuvat atomeista ja molekyyleistä, ja jo atomi on ”muoto”; planeetat, aurinkokunnat ovat muotoja. Riittäisi varsin hyvin, että ilmaistaan eri aineellisten maailmojen matemaattiset nimitykset ilman epäselvää terminologiaa, joka tuo käyttöön useita täysin hyödyttömiä uusia nimityksiä. Mitä enemmän tätä kaikkea voidaan yksinkertaistaa, sitä helpottajuisempaa se on tuleville sukupolville. Meidän on päästävä eroon kaikesta tarpeettomasta taakasta.

³Kun on kerran selvästi ilmaistu eri maailmojen ainelajit, energialajit ja tajunnanlajit, niiden atomilajit ja molekyylilajit, riittää matemaattisten nimitysten käyttö sen jälkeen ilman, että tarvitsee jatkuvasti laahata mukana kaikkia toistuvia kiertoilmauksia, joiden täytyy väsyttää kaikkia tarpeettomasti ja ärsyttää aloittelijoita. Sen tähden on niin tärkeää, että määritelmiä on mahdollisimman vähän, ja että ne ovat yksinkertaisia ja tarkkoja. Epäselvät määritelmät eivät muutu selkeämmiksi niitä toistamalla.

3.24 Verhot

¹Nimityksillä ”sielu”, ”henki”, ”henkinen”, ”ego”, ”monadi”, ”minä”, ”yliminä”, ”persoonallisuus”, ”yksilö” ja ”triadi” ei ole useimmille kirjailijoille yksiselitteistä merkitystä.

²Sielulla” jotkut näyttävät viittaavan lajeihin 47:1-3 tai 46 tai 45–47 (toistriadiin).

³Monadi kehittyi verhoissa ja verhojen kautta alimmasta fyysisestä eetteriverhosta kosmisiin maailmoihin. Monadi hankkii yhä uusia verhoja maailmassa toisensa jälkeen. Askel askeleelta se hankkii itsetietoisuutta verhonsa yhä korkeammissa molekyylilajeissa oppimalla aktivoimaan näissä olevan tajunnan. Siten siitä tulee lopulta oman verhonsa herra. Siihen saakka monadi on eksyksissä tämän verhon tajunnankaaoksessa.

⁴Vanhoilla, tietämättömyyden aina väärintulkitsemilla nimityksillä ”sielu”, ”henki”, ”jumala” ja niin edelleen tarkoitettiin minän korkeammissa maailmoissa omaavia verhoja. ”Sielulla” tarkoitettiin ihmisen pysyvää kausaaliverhoa (47-1:3-verhoa), ”hengellä” hänen tulevaa 45-verhoaan, ”jumalalla” 43-verhoa.

⁵Ei voi ottaa kenenkään ”elämää”, tuhota ”elämää”. Elämä on monadi, ja se on ulottumattomissa kaikissa valtakunnissa. Monadin verhot voi tuhota, mutta ei verhon ”elämää” (monadia).

3.25 Tajunnan eri lajit

¹Teosofisessa kirjallisuudessa törmää usein ilmaisuihin ”fyysinen”, ”psykykinen” ja ”henkinen” tajunta. On monia, jotka eivät oivalla, että tässä vastakkainasettelussa ”psykykinen” viittaa emotionaalisuuteen ja mentaalisuuteen ja ”henkinen” viittaa kausaaliseen ja essentiaaliseen. Näiden suhteen vallitsee hämmästyttävä epäselvyys, mikä johtuu yleensä kaavamaisista puhe- ja kirjoitustavoista.

²Muinaiset opettajat kutsuivat kollektiivitajuntaa ”anima mundiksi” = ”maailmansieluksi”, joka käsittää kaikki yksilölliset sielut (”sielu” tarkoittaa tässä tajuntaa).

³Esoteerisissa kirjoituksissa puhutaan paljon ”planeettalogksesta”. Tällä tarkoitetaan osaksi Telluksen kollektiivitajuntaa aurinkokunnassa, osaksi niitä kahden lähimmän korkeamman kosmisen jumaluuskunnan 29–35 ja 36–42 monadeja, jotka ovat vapaaehtoisesti liittyneet Telluksen evoluutioon.

⁴Kosminen tajunta alkaa maailmasta 42, joten sitä ei ole olemassa aurinkokunnan sisällä (43–49). Ihmiset, jotka uskovat omaavansa ”kosmisen tajunnan”, ovat emotionaalisten illusioiden uhreja. Heillä ei ole tajuntaa edes ihmisen maailmoissa (47–49). Se edellyttää kausaaliminäksi tulemistä. Nuo illuusion uhrin eivät tiedä mitään planeettahierarkian maailmoista (43–46).

⁵Esoteerisessa kirjallisuudessa mainittu ”tajunnanjatkuvuus” voi viitata eri asioihin. Emo-

tionaalinen tajunnanjatkuvuus merkitsee, että yksilö on hankkinut kyvyn muistaa kaiken, mitä hän on kokenut unensa aikana emotionaaliverhossaan organismin ja eetteriverhon vaivuttua uneen. Kausaalinen tajunnanjatkuvuus merkitsee sitä, että yksilö tietää menneissä inkarnaatioissa saamistaan kokemuksista (aina kun hän niitä tarvitsee). Kaikki monadin kokema löytyy sen alitajunnasta. Sen voi herättää uudelleenmuistamiseen ymmärtämyksen muodossa. Kaikki monadin ihmisenä kokema löytyy kausaaliverhon muistista. Eläin-, kasvi- ja kivikunnassa kokemaansa monadi voi tutkia essentiaaliminänä. Monadin menneisyyden tutkiminen aurinkokunnan muilla planeetoilla edellyttää 45-tajuntaa. Vielä kauemmas menneisyyteen pääseminen edellyttää yhä korkeampia kosmisen tajunnan lajeja, 42-tajunnasta alkaen. Kun monadista on tullut 1-minä korkeimmassa kosmisessa maailmassa (1), se kykenee tutkimaan oman kosmoksensa syntyä. Kaikki monadin kolmessa triadissa kokema ja oppima on katoamatonta ja suhteellisen helposti monadin käytettävissä 43-minänä myös sen jälkeen, kun se on hajottanut kolme triadiaan.

3.26 *Meditaatio*

¹Yleisö on pannut merkille sanan ”meditaatio”. Ja pian alkavat mystifioivat uskonnonprofeetat höpistä meditaatiotaidon opettamisesta. Sanan merkitys on yksinkertaisin ajateltavissa oleva: kyky ajatella itse ja analysoida jokin ongelma (esimerkiksi matemaattinen) itsenäisesti. Valtaosa ei osaa ajatella. He voivat ajatella vain niin kuin heidät on opetettu ajattelemaan. Heidän ajattelunsa on muistiajattelua ja kuuluu alimmalle mentaaliasteelle (47:7).

²Muiden esoteeristen termien tavoin keskittyminen, meditaatio jne. tarkoittavat eri asioita eri kehitystasolla, koska muunlaisilla tajunnanlajeilla on muita mahdollisuuksia. Jokainen käyttää valmiuksiaan oman kykynsä mukaan. Meditaatio merkitsee mentaaliminälle jotain muuta kuin kausaaliminälle, essentiaaliminälle jne.

3.27 *Henki, aine, energia*

¹”Hengen ja aineen” rinnastaminen voidaan ymmärtää useassa merkityksessä. Hylozoïikassa se tarkoittaa, että henki on atomien katoamaton tajunta. Jotkut esoteerikot kutsuvat maailmaa 43 sen kolmine aspekteineen ”hengeksi” ja maailmaa 49 ”aineeksi”, koska aineaspekti on ikään kuin kadonnut 43-tajunnalle ja tajunnanaspekti 49-tajunnalle. Epäselvä sanamuoto (kolmen aspektin puuttuminen) johti siihen, että monet uskoivat tämän tarkoittavan, että aine on hengen karkeampi muoto ja henki aineen hienompi muoto, että henki ja aine ovat pohjimmiltaan samaa luonnetta, että kyseessä on jonkinlainen aineen ”sublimoituminen”, transformaatio. Tämä tunnetun (aineen) ja tuntemattoman (hengen symbolin) toisiinsa sekoittaminen – mikä on loogikolle ehdottoman kiellettyä ja terveelle järjelle valitettavaa – on syy siihen käsitesekaannukseen, joka on niin yleistä Blavatskyn oppilaiden keskuudessa.

²Jotkut esoteerikot kutsuvat alemmissa maailmoissa olevaa ainetta ”aineeksi” ja korkeammassa maailmoissa olevaa ainetta ”substanssiksi”, joka on kuitenkin vain toinen sana aineelle. Samoin he kutsuvat korkeampien maailmojen energiaa ”energiaksi” ja alempien maailmojen energiaa ”voimaksi”.

3.28 *Tila ja aika*

¹Omituista kyllä, on edelleen esoteerisia kirjailijoita, jotka käyttävät nimityksiä ”aine” sekä ”tila ja aika” vain fyysiseen maailmaan viitaten, ikään kuin kaikki ylifyysinen olisi ”tilan ja ajan tuolla puolen”, mikä on mahdotonta.

²Aine sekä tila ja aika ovat olemassa kaikessa manifestaatioissa (kaikissa kosmisissa atomimaailmoissa), vaikkakin ne ovat erilaisia eivätkä täysin vertailukelpoisia ja ne käsitetään täysin eri tavoin kussakin erityisessä maailmassa. Siitä, että ne käsitetään eri tavoin, on tehty loogisesti kestävä rakennelma, jonka täytyy johtaa käsitesekaannukseen. Perustosiasioita ei saa rakentaa uudelleen. Nimitys ”materialismi” pitäisi vaihtaa ”fysikalismiksi”, koska muutoin saa

helposti vaikutelman, että vain fyysinen maailma olisi ajateltava aineellisena. Harhaanjohtava ilmaisu ”tilan ja ajan tuolla puolen” olisi korvattava ilmaisulla ”fyysisen tilan ja fyysisen ajan tuolla puolen”. Aina käy ilmi, että nimitykset, joille ei ole annettu tarkkaa määritelmää, aiheuttavat ennemmin tai myöhemmin käsitesekaannusta.

³Meidän on ymmärrettävää näitä viidennestä luomakunnasta tulevia kirjailijoita. Emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa ei nimittäin ole mitään käsitystä tilasta ja ajasta. Itse asian luonteeseen kuuluu, että ajan kulkua ei voi mitata maailmoissa 48 ja 47 fyysisen maailman menetelmillä, mutta se ei tarkoita, että näissä maailmoissa ei olisi ajanjatkumoa. Se, että maailmoissa 46–43 aika mitataan vuosisatoina, vuosituhansina, aioneina, kaikenlaisina aikajaksoina eli sykleinä tarkoittaa, että aikaa tai ajanjatkumoa on olemassa. Jos 45-minä tahtoisi vierailla Siriuksella, hän varmasti kokisi matkallaan sekä tilan että ajan. Myös korkeammissa valtakunnissa vallitsee suhteellisuuslaki, minkä vuoksi tällaisia käsitteitä ei pitäisi absolutoida. Alice A. Baileyn väite, että aika on vain ihmisen aivojen käsitys, on subjektiivinen, epälooginen ja harhaanjohtava.

3.29 Ikuinen nykyhetki

¹Epäonnistuneisiin ilmaisuihin, joita monet käyttävät, kuuluu myös ”ikuinen nykyhetki”. Se kuuluu aikakäsitteeseen, joka ei ole koskaan saanut järkevää määritelmää.

²Aikaa ei ole olemassa tavanomaisessa filosofisessa mielessä. On kuitenkin olemassa ajanjatkumo. Aika on vain tapa mitata liikettä (luonnonprosesseja tai manifestaatioprosesseja), ja siksi ”aika” on jaettu lukemattomiin aikajaksoihin sekuntien miljoonasosista aioneihin (miljardeihin vuosiin), niin pian kuin on ollut tarve määrittää jonkin prosessin kesto aika. Käytännön syistä on kätevää säilyttää jako menneisyyteen, nykyisyyteen ja tulevaisuuteen.

³”Ikuinen nykyhetki” on toinen tapa ilmaista ajan poissaoloa, kun mittaaminen ei ole tarpeen.

⁴Esoteerisesti ”ikuinen nykyhetki” tarkoittaa, että sekä menneisyys että tulevaisuus elävät nykyhetkessä. Mutta sillä ei ole merkitystä, jos ei kykene toteamaan menneisyyttä ikään kuin läsnä olevana ja tarkkailemaan tulevaisuutta siltä osin kuin sen ovat määränneet menneisyyden syyt.

⁵Aika on olemassa ja on absoluuttinen, olipa siitä sanottu mitä tahansa. Aika on siellä, missä manifestaatio on ja siten manifestaatioprosessit ovat käynnissä, sillä aika on prosessimittari. Vain ikiaine on tilaton ja ajaton. Ihmisellä aivot ovat ainoa elin, joka pystyy rekisteröimään aikaa. Siihen eivät kykene emotionaaliset eivätkä mentaaliset elimet. Planetaarista aikaa mitataan planeettojen ja aurinkokunnan liikkeillä, eikä sitä voi todeta näissä ihmisen lepomaailmoissa. Ehkäpä näennäisen loputtoman keskustelun ajasta voidaan täten katsoa päättyneen.

3.30 ”Kuolema”

¹Tyypillistä elämäntietämättömyyden harhauttaville nimityksille on kutsua verhosta vapautumista (ja sen jälkeistä hajoamista) ”kuolemaksi”. Valitettavasti tällaiset nimitykset ovat suurelta osin säilyneet okkultismissa. Esoteriikka pitää yhtenä tehtävänä ihmiskunnan vapauttamista sellaisesta barbaarisesta terminologiasta.

²Monet näyttävät rakastavan sanaa ”kuolema”, vaikka kuolemaa ei ole. Ikiatomi–monadi–yksilö–minä on kuolematon. Ja kaikki koostuu ikiatomeista. Se, mitä tapahtuu, on että aine hajoaa (ja muodostuu sen jälkeen uudelleen). Se, mitä ihmiset kutsuvat ”kuolemaksi”, on monadin siirtyminen korkeammassa maailmoissa oleviin korkeampiin verhoihin. Ihmisen osalta se merkitsee kolmea ”kuolemaa”: siirtyminen organismista emotionaaliverhoon, mentaaliverhoon ja kausaaliverhoon.

³Ihmiset ovat suosineet sanaa ”kuolema” ja käyttäneet sitä puheessaan siitä maailman- ja elämäntietämättömyyden poistosta, mikä tapahtuu pitkässä sarjassa sitä mukaa kuin ihmiset ovat hankkineet lisää tietoa todellisuudesta ja elämästä. Tässä suhteessa on käytetty jopa sanaa ”tuhoaminen”; sekin yhtä sopimatonta. Useimmat eri tasoille kuuluvat katsomukset elävät

edelleen ja ovat myös osa sitä tiedon historiaa, josta jokainen voi valita sen, mikä vastaa hänen itse hankkimaansa kokemusta ja elämänymmärtämystä.

⁴Jos on tarve saada sopivampi ja kansainvälisempi nimitys tälle prosessille (”kuolema”), silloin ”eliminointi” on luultavasti tarkoituksenmukaisempi. Yksilö eliminoi alemmat verhonsa, kun ne ovat suorittaneet tehtävänsä. Hän eliminoi elämäncatsomuksen, kun on löytynyt parempi.

ESOTEERIKKO

3.31 Erilaiset esoteerikot

¹Kukaan ei ole esoteerikko pelkästään sen tähden, että on jonkin yhteisön (teosofisen, antroposofisen, rosenkreuzilaisen) jäsen. Yhteisöjen taso on hyvin alhainen. Siitä huolimatta, että niillä on hallussaan muutamia tosiasioita (uudelleensyntyminen, korjuun laki, muutamat korkeammat maailmat ja verhot), he ovat samalla keskitasolla kuin uskonnollisiin lahkoihin kuuluvat, siirtymävaiheessa sivilisaatioasteelta kulttuuriasteelle (48:4–48:3).

²Ihmiset luulevat olevansa esoteerikkoja heti, kun he ovat tutkineet esoteeristen kirjailijoiden teoksia ja hyväksyneet heidän opetuksensa uskonasiana. Voidakseen kutsua itseään esoteerikoksi yksilön tulee paitsi pystyä luennoimaan hylozooisesta järjestelmästä, myös oivaltaa sen esoteeristen tosiasioiden oikeellisuus. Esoteerikolle on olemassa vain yksi auktoriteetti – hänen oma terve järkensä. Se, joka puhuu muista auktoriteeteista, ei ole ymmärtänyt asiaa.

³Esoteerikoksi ei tule pelkästään oppimalla hylozooisen mentaalijärjestelmän, vaan hallitsemalla sen, ja hyvin harvat ovat onnistuneet siinä – oikeastaan vain erittäin älykkäät ihmiset, jotka ovat omistaneet elämänsä sille ainoana todellisuutena tehtävänänsä. Sen hallitsee siten, että voi itse selittää yksinkertaisella, yhtenäisellä ja järkevällä tavalla kaiken sen, mikä tämän tiedon puuttuessa on jäänyt selittämättömäksi ja pelkäsi uskonasiaksi. Tällä tavoin täytyy pystyä todistamaan sen yhtäpitävyys todellisuuden kanssa ja tulla riippumattomaksi siitä, ”kuka sen sanoi”.

⁴Ainoastaan se, joka on eläytynyt esoteriikkaan ja oppinut hallitsemaan esoteerisen mentaalijärjestelmän, voi kokea järjestelmän tarjoaman verrattoman selkeyden, yleiskatsauksen ja elämänilmiöiden ymmärtämisen. Se aktivoi mentaalitajunnan, mihin mikään eksoteerinen järjestelmä ei kykene, mikä johtuu siitä, että hänen omat mentaalivärähtelynsä harmonioivat silloin mentaalisen todellisuuden värähtelyjen kanssa. Mitä suurempi yhtäpitävyys, sitä voimakkaampi vaikutus. Liian monet esoteriikan opiskelijat tyytyvät käsittämään järjestelmän ja ajattelemaan sitä tietyissä tilanteissa. Näin se ei tule siksi eläväksi voimaksi tai hyödyksi, jota se voisi olla.

⁵Esoteerikon (jos sillä tarkoitetaan sitä, joka on omaksunut hylozoiikan oikean todellisuuskäsityksen) ei tarvitse lainkaan olla ”intuitiivinen”. Mentaalijärjestelmät kuuluvat mentaaliasteelle. Intuitio saavutetaan vasta sitten, kun yksilö on hankkinut tajunnan kausaaliverhon tietokeskuksessa tai ykseyskeskuksessa, jolloin yhteys toistriadin tajuntaan mahdollistuu. Myös sokraattisella oivalluksella (ihminen on kaikista huolimatta ”idiootti”) yksilön on hyvin helppo yliarvioida omaa kapasiteettiaan. Hänen voimakkaasta halustaan saavuttaa korkeammalle tulee helposti monenlaisen itsepetoksen lähde. Ihminen luulee aivan liian helposti olevansa jotain enemmän, kuin mitä hän todellisuudessa on.

⁶Esoteriikasta kiinnostuneita on monenlaisia. Alkeisryhmään kuuluvat ovat hankkineet uudelleensyntymisen ja kylvön ja korjuun lain ymmärtämyksen. Seuraavaan ryhmään kuuluvat ne, jotka oivaltavat, että näkyvä maailma ei voi olla kaikki, ja hyväksyvät hypoteesina esoteriikan tosiasiat korkeammista ainelajeista ja ainemaailmoista. Ja näiden esoteriikasta kiinnostuneiden keskuudessa voidaan erottaa useita eri asteita, ikään kuin eri koululuokkia.

⁷Esoteriikkaa opiskelevia voidaan erottaa kahdenlaisia: ne, joilla tieto on piilevänä (myös täällä esiintyy useita asteita), ja ne, jotka ovat hankkineet tiedon tutkimalla perusteellisesti oppiin liittyviä tosiasioita. Ne, joilla tieto on piilevänä, huomaavat sen välittömästi itsestään selväksi. He ovat aiemmin hankkineet tämän tiedon juuri niin pitkälle kuin he pitävät löytä-

määnsä ilmiselvänä, mutta eivät pidemmälle. Siinä menee heidän vanhan tietämyksensä raja, ja siitä heidän on jatkettava uudelleen opiskelua. Ei ole harvinaista tavata ”esoteerikkoja”, jotka ovat olleet ensimmäisellä asteella, mutta kuvittelevat suorittaneensa kymmenennen asteen.

⁸Niillä, jotka ovat menneinä vuosituhausina olleet esoteerisen tietokoulun jäseniä, on tämä tieto piilevänä (rajoittuen yleensä tietoon ihmisen viidestä maailmasta, ihmisen korkeammista verhoista, jälleensyntymisestä ja korjuun laista), ja siten he ovat hankkineet ”esoteerisen vaiston”. Vaikka he uusissa inkarnaatioissa saattavatkin hyväksyä muita hypoteesijärjestelmiä, nämä jäävät tilapäisiksi, kunnes he taas tarttuvat vanhaan tietojärjestelmään, ja joka tapauksessa he aina kohdistavat tähän ”uskoonsa” vahvan epäilyn.

⁹Vain se, jolla esoteerinen tieto on piilevänä, oivaltaa heti sen pätevyyden. Jotta muut voisivat itsenäisesti arvioida sen todellisuussisältöä, heidän on eläydyttävä tietoon niin syvällisesti, että he voivat vetää järjestelmästä johtopäätöksiä, jotka osoittautuvat todellisuuden mukaisiksi. Sitä ennen he eivät ole hallinneet järjestelmää, ja siihen saakka heidän mielipiteensä siitä ovat vailla merkitystä.

¹⁰Jos esoteerinen tieto ei ole piilevänä, jos ei ole koskaan aiemmin tutustunut siihen, sitä ei ymmärrä. Mutta sen voi helposti oppia käsittämään, jolloin voi myös saada vaistomaisen tunteen, jonka mukaan ”siinä on jotain”. Jos tämä vaisto on riittävän voimakas, on jatkettava tutkimista, kunnes pystyy selittämään itselleen aiemmin käsittämättömiä ilmiöitä. Näin tapahtuu yhä useammin, jolloin lopulta vakuuttuu opin oikeellisuudesta.

3.32 Piilevät esoteerikot

¹Tosin elämänvaisto (kohtalon lain ja korjuun lain erityisvaikutuksia lukuun ottamatta) alkaa esiintyä jo seitsemän vuoden iässä, mutta missä määrin tämä tapahtuu, riippuu ympäristöstä ja sen emotionaalisesta ja mentaalisesta ilmapiiristä. (On korkea aika poistaa ilmaisu ”henkinen ilmapiiri”. ”Henkisyys” kuuluu kuudenteen luomakuntaan, ei neljänteen.)

²Jos esoteerikko ei saa uudessa inkarnaatiossaan tilaisuutta uudistaa yhteyttä alitajuiseen esoteeriseen tietoonsa voidakseen muistaa sen uudelleen, tieto jää piileväksi. Ja siitä tulee erittäin koetteleva inkarnaatio, jota leimaa jatkuva epävarmuus ja turvattomuus sekä vieraantuneisuuden tunne. Ymmärtämätön ympäristö tuomitsee hänet tietenkin aina lahjattomaksi ja enemmän tai vähemmän elämään kelpaamattomaksi. Jos hän syntyy mystikkoasteella olevaan ympäristöön, ei hänen tilanteensa ole paljon parempi, sillä hänen alitajuinen vaistonsa sanoo hänelle, että tämän asteen idiologiat eivät vastaa todellisuutta. Tosin hän pitää emotionaalista ilmapiiriä oikeana ja parempana kuin sivilisaatioasteen perheilmapiiriä, mutta usein häntä vieraannuttaa sen terveen järjen puute. Emotionaalisen mielikuvituksen liiallisuudet niillä, jotka eivät kykene mentaaliseen hallintaan, ovat usein rasittavia.

³Piilevä esoteerikko tuntee usein olevansa hämmentyneempi ja harhautuneempi elämässä kuin muut. Kieltämättä myös muut ihmiset ovat harhautuneita, mutta he eivät tunne sitä, koska he löytävät tukea omaksumastaan idiologiasta. Esoteerikko ei voi turvautua tällaiseen apuun, ja siksi on olemassa vaara, että hän tekee suurempia virheitä. Hämmästyneenä hän tarkkailee muiden käyttäytymistä ja kysyy itseltään, mikä häntä itseään vaivaa, kun hänestä muut ”käyttäytyvät niin järjettömästi”. Toiset pitävät häntä omituisena ja hän huomaa alistuvansa olemaan vielä järjettömämpi kuin muut.

⁴Jos hänellä myöhemmin elämässään on tilaisuus muistaa uudelleen vanha menettämänsä ja vaistomaisesti kaipaamansa tieto ja tulla uudelleen esoteerikoksi, joka alkaa tutkia menneinä vuosina omaamiensa käsitysten todellisuussisältöä, on olemassa vaara, että hänen näkemyksensä ympäristöstä muuttuu liian kielteiseksi. Hänen oivalluksensa siitä, että hän on enimmäkseen tehnyt vain virheitä, riippumatta siitä, miten hän on ajatellut, tuntenut ja toiminut ja mitä hän on sanonut, että hänet on aina ymmärretty väärin, arvioitu väärin ja aliarvioitu, vaikuttaa myös hänen tasapainoonsa. Tasapainon palauttamisessa häntä auttaa suuresti tieto kehitystasaisista, tieto siitä, että kaikki tajunnankehitys merkitsee kaikille yksilöille loputonta, jat-

kuvaa sarjaa yhä korkeampia tasoja kivikunnasta korkeimpaan jumaluuskuntaan. Hänen kokemuksensa auttaa häntä oivaltamaan, kuinka helppoa on arvioida väärin toisten kehitystaso, koska koskaan ei voi määrittää, mitä toisten alitajunnassa piilee. Tosin tämä yleensä tulee näkyviin toisten ihmisten osoittamassa elämänymmärtämyksessä, mutta hallitsevat idiologiat voivat myös vaikuttaa siihen, että todellinen elämänymmärtämys ei koskaan pääse oikeuksiinsa.

⁵ Eräs 45-minä huomauttaa, että täydellisen tasapainoista ihmistä ei voi olla olemassa, vaan se olisi poikkeusilmiö. Tasapainon puute johtuu siitä, että keskukset ovat yli- tai alikehittyneitä ja että ihmisen aivojen kapasiteetti ei vielä vastaa eetteriverhon kapasiteettia. Ihminen on yli kahdentoistatuhannen vuoden ajan typeryttänyt mentaalista kykyään, tyytynyt toistamaan ja laiminlyönyt mentaalisen itseaktiivisuuden, ei ole uskaltanut ajatella itse pelosta teologeja ja näiden vallassa olevaa joukkoa kohtaan, ei ole uskaltanut ajatella itse teologien mentaalisten tabujen ja kostonhimoista jumalaa koskevien hallitsevien fiktioiden vuoksi, jumalaa, joka tuomitsee kaikki ikuiseen helvettiin. Vain teologit tiesivät jumalan tahdon, tiesivät, mitä jumala salli ja tuomitsi. Ja tällaiset hulluudet hallitsevat ihmiskunnan enemmistöä vielä tänäkin päivänä.

⁶Ne esoteerikot, jotka päättävät inkarnoitua meidän aikanamme, tekevät jo siten suuren uhruksen. Sillä mikä heitä odottaa? Vanhemmat, sisarukset ja toverit typeryttävät heidät alusta alkaen. Koulussa heidät ahdetaan täyteen vallitsevia illuusio ja fiktioita. Esoteerinen kirjallisuus, joka voisi herättää eloon heidän piilevän tietonsa, on suurelta osin tuntematon ja siten käytännössä saavuttamaton. Lienee puhdasta ”sattumaa”, jos he jollakin tavoin saisivat tilaisuuden tutustua siihen. He kulkevat läpi elämän poikkeustapauksina kokien kaiken merkityksettömäksi, jollemme sanoisi järjettömäksi. Jos he lopulta löytävät tiedon, heidän tuttavansa hylkäävät heidät ja pitävät heitä ”hölmöinä”. Kuinka he voisivat auttaa, kun kukaan ei sellaista apua halua?

⁷Esoteerikon täytyy tuntea osanottoa niitä nuoria kohtaan, jotka idealismissaan ja innossuksessaan haluavat antaa panoksensa ja auttaa ihmisiä. He syöksyvät pää edellä ”tieteeseen” ja huomaavat koulutuksen päätettyään, että he ovat jahdanneet harhakuvaa. Tiede isolla T-kirjaimella kirjoitettuna osoittautui valtavaksi oppimismassaksi, josta heille tuskin on hyötyä heidän halutessaan auttaa muita. Monet kokevat järkytyksen, josta he eivät koskaan pääse yli. Monet alistuvat lauseella: ”Kuten tiede nyt on...”. He ovat oppineet ammatin. Heidän on nieltävä pettymyksensä ja pelastettava asiantuntemuksen ulkonäkö. Useimmat heistä eivät edes huomaa, kuinka vähän he ymmärtävät todellisuudesta, eivätkä he koskaan oivalla tieteen valtavaa rajallisuutta. Äärimmäisen harvat saavuttavat ”sokraattisen oivalluksen”. He tyytyvät olemaan kapea-alaisia asiantuntijoita.

⁸Mitä enemmän esoteerisesta maailmankatsomuksesta (hylozoiikasta) tulee yleisesti hyväksytty työhypoteesi ja mitä enemmän esoteerinen elämäkatsomus (tieto elämänlaeista) oivalletaan kaikkeinärkevimmäksi, sitä helpompaa esoteerikolle on tulevissa inkarnaatioissa, joissa on yhä suuremmat mahdollisuudet saada oikea elämänasenne jo lapsuudessa ja välttää siltä mentaaliseltsä epävarmuudelta ja turvattomuudelta ja niiltä tajunnan kriiseiltä, jotka tavallisesti leimaavat hänen kadonnutta tietoa koskevaa etsintäänsä.

3.33 Esoteerikon elämäntilanne

¹Se, joka on kehityksen suhteen aikaansa edellä, ei voi odottaa aikalaistensa hyväksyntää. Vaikka hän vaikenisi asioista, joita muut eivät voi ymmärtää, heidän täytyy tulla tietoisiksi siitä, että tämä henkilö on ”oudolla tavalla kummallinen”, koska muissa ihmisissä on niin paljon sellaista, mitä hän ei voi ”arvostaa”, ellei hän ei anna periksi ja tee myönnetyksiä vakaumuksesta miellyttääkseen muita ihmisiä.

²Tulevalle esoteerikolle kerrotaan, että hänen on varauduttava yksinäisyyteen, koska muut eivät voi ymmärtää häntä. Se ei ole vapaaehtoisesti valittua yksinäisyyttä johtuen jostakin poisulkevuudesta. Esoteerikko ei ole koskaan poissulkeva, vaan aina osallistava suhtautumisessaan

ihmisiin. Mikään inhimillinen ei ole hänelle vierasta, mikä ei suinkaan tarkoita, että ”kaikki on yhtä hyvää”, että tasoeroja ei olisi. Ihmisten rakastaminen ei tarkoita sitä, että jakaa heidän näkemyksensä, jakaa heidän elämäntapansa, jakaa heidän makunsa.

³Esoteerikko on ensiminä, jolla on toisminä näkemys olemassaolosta. Ja tämä on aina vaikea tilanne, sillä esoteerikon terveelle järjelle nykyinen fyysinen elämä ilmenee yhtenä suurena hullujenhuoneena tai helvetinä. Ehkä makuasia, kumpaa ilmaisua pitää parempana.

⁴Esoteerikko syntyy sellaisten inkarnaatioverhojen kanssa, jotka hän jätti jälkeensä edellisessä elämässään. Kun hänen piilevä tietonsa on uudessa inkarnaatiossa herännyt uuteen eloon hänen esoterikkaan saamansa yhteyden kautta, hän kykenee seitsemän vuoden aikana jalostamaan verhonsa ruokavaliolla, emotionaalisella ykseydenpyrkimyksellä ja ajatustensa hallinnalla. Yleensä tämä johtaa ristiriitoihin hänen ympäristönsä kanssa. Mikäli ihmiset hänen ympärillään eivät ole saavuttaneet samaa tasoa, on yksinäisyys välttämätön seuraus. Eri ikäkausien kehitysvaiheiden läpi kulkiessaan hän muuttuu toiseksi ihmiseksi, jolla on muita kiinnostuksen kohteita, uusia tuttavuuksia, uusia ”ihanteita”. Hän ei sure ystäviä, jotka hänen on jätettävä, sillä hän tietää löytävänsä heidät joskus tulevaisuudessa uudelleen. Hänen on jätettävä kaikki se, mikä jollakin tavalla ehkäisee hänen jatkokehitystään, mikä estää häntä omaksumasta jatkuvasti muuttuvaa elämännäkemyksiä uusine arvoineen.

⁵Esoteerikko on riippumaton päivän mielipiteistä, kaikista niistä tuhansista epäolennaisista ajanvietteistä, joita nykyinen huviteollisuus tarjoaa, eikä hän tunne tarvetta tuhлата tarkkaavaisuutensa energioita elämäntietämättömyyden propagandaan, joka vääristää todellisuutta lähes kaikilla elämän osa-alueilla. Hän elää hiljaista elämää omassa maailmassaan, jota maailman melu ja hälinä eivät häiritse. Miten levollista se onkaan kaikille hänen verhoilleen ja väsyneille hermoilleen. Eksoteristien elämä on suunnattoman monimutkaista. Esoteerikkojen elämä on äärettömän yksinkertaista.

⁶On aihetta varoittaa esoteerikkoja tarpeettomasta ärtymyksestä. Ylimielisyyteen taipuvaisia heistä ei todellakaan voi tulla. Siihen heillä on liian paljon tervettä järkeä, he ovat liian tietoisia valtavasta elämäntietämättömyydestään ja siitä, kuinka paljon heillä on vielä voitettavaa (46 yhä korkeampaa atomimaailmaa), ennen kuin he ovat saavuttaneet päämäärän. Mutta se syvä kuilu, joka erottaa esoteerikon eksoteristeista, tekee itsensä tunnetuksi silloin tällöin. Vaikeus sanoa jotain järkevää auttaakseen toisia saamaan häivähdyksen todellisuudesta, vaikeus sopeutua moniin kieroutuneisiin ja vääristyneisiin asioihin, vaikeus ”laittaa aika ehjäksi”, vaikeus välttää väärinymmärretyksi tulemistä useimpien sanomisien ja tekemisten suhteen, kaikki tämä yhdessä lamaannuttaa toiminnan iloa ja uhrimieltä.

⁷Myös humaniteettiasteella olevat yksilöt, jotka inkarnoituvat kehittyäkseen edelleen, menettävät orientoitumisensa jo lapsuudessa, kun heitä ruokitaan vallitsevilla ideologioilla, joista he alkavat vapautua vasta 35 ikävuoden jälkeen. Siihen saakka he ovat tunteneet itsensä vaistomaisesti epävarmoiksi ja epätietoisiksi, koska heidän vaistonsa on sanonut heille, ettei se voi olla niin kuin oppineet sanovat. Usein sekä muut pitävät heitä että he itse pitävät itseään ”epäonnistujina”, kunnes he mahdollisesti löytävät uudelleen todellisuustiedon. Heidän etujensa mukaista olisi välttää mahdollisimman pitkälle tätä valtavaa inkarnaatioiden tuhlausta työskentelemällä tiedon levittämiseksi, jotta heillä seuraavissa inkarnaatioissaan olisi mahdollisuus saada jo lapsena oikea käsitys elämästä ja saavuttaa nopeasti vanha tasonsa.

3.34 Esoteerikon oma kehittyminen

¹Monadi on riippuvainen verhoistaan, niiden orja, kunnes se voi itse hallita niiden sisällön.

²Mentaaliverholla on kasvuvuosien ja aikuisuuden aikana iskostetut ideat, jotka on omaksumattu vallitsevien historiallisesti määräytyneiden ideologioiden opiskelun kautta.

³Emotionaaliverholla on taipumuksensa, usein kieroutuneen kasvatuksen ja elämäntietämättömyyden seurauksena vääristyneet.

⁴Yksilön on ryhdyttävä työskentelemään kaiken tämän parissa, irtauduttava kaikesta opiskel-

lessaan esoteriikkaa, joka antaa joka suhteessa täysin uusia käsitteitä. Lienee jokseenkin selvää, ettei tätä radikaalia muutostyötä voi tehdä alemmilla asteilla. Yksilön on täytynyt oivaltaa ainakin kaikkien eksoteeristen idiologioiden kestättömyys. Ja kuinka moni on tehnyt sen?

⁵Monilla erilaisilla molekyyleissä olevilla atomeilla ja verkoissa olevilla molekyyleillä on kaikilla omanlaisensa tajunta (passiivinen ja enemmän tai vähemmän helposti ulkoapäin, triadin alitajunnan ja kehittymättömän monadin–minäatomin alitajunnan aktivoima). Juuri näitä tajunnanlajeja minän – yksilön – on opittava hallitsemaan. Esoteerikkona hän ymmärtää näiden erilaisten tajuntojen tehtävät eri kehitysasteilla, mutta myös niiden ehkäisevän taakan yksilölle, joka on saavuttanut humaniteettiasteen ja pyrkii saavuttamaan idealiteettiasteen. Kausaaliminänä hän voi ylivoimaisesti hallita ne ja juuri sen tähden tarkoituksenmukaisesti käyttää niitä evoluutiotyössä, palvelun onnellisuudessa. Essentiaaliminänä hän on lopullisesti vapaa riippuvuudestaan alempiin maailmoihin (47–49), ja ne verhot, jotka hän itse muodostaa näissä maailmoissa, ovat täydellisen automatisoituneita robotteja, jotka tottelevat hänen pienintäkin vihjettään. Kaikki tämä on hänen omaa työtään, jonka hän on tehnyt fyysisessä, kausaalisessa ja essentiaalisessa maailmassa hankkimiansa kykyjen ja ominaisuuksien avulla. Emotionaalisia ja mentaalisia kykyjä hän pitää pikemminkin sivutuotteina.

⁶D.K. kutsuu emotionaalitajuntaa ”muodon sieluksi”. Tämä on ilmeikäs määritelmä, joka selkeyttää emotionaalisuuden valtaa fyysiseen ihmiseen. Se, joka hallitsee emotionaalisuuden ja on lopullisesti vapautunut kaikenlaisista illuusioista, on saattanut päätökseen pahimman työnsä. Esoteriikan avulla on sitten suhteellisen helppo vapautua mentaalisten fiktioiden valasta. Perspektiivitajunta kohottaa yksilön sille mentaaliselle alueelle, jossa periaatteet eivät enää ole esteitä, vaan sallivat itsensä sovitettavaksi suurempaan yhteyteen jatkuvasti laajenevin näköaloin, kunnes intuitio sovittaa järjestelmät todellisuuteen. Se, joka on kokenut intuition, kykenee sitten konkretisoimaan sen sarjaksi todellisuuden kanssa yhdenmukaisia mentaalijärjestelmiä.

⁷Esoteriikka on perustavaa laatua oleva tieto olemassaolosta sellaisena kuin kausaaliminä sen käsittää. Esoteerikko pyrkii tämän tiedon avulla ymmärtämään olosuhteiden ja tapahtumainkulkujen perusteita ja syitä, sekä yksilöllisesti että yleisesti. Siten hän pyrkii eläytymään siihen, miten kausaaliminä näkee sen, mitä on ja tapahtuu, ja toimimaan sen mukaisesti. Näin hän vähitellen pääsee kosketuksiin Augoeideensa kanssa. Tämä jatkuva yritys elää ”ikänsä kuin olisi” kausaaliminä on suuriarvoinen psykologinen menetelmä. Mutta tähän vaaditaan tietenkin tervettä järkeä, yksinkertaisuutta, luonnollisuutta ja ennen kaikkea vapautta liikajännittyydestä tai itsetärkeydestä. Tulee yksinkertaisesti olla sellainen kuin ihmisen pitäisi olla ja sellainen kuin hän tulee olemaan joskus tulevaisuudessa, ilman jälkeäkään pyhimysmäisistä tavoista tai messiaskomplekseista, noista aivan liian yleisistä sairaalloisista ilmiöistä.

⁸”Muinaisten kreikkalaisten tavoin hän [Goethe] ajatteli, että ihminen voi omin voimin kohota jonkinlaiselle jumalalliselle elämäntasolle.” Tätä väitettä on kommentoitava, koska kaikki esoteeriset termit on tulkittu väärin. ”Muinaiset kreikkalaiset” olivat vihittyjä ja tiesivät, mistä puhuivat. Se, mitä he sanoivat, on kuten tavallista käsitetty väärin. ”Omin voimin” tarkoitti korkeampien (ihmiskunnalle vielä tuntemattomien) voimien hyödyntämistä. ”Kohoaminen jonkinlaiselle jumalalliselle elämäntasolle” viittaa intuition, kausaalisen tajunnan ja essentiaalisen tajunnan hankintaan. Sen voi tehdä se, jolle on opetettu oikea menetelmä. Erään esoteerisen sanonnan mukaan jumala ei vedä puoleensa ihmistä, vaan ihminen vetää puoleensa jumalan. Mutta miten esoteerisesti tietämättömät ihmiset voisivat käsittää sellaista? Ja lopuksi: ”ihminen” ei ole mikä tahansa ihminen. Eri kehitysasteet merkitsevät kymmenien tuhansien inkarnaatioiden etäisyyksiä itsen toteuttamiseen tehtävässä työssä. Demokratian ihmiskäsityksellä ei ole vastinetta todellisessa elämässä. Se on karikatyyri, koska sellaista ihmistä ei ole koskaan ollut eikä tule koskaan olemaan. Demokratialla ei ole tietoa todellisuudesta ja elämästä, ja se on irvokas poliittinen fiktio.

3.35 Esoteerikon riippumattomuus illuusioista ja fiktioista

¹Joskus kuulee okkultistien toivovan, että he voisivat tutkia menneitä inkarnaatioitaan. Heidän pitäisi olla kiitollisia siitä, että he säästyvät kokemasta niitä uudelleen. Ne ovat yleensä sellaisia, että kun yksilö on hankkinut kausaalitajunnan, hän on kiitollinen siitä, ettei hänen tarvitse katsoa taakseen, eikä muistella typeryyttään ja eläimellisyyttään. Esoteerikko ei ole kiinnostunut aiemmista inkarnaatioistaan. Ne eivät opeta hänelle mitään sellaista, mitä hän ei jo entuudestaan tiedä korjuun laista ja kohtalon laista. Tällainen tutkimus on eräänlaista uteliaisuutta omaa ja muiden ihmisten elämää kohtaan, uteliaisuutta, jota hän on oppinut pitämään yksityiselämän pyhyden loukkauksena. Sekä nykyisen että menneen elämän osalta hänet on opetettu olemaan katsomatta koskaan taaksepäin. Hän elää nykyhetkessä ja ykseydessä. Vain siten hän voi ratkaista nykyhetken ongelmat, sillä jokaisella hetkellä on omat ongelmansa, jotka hänen on opittava löytämään ja ratkaisemaan. Joka tapauksessa käsillä on niin monia ratkaisemattomia ongelmia, jotka voitaisiin tuoda esiin ja tutkia tarkoin, joten hän ei ole koskaan ilman työtä. On niin monia ajatuksia, joita on jatkuvasti lähetettävä mentaalimaailmaan; niin monia ajatusmuotoja, joita on tarpeen vahvistaa, jotta ne olisivat helposti etsijöiden saatavilla, valoenergioita säteileviä majakoita pimeässä yössä turvapaikkaa etsiville merimiehille.

²Esoteerikkoa eivät kiinnosta niin kutsutut maagiset ilmiöt. Hänellä on teoreettinen tieto niiden todellisuudesta ja tämä riittää. Häntä eivät kiinnosta lapsenomaiset asiat. Hänen kiinnostuksensa kohdistuu kokonaan todellisuuden kolmea aspektia, luomakuntien kautta tapahtuvaa monadien evoluutiota ja Lakia koskevien tosiasioiden oppimiseen. Lain virheetön soveltaminen on kaiken edellytys.

³Ehkä ei tarvitse sanoa, että esoteerikko on jo omaksunut sen, mitä hän on voinut oppia ”täydellisen elämän ohjeista” tai vastaavista eksoteristien ja mystikkojen kirjoituksista. Esoteerikko on siis tekemisissä muiden käsitteiden kanssa kuin niiden, joita esiintyy filosofisessa etiikassa tai mystikkojen ja joogien käsitysmaailmassa. Hän lähtee toisesta maailmankatsomuksesta, siitä, joka on yhdenmukainen todellisuuden kanssa.

⁴Mentalisti, mentaaliminä, ilman tietoa todellisuudesta, saattaa sopeutua paremmin fyysiseen todellisuuteen ja menestyä paremmin yhteiskunnallisen toiminnan aloilla. Mutta se mentaaliminä, joka on lisäksi esoteerikko, on verrattomasti ylivoimainen elämänymmärtämyksen ja ihmisten arvioinnin suhteen. Hän ei helposti joudu ihmiselämän illusiivisuuden ja fiktiivisyyden uhriksi. Hän on kiinnittynyt todellisuuden kallioon. Se merkitsee aivan toisenlaista lujuttua. Hän on ainiaaksi vapautunut riippuvuudesta teologiseen, filosofiseen ja tieteelliseen spekulatioon ja ikuisesta arvailusta, eikä vähiten ”historiallisesta perinnöstä”. Tämä voi joissakin suhteissa saada ihmiset aliarvioimaan häntä sosiaalisessa kanssakäymisessä. Mutta hänellä ei myöskään ole tarvetta osallistua täysin harhautettuun suuntaustaistonsa menettäneeseen fyysikalismiin. Tämähän on fiktionalismia kaikessa, paitsi yksinomaan fyysisesti näkyvässä, mikä on yksi prosentti todellisuudesta.

3.36 Esoteerikon on opittava vaikenemaan

¹Aluksi esoteerikko on mitään aavistamaton ihmisten lähes täydellisestä arvostelukyvyyttömyydestä. Ollessaan täynnä intoa äskettäin saamastaan oivalluksesta hän on halukas julistamaan tietoa ihmisille. Vailla riittävää kokemusta hän uskoo liian usein tehneensä ”löydön”, törmänneensä ”oikeaan henkilöön”, löytäneensä ”ymmärtävän”, koska hän on kohdannut älykkäitä ihmisiä, jotka ovat omaksuneet joitakin esoteerisia ajatuksia ja vaikuttavat hyvin ymmärtäväsiltä. Aivan liian usein hän joutuu julmasti pettymään. Liian myöhään hän tajuaa rikko-neensa käskyä, jonka mukaan helmiä ei saa heittää. Vasta kun hän huomaa, että ihmiset alkavat pitää häntä psykopatologisena ilmiönä, hän tajuaa, että hänen on vaiettava siitä, mitä hän tietää, valitettavan usein hänen fyysisen hyvinvointinsa kannalta liian myöhään.

²On luonnollista, että esoteerikko on hyvin innokas välittämään oppimaansa muille ihmisille. Silloin hän voi esittää ajatuksia jälleensyntymisestä ja kylvön ja korjuun laista. Jos hän ei kohtaa

ymmärtämystä näille yksinkertaisimmille ja järkevimille elämän tarkoitusta koskeville selityksille, hänen on viisasta vaieta, ei pelkästään esoteriikasta vaan kaikesta, mikä liittyy elämän todelliseen ymmärtämiseen. Silloin jää jäljelle vain muiden mielipiteiden kertominen. Omansa hänen on pidettävä itsellään. Muiden enemmän tai vähemmän epäonnistuneet mielipiteet eivät ole hänen vastuullaan. Hän voi arvostella niitä, osoittaa oppineisuutensa, jos se on hänen ammattinsa tai jos hän tahtoo saada ihmiset harkitsemaan itse.

³Esoteerikko on valmistautunut yksinäisyyteen siinä suhteessa, että hän ei voi puhua ”vihkiytymättömille” todellisuutta ja elämää koskevasta käsityksestään. Jos hän tekee niin, häntä pidetään järjettömiä ideoita omaavana arvostelukyvottomana haaveilijana, ja hän eristäytyy myös ulkoisessa elämässään. Valitettavasti on monia, joiden ura on mennyt pilalle, koska he eivät ole oppineet vaikenemaan. Tuskalliset kokemukset opettavat heitä olemaan varovaisia sellaisen elämäntarkastuksen suhteen, joka on niin kaukana vallitsevista uskonnollisista, filosofisista ja tieteellisistä näkemyksistä. Suvaitsevaisuus on edelleen harvinainen ominaisuus. Tällaisen varovaisuuteen kehotuksen on tulkittu ilmaisevan pyrkimystä itsekkääseen ja ylimieliseen eristytymiseen, mikä on jälleen yksi todiste siitä, kuinka kaikki voidaan tulkita väärin.

⁴Esoteerikko ajattelee kuin esoteerikko ja puhuu kuin eksoteristi.

⁵Esoteriikan opettajan on viisasta olla tyydyttämättä hänen henkilökohtaisia olosuhteitaan tai kehitystasoaan koskevaa uteliaisuutta. Tällaisista tiedoista tulee lähes väistämättä juorujen aiheita, mikä edistää epäluotettavien lausuntojen leviämistä. Useimmat ihmiset väärinymmärtävät enimmäkseen asiat. Mitä vähemmän tosiasioita heillä on, sitä virheellisempiä heidän arvionsa ovat ja sitä vähemmän he vahingoittavat opettajaa ja itseään. Ajatukset ja tunteet, jotka eivät ole yhdenmukaisia todellisuuden kanssa, eivät vaikuta opettajaan, ja mitä typerämpi mielipide on, sitä helpommin niiden kuulijat kumoavat sen.

⁶Teon on todistettava itsestään, sen täytyy seisoa tai kaatua oman todellisuussisältönsä varassa. Utelaisuuden kiinnostus esoteeristen kirjailijoiden henkilökohtaiseen elämään on poistettava tulevaisuutta varten. Tämä lienee itsestään selvää niille, jotka oivaltavat ihmiskunnan (85 prosentin) yleisen kehitystason (alempi emotionaalinen) ja ymmärtävät emotionaalimaailmaan ja mentaalimaailmaan lähetettyjen värähtelyjen vaikutuksen. Kirjailijalla on ehdoton oikeus pysyä nimettömänä. Hän ei saa joutua arvostelukyvottomuuden, juorujen ja poistytönnäisten energioiden kohteeksi. Hänellä on muutenkin tarpeeksi paljon kestettävää, ja hänet olisi säästettävä ylimääräiseltä rasitukselta. Sillä, joka ei voi ymmärtää edes näin vähää, on paljon opittavaa, ennen kuin hän omaa edellytykset ymmärtää esoteriikkaa.

⁷Opettajana toimimisen vaikeus ja sellaisen tiedon välittäminen, jota useimmat eivät voi käsittää oikein, johtaa siihen, että ne, jotka ovat hankkineet ”vaikenemisen taidon”, vastaavat periaatteesta vain kysymyksiin. Jos nämä kysymykset ovat järkeviä, todistavat tiedonhalusta ja ovat osoitus muusta kuin uteliaisuudesta, kauan kaivattu tilaisuus on käsillä. Esoteeristen mielipiteiden pakottaminen ihmisille, on ”helmien heittämistä”. Se ei ole sallittua ja aiheuttaa siksi epämiellyttäviä seurauksia.

⁸Myös niin sanotuissa esoteerisissa piireissä ”uusien tosiasioiden” esittämiseen voi liittyä riskejä. Reaktio on sama kuin ”vihkiytymättömien” keskuudessa, ja yritys aiheuttaa (huom!) yleensä suurempaa vahinkoa. On vaikeaa olla viisas.

3.37 Esoteerikko ei tee propagandaa

¹Esoteerikko ei tee propagandaa näkemyksensä puolesta. Se olisi turhaa, koska yli 99 prosentilla ei ole edellytyksiä tutkia edes hylozoikan yhdenmukaisuutta todellisuuden kanssa. Ja esoteerikko tekee kaikkensa estääkseen hylozoikan muuttumisen uskonasiaksi, sillä siinä tapauksessa siitä tulisi hyvin pian niin idiotisoitu, että se olisi käyttökelvoton maailmankatsomuksena, tieteellisenä työhypoteesina. Hylozoikka on mahdollisesti tarkoitettu niille, jotka ovat loogisista syistä hylänneet kaikki teologiassa, filosofiassa ja tieteessä vallitsevat idiologiat.

²Esoteerikko ei arvostele muiden ihmisten mielipiteitä. Jokaisella on oikeus omaan mieli-

piteeseensä ja siihen, että hän saa pitää sen rauhassa toisten arvostelulta.

³Esoteriikka ei ole keskusteltavaksi tarkoitettu oppi. Siihen liittyviä ongelmia ei ratkaista suullisilla argumenteilla.

⁴Tästä seuraa, että esoteriikka pysyy esoteerisena. Nykyään se on saatavilla kirjallisuudessa, ja etsivä löytää, jos hän on päättänyt etsiä, kunnes hän löytää. Kaikilla esoteerikoiksi ”syntyneillä” on ”sielun vaisto”, joka pakottaa heidät etsimään. Ja muilla kuin esoteerikoiksi syntyneillä (joilla tieto on piilevänä) ei ole mitään mahdollisuuksia ymmärtää sitä. Silloin he eivät myöskään tarvitse sitä.

⁵Se päivä koittaa joskus lähitulevaisuudessa, jolloin hylozoiikka on hyväksytty tieteen ainoaksi kestäväksi työhypoteesiksi. Silloin siitä tulee joukoille uskonasia. Mutta ennen sitä sen ei pitäisi sallia muuttua ”uskonnoksi”.

3.38 Kenen puoleen esoteerikko kääntyy?

¹Esoteerikko ei tee propagandaa esoteerisen tiedon puolesta, vaan pyrkii auttamaan jokaista omalla tasollaan ottaen huomioon olemassa olevat ymmärtämyksen edellytykset. Jokainen arvioi oman tasonsa mukaan. Ja erityisesti elämäntietämättömyys on suurisanainen. Viisautta, todellista tietoa, ei koskaan julisteta mielipidemarkkinatorilla (aikanamme kirjallisuus ja muut joukkoviestimet). Se olisi myös turhaa. Sillä tieto on ”vihittyjä” varten (niitä varten, joilla tieto on piilevänä, ja heitä on tuskin 15 prosenttia).

²Koskaan ei tarvitse tehdä propagandaa todellisen tiedon puolesta eikä mainostaa sitä. Sitä ei tarvitse lakkaamatta toistaa, saarnata sitä joka sunnuntai ja mieluiten myös märehtiä siinä välillä. Riittää, että yksilö on kerran selvästi käsittänyt idean. Silloin se on peruuttamaton ja olemassa oleva voima, eikä sitä tarvitse vatvoa yhä uudelleen tai emotionalisoida.

³Esoteerikon tehtävänä ei ole välittää esoteerista tietoa mentaalisella diskursiivasteella (47:7) oleville joukoille. Esoteerikko kääntyy älymystön puoleen (47:6), joka vuorostaan ”popularisoi” tiedon elämänlaeista emotionaalisiksi ihanteiksi.

⁴On eri asia valistaa tietämättömiä kuin esittää omia mielipiteitään kiihkoilijan tavoin muille. Esoteerikko ei tahdo vakuuttaa ketään. Hän vaikenee tiedostaan ymmärtämättömien piireissä. Vain etsijät tahtovat tietää ja pystyvät vastaanottamaan.

⁵Tajunnankehitystä ei voi hyödyttää pakottamalla ihmisiin tietoa. Tieto on hankittava oivaluksen kautta. Mentaalisesti sokeille ei ole hyötyä tiedon valosta.

⁶Ihmisiä ei voi koskaan vakuuttaa heidän illuusioidensa ja fiktioidensa kestävämmästä, jos ne sisältyvät itsehankittuun ideologiaan. Jokainen hankkii itse sen elämäntietämyksen, jonka hän omalla tasollaan tarvitsee. Aikanaan, uudessa inkarnaatiossa hänen on aivan yksinkertaisesti opittava uudelleen, ja silloin hän oivaltaa aiemman rajoittuneisuutensa. Jos hänen omaamansa mentaalijärjestelmä vastaa hänen tarpeitaan ja tarjoaa tyydyttäviä selityksiä hänelle aiemmin selittämättömälle, silloin tuo järjestelmä on hänelle oikea. Usein ihmisiä vahingoitetaan, kun heille osoitetaan heidän fiktioidensa kestävämmästä, sillä silloin he juurruttavat ne alitajuntaansa yhä syvemmin. Usein herätetään myös poistoyöntövoima vihalla toisinajattelijaa kohtaan itseä vahingoittavalla tavalla.

⁷Ihmiskunnasta on tullut niin harhautunut kaikkien ideologioiden vuoksi, että hallitsevien illusioiden ja fiktioiden arvostelu on suurelta osin energian tuhlausta. Useimmat eivät kykene ymmärtämään tai edes oivaltamaan aikamme kulttuurin todellisuuden vääristyneisyyttä ja elämäntietämyksensä.

⁸Esoteerikon on tyydyttävä siihen, että hän yrittää opastaa niitä etsijöitä, jotka yhä etsivät ja jotka ovat siten nähneet vallitsevan uskonnon, tieteen ja filosofian elämäntietämyksen. Jos ihmiset eivät halua kuulla ”totuutta”, vaan jatkavat hulluudessaan, mitään ei ole tehtävissä.

⁹Esoteerikko ei tee propagandaa värvätykseen uskovia ja käännynnäisiä. Esoteriikka ei ole heille mitään. Esoteriikka on vain etsijöille, jotka eivät ole voineet hyväksyä vallitsevia ideologioita, niille, jotka ovat oivaltaneet eksoteristien maailmankäsitysten ja elämäntietämysten

kestämättömyyden ja tietävät, että todellisuus on jotain ”aivan muuta”. Vasta ihminen, joka on oivaltanut eri uskontomuotojen, filosofian spekulatioiden ja tieteen hypoteesien ja teorioiden fiktiivisyyden, on kypsä esoteriikalle. Näille etsijöille esoteerikko esittää näkemyksensä, jotta heillä olisi mahdollisuus tutkia esoteriikan todellisuussisältöä. Se, joka vaivautuu tekemään tämän, huomaa esoteriikan olevan yksinkertaisin, järkevin selitys kaikelle sille, mikä aiemmin oli selittämätöntä.

¹⁰Esoteriikka on tarkoitettu vain niille, joilla tieto on piilevänä heidän alitajunnassaan, ja jotka heti ensimmäisen kosketuksen yhteydessä tässä inkarnaatiossa oivaltavat sen yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa. Oivallus, että uudelleensyntyminen ja ”karma” ovat oikeita selityksiä, ei riitä. Sen oivaltavat lähes kaikki Intiassa inkarnoituneet, joten se on eksoteerista tietoa. Esoteriikka on hylozoiikkaa, ja se on jotain täysin muuta

¹¹Etsijää luonnehtii pikemminkin tarve saada perspektiiviä kaikkeen olemassa olevaan, tarve saada lisää selkeyttä, vastaus kysymykseen elämän tarkoituksesta ja ennen kaikkea vapaus dogmaattisesta ahdasmielisyydestä. Johonkin idiologiaan kiinnijuuttuneet ovat sen inkarnaation osalta valmiita, ja heidät pitäisi jättää rauhaan pienten uskomustensa kanssa ilman häiritseviä huomautuksia.

¹²Etsijää voi auttaa, ei dogmeilleen vannoutunutta idiologia. Se, joka on lopettanut etsinnän ja tutkimisen, lopettanut työskentelyn tajuntansa jatkuvan laajentamisen hyväksi, joka kiellettyä huomioimasta epämiellyttäviä tosiasioita, joka ei kerta toisensa jälkeen kykene harkitsemaan uudelleen oman järjestelmänsä kestävyyttä, on päättänyt myös oman mentaalisen kehityksensä.

¹³Esoteriikka on tarkoitettu nuorille, jotka etsivät maailmankatsomusta. Se ei ole niille, jotka ovat jo hankkineet sellaisen ja ovat siihen tyytyväisiä. Yleensä vain ne, jotka ovat kerran olleet johonkin tietokuntaan vihittyjä, oivaltavat esoteriikan yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa. Kaiketi koulutettu äly kykenee käsittämään hylozoiikan ja oivaltamaan sen ylivoimaisuuden työhypoteesina. Mutta tämä edellyttää niin vaativaa työtä, että tarvitaan voimakas sisäinen halu tai voimakas ulkoinen virike, jotta joku ryhtyisi tähän. Kun yleisen mielipiteen auktoriteetit joskus tulevaisuudessa hyväksyvät hylozoiikan, meillä on aivan toisenlainen lähtötilanne. Silloin hylozoiikan opinnot tulevat kuulumaan yleissivistykseen. Ja silloin sen omaksumisesta tulee uskonasia ilman ymmärtämisen vaatimusta. Sen jälkeen hylozoiikka asteittain emotionaalisoituu, jolloin tunne ja mielikuvitus saavat tyydytystä, eikä hylozoiikka enää vaikuta kylmältä, mentaaliselältä järjestelmältä, kuten nyt.

¹⁴Esoteriikka ei suinkaan ole välttämätön maailman- ja elämäntutkimus ja elämäntutkimus. Näitä ilman voi olla todellinen humanisti. Olennaista on ”yhteisöllisyys”, oikeat ihmissuhteet, todellinen hyvä tahto. Esoteriikka ei ole mikään inhimillinen tuote, eikä voi koskaan olla muuta kuin työhypoteesi. Se on vain niille, jotka ymmärtävät sen ylivoimaisuuden kaikkiin muihin työhypoteeseihin nähden. Jos ei kykene oivaltamaan tätä, on viisasta pitäytyä johonkin, minkä voi ymmärtää paremmin. Planeettahierarkia katsoo, että vihan voittaminen on verrattomasti tärkeämpää kuin täsmällinen maailmankatsomus. Poistyyntävä emotionaalisuus on se, joka jakaa ihmisiä ja on kaiken epäinhimillisyyden alkuperä. Tieto on tarkoitettu niille, jotka ovat voittaneet vihan sen kaikissa ilmenemismuodoissa.

3.39 Esoteerikon elämännäkemyks ja toiminta yhteiskunnassa

¹Esoteerikko ei eristäydy, vaan elää ja työskentelee ihmisten keskuudessa, tutustuu politiikan, tieteen, filosofian, uskonnon, kirjallisuuden ja taiteen vallitseviin ideologioihin. Hän pyrkii olemaan mahdollisimman monipuolinen, hyvin perehtynyt ihmisten hyväksymiin mentaaliin ideoihin. Mitä orientoituneempi hän on, sitä enemmän hän pystyy auttamaan.

²Tunnusomaista esoteriikan hallitseville on, että heidän ajattelunsa on vapaa spekuloinnista, toiveajattelusta ja ”toiveikkaasta pyrkimyksestä.”. Ne ovat korvautuneet todellisuustiedolla ja luottamuksella Lakiin.

³Esoteerikot tekevät virheen, jos he arvioivat aikansa ilmiöitä esoteerisesta näkökulmasta. Silloin he tuomitsevat arvioinnin sijaan, arvostelevalta ymmärtämättä aikansa väistämättömmä rajallisuutta. Lisättäköön tähän vielä se tosiasia, että hyvin eri kehitystasolla olevat klaanit inkarnoituivat eri aikoina. Esoteerikot ovat saaneet tietonsa katsoakseen eteenpäin; taakse katsominen ehkäisee heitä, sillä kaikki energiat on käytettävä korkeampien tajunnanlaajien valloittamiseen.

⁴Kunnianhimo synnyttää ylimielisyyttä. Esoteerikko on nöyrä, mutta ei elämäntietämättömyyden edessä, jotka vaativat nöyryyttä epäpätevyyden tunteensa tai kateutensa vuoksi. Hän on nöyrä, koska hän tietää, kuinka näennäisen loputon etäisyys erottaa hänet elämän lopullisesta päämäärästä (korkeimmasta kosmisesta maailmasta), kuinka vähän hän tietää kaikesta kosmoksessa tai aurinkokunnassa tai planeetalla olevasta tai planeetan yhdestä ainoasta maailmasta. Hänen edessään ovat tutkimuksen ja raskaan työn aionit. (Yksi aioni = 4320 miljoonaa vuotta. On tärkeää vahvistaa ajan pituus, jotteimme joutuisi samaan tilanteeseen kuin Intiassa, jossa manvantara tarkoitti aionia, mutta josta on vähitellen tullut samaa merkitsevä mille tahansa lyhyemmälle ajanjaksolle. Jo nyt puhutaan aionista ikään kuin se olisi 2500 vuoden eläinrata-aikakausi tai määrittelemättömän pituinen inkarnaatiojakso.)

⁵Esoteerikko tietää, että kaikki, mitä hän todella tietää, on annettu hänelle lahjaksi. Siinä ei ole mitään kerskumista. Ja hän tietää myös, että vaikka hän tietää tuhat kertaa enemmän kuin muut, se on vain pisara meressä verrattuna siihen, mitä kausaaliminä tietää, puhumattakaan vielä korkeammista minuuksista. Mikään ei ole naurettavampaa kuin se, että ihminen pitää itseään jollakin tavalla tärkeänä. Se todistaa hyvin syvästä tietämättömyydestä. Tasa-arvosta puhuminen edellyttää, että yksilöt ovat samalla kehitystasolla, ovat kulkeneet saman kehitystien, että heillä on kaikilta osin sama ymmärtämys ja samat kyvyt. Oikea näkemys ”demokratista” on se tosiasia, että me kaikki olemme samassa luomakunnassa, olemme kaikki (tietoisesti tai tiedostamatta) matkalla seuraavaan korkeampaan valtakuntaan ja että on vain ajan kysymys, milloin saavutamme sen. Ihmisen eri kehitystasojen välisissä eroissa on kyse vain siitä ajan kohdasta, milloin monadit siirtyvät eläinkunnasta ihmiskuntaan. Kyse on vain iästä. Ja yleensä se, joka on saapunut viimeisenä, on saavuttanut myös suurimmat valmiudet ihmisenä, koska sillä on ollut tilaisuus hyötyä verrattomasti suuremmasta tietämyksestä ja on näin ollen hankkinut vastaavan kokemuksen, asia, joka pääsee aina oikeuksiinsa monadisessa omalaadussa myös korkeammassa valtakunnassa.

⁶Sydämessään esoteerikon täytyy aina kuulua oppositioon, koska vallanpitäjät käyttävät valtaa aina väärin. Se ei estä häntä olemasta valta-asemassa. Mutta siinä tapauksessa hän on siellä yrittääkseen estää taipumusta vallan väärinkäyttöön lainsäädännössä ja vallankäytössä. Eräs sellainen tietämättään vanha vihitty oli Dag Hammarskjöld.

⁷Kirja, joka sisältää ”valikoiman” Dag Hammarskjöldin vuosina 1953–61 pitämiä puheita (Norstedt & Söner ruotsinkielinen julkaisu), ansaitsee hyvin tulla kaikkien niiden tutkittavaksi, jotka etsivät humanistisen elämäntavan ikuisesti voimassa olevia normeja. Sitä voidaan pitää todella rakentavana kirjana. Hammarskjöldin puheet todistavat tervettä järkeä, monipuolista perehtyneisyyttä yleisinhimillisiin arvoihin, valtiomiehen viisautta ja sitä uskontunnustusta vailla olevaa uskontoa, joka on ollut yhteinen kaikille viisaille kaikkina aikoina.

⁸Olisi toivottavaa, että joku toiseen departementtiin kuuluva 45-minä sallisi itsensä syntyvän lännessä ja kyntäisi länsimaisen ”kulttuuriperinnön” yhtä perusteellisesti kuin 45-minä D.K. on tutkinut itämaista perintöä ja esoteerisia arkistoja, joiden länsimaiset aarteet näyttäivät jääneen huomiotta.

⁹Suurin palvelus, jonka ne voivat tehdä, jotka ovat hankkineet tiedon ja kykenevät siten ajattelemaan todellisuuden mukaisesti, on ajatella ja lähettää oikeat ideansa mentaalimaailmaan. Sillä puhua he eivät saa, koska silloin heitä pidettäisiin haaveilijoina. Fyysisessä maailmassa heitä ei tarvita. He voivat tehdä saman palveluksen ajatteleamalla.

3.40 *Esoteerikot hyväntahtoisina ihmisinä*

¹Esoteerikot ovat niitä, jotka tietoisesti tai tiedostamattaan kehittävät kausaali-intuition ja saavat yhä helpommin käyttöön tämän maailman (platonisen ideain maailman) ideat. He ovat asioiden uuden järjestyksen, joka suhteessa radikaalin uudelleenajattelun edelläkävijöitä. Heitä on kaikissa kansakunnissa ja kaikenlaisissa yhteisöissä. He kuuluvat ”maan hiljaisiin” ja toimivat persoonallisuutensa kautta. He eivät kuulu mihinkään puolueeseen tai uskontoon, ja silti he kuuluvat kaikkiin puolueisiin ja uskontoihin. He pidättäytyvät periaatteesta arvostelemasta toisin ajattelevia, eivät ota kantaa puolesta tai vastaan, eivät osallistu päivän riitoihin. He eivät kannata eivätkä vastusta vallitsevia hallitusmuotoja. He eivät hyökkää ketään vastaan, eivät järjestä kampanjoita, eivät uhraa rahaa kirjallisuuteen, joka ottaa kantaa. He eivät tee mitään, eivätkä sano mitään, mikä herättää vihaa, erottaa ihmisiä toisistaan. He oivaltavat, että kaikki ovat matkalla seuraavaan korkeampaan valtakuntaan, kanssavaeltajia tiellä, tiesivätpä he sen tai eivät.

²Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että heidän pyrkimyksensä olisi vailla päämäärää. Ja tämä päämäärä on osaksi todellisuutta ja elämää ja sen lakeja koskevan tiedon levittämistä, osaksi pyrkimystä ihmiskunnan yhdistämiseksi, ykseydentahdon, yhteisen hyvän tahdon herättämiseksi ja oikeiden ihmissuhteiden edistämiseksi, myös vihan torjumiseksi sen kaikissa muodoissaan, ihmiskunnan kannustamista tekemään, mitä sen on tehtävä, jotta planeettahierarkia voisi esiintyä uudelleen. Tätä tarkoitti kristittyjen väärin tulkitsema ilmaus ”jumalan valtakunnan perustaminen maan päälle”. Se on ihmiskunnan vapaa valinta eikä mikään pakotettu jumalanvalta. Ihmiskunta ei halunnut tietää mitään suurista johtajistaan. On ihmiskunnan tehtävä kutsua heidät takaisin. Sen tekeminen edellyttää oivallusta, että ihmiskunta ei voi omatoimisesti ratkaista elämänongelmiaan. Sen olisi pitänyt heti oppia tämä läksy historiasta, joka osoittaa pelkkää hulluutta ja virheitä.

³Esoteerikot työskentelevät parantaakseen sen, mikä on särkynyt. He vaalivat ykseydentunnetta. He opettavat muita näkemään, että olemme kaikki riippuvaisia toisistamme. Heille ei ole rodullisia esteitä, kansallisia esteitä, luokkaesteitä tai uskonnollisia esteitä. He työskentelevät yleisen ymmärtämyksen, oikeiden ihmissuhteiden puolesta. He ovat ”hyvän tahdon” ihmisiä. Heitä innoittavat planeettahierarkian oppilaat, ja usein he ovat tiedostamattaan oppilas-kokelaita. Heitä luonnehtii terve järki, vapaus kiihkomielisyydestä ja kaikenlaisesta yksipuolisuudesta. He tukevat kaikkia pyrkimyksiä asioiden parantamiseksi. He eivät ole epäkäytännöllisiä mystikkoja. He tietävät, mitä he tahtovat, herättää yleisen mielipiteen ja saattaa kaikki hyvän tahdon ihmiset yhteen. He seisovat yhdessä täydellisessä yhteisymmärryksessä ja yhteisessä työssä ihmiskunnan hyvinvoinnin hyväksi.

⁴On olemassa uskonto, rakkauden ja viisauden uskonto, yhteinen kaikille viisaille kaikkina aikoina. On olemassa niiden veljeskunta, jotka ovat oivaltaneet, että kaikki ovat veljiä. He voivat olla toisilleen tuntemattomia. Mutta he ovat olemassa, ja he tunnistavat toisensa tavatessaan saman veljeskunnan jäsenenä ja tukevat toistensa työtä ihmiskunnan hyväksi. On vain ajan kysymys, milloin heidän toiveensa löytää toisensa saa vaadittavan ilmentymän. He eivät muodosta mitään yhteisöä, mitään järjestöä, sillä sellaiset rappeuttavat, vahvistavat itsekkyyttä, sulkevat toisia yhteisön ulkopuolelle. Siitä huolimatta heidän yhtenäisyytensä on lujempi kuin missään järjestössä. He ovat tunteneet itsensä yksinäisiksi ja eristyneiksi siihen saakka, kunnes he huomasivat ”tuntemattoman miljoonan” henkisen yhteisyyden olemassaolon. He tahtovat tietää toistensa olemassaolosta yhdistyäkseen mentaaliseen yhteisöön. Heidän luomansa ajatusmuodon pitäisi myötävaikuttaa vahvistamaan veljeyden ideaa maailmanlaajuisesti.

3.41 *Nero*

¹Nero on yksilö, joka on monissa inkarnaatioissa kultivoinut jotain tiettyä erikoisalaa, tiettyä kykyä. Sitten hän syntyy organismiin, joka tosin antaa nerolle mahdollisuuden ilmaista tätä erikoisalaa, mutta ei muilta osin anna hänelle mahdollisuutta säilyttää tasapainoa ylielävöityneiden verhokeskusten energioita vastaan.

²Täysin tietämättöminä kaikesta esoteerisesta ja lahjojen, kykyjen ja nerokkuuden perusteista ja syistä ovat asianomaiset auktoriteetit uskoneet löytävänsä selityksen fyysisestä perinnöllisyydestä. Totuus on sen sijaan se, että kun lahjakkuus tai nero tahtoo inkarnoitua, hän valitsee ympäristön, joka kykenee helpottamaan hänelle uudelleenmuistamista ja vanhojen kykyjen uudelleenhankintaa. On olemassa todellinen perusta leikilliselle ilmaisulle, että ”pitäisi ymmärtää valita vanhempansa”.

³Valitettavasti neroilla on harvoin lapsia, jotka omaavat saman nerokkuuden. Tähän voi olla monia syitä. Vanhat ristiriidat, molempien osapuolten huono korjuu, kilpailu paikasta, johon jollakin on etuoikeus, myös vanha ystävyys yksilöiden välillä. Yksilön on itse kehitettävä aivojaan. Nerojen lapsilla ei ole käyttöä nerokkaille aivoille, jos he eivät itse kykene hyödyntämään mahdollisuuksia. Heiltä joko puuttuu vaadittava piilevä kyky tai heillä ei ole koskaan tilaisuutta kehittää sitä. Nerous ei ole periytyvää, ainoastaan aivojen potentiaali, jota piilevän nerouden omaavan lapsen on hyödynnettävä.

⁴Kaikilla suurilla ajatteliijoilla on takanaan monia inkarnaatioita ajattelijoina. Sama koskee taidetta. Se pätee myös niin sanottuihin pyhimyksiin. Nämä ovat monien elämiensä aikana pyrkineet kohoamaan yhä korkeammalle emotionaalitajunnan alueella. He ovat erikoislaatuisia elämäntaiteilijoita. Esoteerinen totuus, jota ei ilmeisesti voi toistaa liian usein on, että lahjakkuudeksi tuleminen jollakin tietyllä alalla vaatii kolme erikoistumiseen tarkoitettua inkarnaatiota, ja suveeniksi (nk. neroksi) tuleminen vaatii vastaavasti seitsemän inkarnaatiota. Ja todella suuret nerot ovat kultivoineet kykyjään vielä useammassa elämässä. Eräissä tutkimuksessa havaittiin, että eräällä loistavalla kaunopuhujalla oli takanaan kaksitoista tällaista elämää.

⁵Filosofian, kirjallisuuden, puhetaidon, taiteen ja musiikin aloilla vaikuttavien eksoteristien niin kutsuttujen nerojen ei suinkaan ole tarvinnut saavuttaa humaniteettiasteen perspektiivitajuntaa (47:5).

⁶Kun näkee, miten helposti ihmiset menettävät tasapainonsa ja hullaantuvat silkasta itsestärkeydestään yleisön vähäisimmästäkin kunnianosoituksesta, melkeinpä onnittelee neroja siitä, että he ovat olleet aliarvioituja. Ehkä sekin oli kohtalon tarkoitus, eikä pelkkää huonoa korjuuta. Suurin nero on typerys niin pian kuin hän pitää itseään tärkeänä. Todelliset nerot ovat korkeampien voimien todellisia kanavia. Kaikesta ”minästä” tulee este.

3.42 Vaadittava pioneerihenki

¹Huutavan ääni korvessa kaikuu kuuroille korville. Yksinäistä esoteerikkaa pidetään mentaalipatologisena ilmiönä. Mutta yhä useammat tulevat oivaltamaan, että pythagoralainen hylozoikka on ainoa järkevä filosofinen ja tieteellinen työhypoteesi. Tämä vähentää esoteerikon vaaraa päätyä psykiatriseen sairaalaan. Tämä parantaa hänen mahdollisuuttaan opettaa terveen järjen oppia ilman, että häntä pidetään epäluotettavana haihattelijana. Ja näin hänen velvollisuutensa elämää ja totuutta kohtaan kasvaa ja vaatii häntä olemaan vaikenematta siitä, mitä hän tietää esoteerisesta maailman- ja elämänkatsomuksesta. Hän ei ole yksin. Ei ole kovin helppoa vangita miljoonaa esoteerikkaa, joilla on sama käsitys. Kunhan heitä vain tulee riittävän runsaslukuinen määrä, he voivat olla mitä tahansa mieltä ilman, että heitä pidetään mentaalisesti häiriintyneinä. Tämä on nähtävissä uskonnollisten lahkojen kohdalla. Näihin liittyviä hullutuksia pidetään täysin normaaleina ilmiöinä.

²Henkisten johtajien on kyettävä seisomaan yksin, ja he kykenevät siihen aina, jos heillä on kyky rakastaa. He eivät saa antaa niiden estää itseään, jotka eivät pysy vauhdissa mukana. Johtajilla täytyy olla päämäärä, suhteellisuudentajua, heidän on kyettävä ajattelemaan selkeästi, omattava nöyryyttä ja sopeutumiskykyä, tunnettava myötätuntoa kaikkia heidän toimintalueeseensa kuuluvia kohtaan, ja heidän on vältettävä koulumestari-omaisuutta.

³Johtajien on varauduttava siihen, että heitä syytetään työtovereiden epäonnistumisista, että heitä vastaan hyökkäävät kaikki, jotka odottavat liikoja, ne, joilla ei ole kykyä oivaltaa ja ymmärtää ja kaikenlaiset yleistä mielipidettä kiihdyttävät kriitikot.

⁴Todellinen rakkaus (essentiaalisuus) on persoonatonta, asiallista ja horjumatonta. Itsekkyys ja kaikenlainen sentimentaalisuus ovat sille vieraita.

ESOTERIIKKA SIIRTYMÄKAUDELLA

3.43 Miksi esoteriikka on sallittu julkaistavaksi

¹Heti kun ihmiset saavat tietää, että on olemassa viides luomakunta, he ovat innokkaita pääsemään sinne mahdollisimman pian ymmärtämättä kaikkea sitä, mitä tavoitteen saavuttaminen edellyttää. Oppilaisuus on humaniteettiasteella olevalle eliitille, joka usein ilman esoteerista tietoa ja ilman uskontoa on spontaanisti omistanut elämänsä evoluution ja ihmiskunnan palvelemiseen. Heitä on vielä hyvin vähän. Tätä ei tietenkään sanota siksi, että se estäisi ketään yrittämästä, vaan vain siksi, ettei pyrkijä tuntisi itseään pettyneeksi. Joka tapauksessa mikään ponnistus ei mene koskaan hukkaan. Kaikki tehty on tehty valmiiksi tulevaisuutta varten.

²Emme ole kuitenkaan saaneet tietoa todellisuudesta tullaksemme nopeasti yli-ihmisiksi. Tieto on annettu julkaistavaksi, koska nykyään on yleisesti ymmärretty, että teologia ja filosofia eivät pysty antamaan vastausta kysymykseen olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä. Agnostismin yleinen leviäminen on osoitus siitä, että teologia ja filosofia ovat aikansa eläneet eivätkä pysty enää tarjoamaan ihmisille pohjaa, jolla seistä. Ihmiskunta on kehittynyt niin pitkälle, että se pystyy käsittämään esoteriikan ja oivaltaa, että se on ainoa kestävä työhypoteesi. On myös tärkeää, että ihmiskunta vapautuu teologiasta, joka myrkyttää tunne-elämää, ja filosofiasta, joka harhauttaa järjen. Etsivät ihmiset, jotka eivät ole koskaan tyytyneet sellaiseen, vaan jatkavat levottomasti etsintäänsä, on elämän oikeus saada vastaus ainakin kaikkein olennaisimpiin kysymyksiin.

³Jotta ihmiskunta ei mittaamattomassa hulluudessaan tuhoaisi itseään, sille on selvitettävä mahdollisuus kitkattomaan yhteiselämään. Meidän on opittava auttamaan eikä estämään toisiamme. Meidän on opittava elämään järkevää elämää. Meidän olisi pitänyt oppia historiasta, että meidän ei ole enää mahdollista elää elämäämme niin kuin olemme tehneet. Valheiden ja vihan valtakauden on muututtava ja loputtava. Esoteriikka on ainoa mahdollinen perusta, järkevä selitys elämän tarkoitukselle ja päämäärälle. Meillä on edellytykset oppia oivaltamaan tämä. Juuri tästä syystä esoteriikka on sallittu julkaistavaksi.

3.44 Edelleen esoteerista

¹Tieto todellisuudesta on edelleen esoteerista lukuun ottamatta tiettyjä perustosiasioita, jotka on sallittu julkaistavaksi, koska ihmiskunta on saavuttanut sellaisen älyllisen kehityksen, että näiden hylozoiikan tosiasioiden ymmärtäminen on mahdollista kaikille.

²Intialaisesta veedakirjallisuudesta ja Upanishadeista löytyvä esoteerinen tieto on edelleen esoteerista. Brahmiineilla (pappiskastilla), joilla on hallussaan nämä kirjoitukset, ei ole edellytyksiä tulkita useimpia niistä ja niiden symboleista. Ja näin on monituhatuotisesta hyvin säilyneestä perinteestä huolimatta.

³”Orientalistit”, näiden intialaisten kirjoitusten länsimaiset tutkijat, ovat pyrkineet kääntämään niitä ja yrittävät tulkita niitä. He ovat ilmeisesti tietämättömiä niiden esoteerisesta luonteesta. Kestää vielä kauan, ennen kuin ne on oikein tulkittu.

⁴Huolimatta siitä, kuinka paljon esoteerisia tosiasioita julkaistaan, tulee aina olemaan todellista esoteriikkaa, jota ei saa opettaa muille kuin niille, jotka ovat lopullisesti astuneet ykseyteen.

⁵Aloittelevat esoteerikot voivat harvoin käsittää, miksi heille ei opeteta sitä yksinkertaista (vaikkakin ilman ohjausta saavuttamatonta) tekniikkaa, joka elävöittäisi pallean yläpuolella olevat eetteriverhon keskukset ja antaisi näin heidän käyttöönsä energioita, jotka tekisivät heistä kausaalisesti tietoisia ja kausaalisia valtaihmisiä. He eivät oivalla, että tämä merkitsisi heille täydellistä katastrofia. Kukaan ei voi ohittaa kehitystasoja ja niihin liittyviä ominaisuuksia ja kykyjä, joiden täytyy muodostaa vankka perusta korkeampien tasojen kyvyille. Ja ennen kaik-

kea jokainen mahdollisuus itsetehostukseen on suljettava ikuisiksi ajoiksi pois. On hankittava selkeä oivallus kausaalielämän laeista ja kaikista ”voimiin” liittyvistä riskeistä, ja kaikki tämä mahdollistuu vasta pitkän kokemuksen jälkeen. Näennäisen lähtemätön inhimillinen omahyväisyys, joka katsoo olevansa pätevä arvioimaan asioita, joista se ei tiedä mitään tai tietää aivan liian vähän, ei näytä kykenevän oppimaan, että korkeammissa valtakunnissa olevat yksilöt käsittävät enemmän, että heidän hartain toivomuksensa on avustaa yksilöä tiedolla silloin, kun hänen on mahdollista vastaanottaa se itseään vahingoittamatta.

3.45 Miksi esoteriikkaa ei voi julkaista kokonaisuudessaan

¹On väitetty, että vanhat tietokunnat on lakkautettu. Se on väärin. Mitään sellaisia järjestöjä ei lakkauteta, koska kerran vihityt yksilöt ovat edelleen niiden jäseniä. Nykyään näihin tietokuntiin ei vihitä ketään, koska niiden opetusten olennaiset osat ovat jo eksoteerisia ja siten vihi-kiytymättömien ulottuvilla. Uusia tietokuntia tullaan kuitenkin perustamaan, jolloin tieto opetetaan täysin uusin menetelmin. Kullakin tietokunnalla oli oma menetelmänsä, joka oli mukautettu vallitseviin katsantotapoihin ja käsitysmahdollisuuksiin. Nykyaikainen luonnontieteellinen tutkimus on mahdollistanut uusia esitystapoja, ja kaikki sellaiset resurssit hyödynnetään.

²Monet ihmiset närkästyvät siitä, että salaista tietoa ylipäätään voi olla olemassa. Sen sijaan heidän pitäisi käyttää hieman harkintakykyään. On olemassa tietoa luonnonvoimista, jotka vastuuttomien ihmisten hallussa olisivat evoluutionvastaisia ja tekisivät mahdottomaksi havaita tai joka tapauksessa estää kaikenlaista rikollisuutta, eikä tällaista tietoa anneta sellaisten yksilöiden käsiin, jotka käyttävät valtaa väärin. Murhaajien ja rosvojen käsiin ei anneta aseita. Närkästyneitä voidaan rauhoitella tiedolla, että jokainen saa niin paljon tietoa todellisuudesta kuin hän tarvitsee ja on oikeutettu saamaan.

³On yksi hyvin tärkeä syy siihen, miksi esoteerista tietoa voidaan välittää vain vähä vähältä. Tosiasiat eivät ole ainoastaan aivoissa esiintyviä värähtelyjä. Ne ovat myös energialla latautuneita mentaalimolekyylejä, ja tällaisilla energioilla voi olla häiritsevä vaikutus aivoihin, jotka eivät ole uudelleenorganisoiduneet kestämaan niihin liittyviä värähtelyjä.

⁴”Ideat hallitsevat maailmaa”, sillä ”ajatusta seuraa energia”.

3.46 Ihmiskunnan tietämättömyys

¹Täsmällinen tieto todellisuudesta muodostaa oikeissa yhteyksissä olevien tosiasioiden järjestelmän. Lukuun ottamatta järjestelmiä, jotka luonnontieteellinen tutkimus muotoilee fyysisen todellisuuden tosiasioista, voidaan enimmäkseen inhimillisen tietämyksen sanoa koostuvan virheellisistä rakennelmista. Idiologiat korvaavat toisensa yhä nopeampaan tahtiin. Lakkaamaton analyysi paljastaa yhä helpommin virheet niissä synteeseissä, joita kutsutaan teorioiksi ja hypoteeseiksi ja jotka suurelta osin ovat tietämättömyydestä johtuvaa arvailua ja perustuvat riittämättömiin tosiasioihin. Lisättäköön vielä, että ”näkyvä” fyysinen todellisuus muodostaa vain yhden prosentin kokonaistodellisuudesta. Jos mukaan lasketaan fyysis-eetterinen, emotionaalinen ja mentaalinen todellisuus (joka on normaalille yksilölle vain osittain subjektiivisesti havaittavissa), niin tulokseksi saadaan noin viisi prosenttia. Koska nämä alemmat maailmat koostuvat korkeampien maailmojen aineista ja energioista ja alempien maailmojen energiat ovat kosmisten energioiden yhä koostuneemmassa aineessa esiintyviä ilmaisutapoja, on oivalltavissa, että meidän mahdollisuutemme selittää tapahtumainkulkua, kolmen todellisuus-aspektin todellista luonnetta ja kokonaisuuden merkitystä ovat ihmisjärjen ulottumattomissa. Buddha teki tämän selväksi noin vuonna 600 eaa. Mutta ihmiskunta on aina väärinymmärtänyt, vääristellyt tai jättänyt huomiomatta sen, mitä todelliset avatarat ovat sanoneet. Väärät profeetat ovat aina onnistuneet typerryttämään ihmiskuntaa.

²Totuuksia ei voi sovittaa illuusio- ja fiktiojärjestelmiin. Mutta kaikki valheet voidaan. Sen tähden ihmiset hylkäävät valontuojien opetukset pitemmittä puheita ja vaivautumatta tutkia niitä kunnolla.

3.47 Elämäntietämättömyys idiotisoi kaiken

¹Meidän aikaamme leimaa taistelu emotionalistien ja mentalistien, illusionistien ja fiktionalistien välillä. On hyvä, että tervettä järkeä käyttäessään ihmisen on mahdollista oivaltaa, että molemmat nämä ryhmittymät ovat lähes yhtä tietämättömiä elämästä.

²Elämäntietämättömyys idiotisoi kaiken. Tieto reinkarnaatiosta vaihtuu uskoksi sielunvaellukseen. Tieto elämänlaeista vaihtuu moraalikielloiksi, uskoksi syntiin ja rangaistukseen. Tieto avataareista ja heidän tekemänsä uhraus heidän inkarnoituessa barbaariseen ihmiskuntaan vaihtuu uskoksi sovituksen sijaiskärsimykseen. Veljeyden julistus idiotisoituu kaikkien tasa-arvoisuutta koskevaksi fiktioksi.

³Yleisen mielipiteen sanontojen joukossa esiintyy monia sanoja, jotka ihmiset luulevat käsittävänsä, mikä on hyvin suuri erehdys. Kun he joskus tulevaisuudessa ovat hankkineet esoteerisen tiedon todellisuudesta, he saavat oppia jotain muuta, he saavat oppia uudelleen, he saavat oppia näkemään, etteivät he ole ymmärtäneet sitä, mistä he ovat olleet niin kaunopuheisia tai mitä he ovat loogisesti käsitelleet terävä-älyisissä ja syvämielteisissä filosofisissa tutkielmissa. He eivät ymmärrä esimerkiksi sellaisten sanojen kuin ”itseluottamus”, ”itsemääräävyys”, ”vapaus” ja ”riippumattomuus” oikeaa merkitystä. Oivaltavatko he, että ”ehdoton vapaus” tarkoittaa kosmista kaikkietäisyyttä ja kaikkivaltiuutta? Oivaltavatko he, että tämä vapaus edellyttää kaikkien luonnonlakien ja elämänlakien ehdottoman virheetöntä soveltamista? Oivaltavatko he, että se, joka puhuu suurellisesti ”riippumattomuudesta”, on joutunut erään elämän suurimman illuusion uhriksi, hän todistaa täydellisen tietämättömyytensä tajunnankehitystä koskevista laeista.

⁴Jos ihmiset ovat kerran hankkineet oman näkemyksen (millä tahansa tavalla he sen tekivät), niin se on tietenkin ainoa oikea näkemys. Silloin ei kannata esittää heille jotain poikkeavaa näkemystä. Ja näin tuo inkarnaatio menee hukkaan. Ei siis ihme, että ihmiset tarvitsevat niin monia tarpeettomia inkarnaatioita.

3.48 Miksi esoteriikkaa vastustetaan

¹Elämä on muutosta, jatkuvaa muutosta, muutosta joka hetki. Mutta kun ihmiset ovat kerran järjestäneet elämänsä, he eivät halua muutosta. Heidän toiveensa on saada seurata samoja vanhoja raiteita, mekanisoida tapojaan, jotta he säästyisivät ajattelulta. Ja he pitävät vihollisina kaikkia, jotka tahtovat muuttaa perinteisiä asioita, jopa kaikkein kohtuuttomimpia olosuhteita. Heidän ihanteenaan on ”pysyä häiriöttömässä olotilassa”, ja muutoksen sattua he syyttävät elämää rakkauden puutteesta.

²Vähäisen harkinnan pitäisi sanoa heille, että ilman muutosta ei tapahdu kehitystä. He eivät edes tiedä, että kehitys tarkoittaa tajunnankehitystä. He tuijottavat fyysistä, aineellista todellisuutta, ikään kuin se olisi elämän tarkoitus. He puolustavat heihin lapsuudessa lähtemättömästi iskostettuja taikauskoja lopullisina totuuksina. He ovat kaikkina aikoina vainonneet kaikkia niitä, jotka ovat vienneet kehitystä eteenpäin. Ja nämä kehityksen viholliset katsovat olevansa järkeviä olentoja.

³Esoteriikka on esiintynyt vallankumouksellisine opetuksineen. Se tuntee ihmiskunnan. Se tietää, minkä vastustuksen uusi tieto kohtaa. Se tietää, että kaikki ovat muutoksen vannoutuneita vihollisia, vaikka he eivät usein tietenkään oivalla miksi. Voimakkain vastustus tulee tietenkin kuten aina uskonnolliselta taholta. Mutta heidän vastarintansa on turhaa. On totta, että he saavat kaiken sen avun, minkä musta loosi voi heille antaa ”uusien totuuksien” torjumiseksi. Mutta lopputulos on määrätty, sillä kehityksen lakia vastaan taistelevat paholaisetkin turhaan. Ja kuten planeettahierarkian kulttuuridepartementin ylin päällikkö (Mahachohan) sanoi: ”Koska se oppi, jota me julistamme, on ainoa oikea, on sen lopulta voitettava.” Liittoutukoot sitten kaikki uskonnon, filosofian ja tieteen auktoriteetit evoluution pysäyttämiseksi. He käyvät toivotonta taistelua. Mutta luultavasti he sanovat (kuten Hitler): ”Jos minä en saa tahtoani läpi, niin tuhoutukoot taivas ja maa.” Voi yli-ihmisapinaparait, jotka luulevat olevansa jumalia. Tiedätte,

mitä Hitlerille tapahtui. Yrittäkää oppia edes jotain aikamme historiasta.

3.49 Lähestyvä esoteerinen vallankumous

¹Ihmiskunta ei ole vielä oivaltanut, että inhimillisessä ajattelussa on meneillään vallankumous, joka tulee muuttamaan koko näkemyksemme olemassaolosta ja inhimillisistä suhteista.

²Tähän mennessä esitetyt maailman- ja elämänkatsomuksen perusteet ovat osoittaneet kestämyytensä. Uskonto on mennyt vararikkoon. Filosofia on paljastanut kyvyttömyytensä ratkaista elämän ongelmia. Tieteen on yhä vaikeampi pitää kiinni vaatimuksistaan korvata uskonto ja filosofia.

³Kulttuurimme on olennaisilta osiltaan ollut historiallinen kulttuuri. Olemme eläneet niiden ideoiden varassa, jotka olemme saaneet muinaisista kulttuureista, länsimaiden osalta lähinnä kreikkalaisesta ja roomalaisesta kulttuurista. Näihin liittyviä tutkimuksia on kutsuttu ”humanistiseksi”, ja näin täysin oikeutetusti niiden lähes kahdentuhannen vuoden ajan, jolloin elämäntietämättömyys ja yleinen barbaarisuus ovat hallinneet. Tämä kirjallisuus sisältää elementtejä, joiden avulla järki pystyi vapautumaan teologisesta dogmiajattelusta ja ajatustyrannian kahleista. Se osoitti ne ihanteet, jotka voisivat tehdä ihmisestä suvereenin, kehittää hänen järkeään terveeksi järjeksi ja siten aikaansaada aidosti inhimilliset suhteet.

⁴Nämä ihanteet odottavat yhä toteutumistaan. Mutta ne puitteet, joihin ihanteet on asetettu, ovat monessa suhteessa aikaan nähden vanhentuneita. Ne on vapautettava ajallisesti sidotuista käsityksistä, joihin ne on sisällytetty. Enää ei ole välttämätöntä opiskella tätä kirjallisuutta tarkoituksella omaksua nämä ihanteet tai se humanismi, joka on havaittavissa näissä orjuuden varaan rakennetuissa kulttuureissa. Kuolleiden kielten opiskelu, josta on hyötyä vain tuleville filologeille ja historioitsijoille, on valtavaa nuorison kallisarvoisen työenergian tuhlausta kouluvuosina, jotka ovat ratkaisevia mentaalisen kehityksen kannalta.

⁵Nykyisellään nuoret joutuvat valitsemaan klassisen kirjallisuuden opiskelun tai matemaattis-luonnontieteellisten ja teknisten aineiden opiskelun välillä. On toivottavaa, että esoteerinen kirjallisuus saa pian sellaisen laajuuden, että sen merkitys tulee yhä ilmeisemmäksi, jolloin tulee mahdolliseksi valmistautua esoteeristen lukuihin ja yliopistojen perustamiseen.

3.50 Esoteriikan tultua yleisesti hyväksytyksi

¹Kun ihmiset ovat kehittyneet niin pitkälle, että he oivaltavat, että ihmiskuntaa hallitsevat illuusiot ja fiktiot eivät ole yhdenmukaisia todellisuuden kanssa; kun he ovat oivaltaneet, että esoteriikka on oikea tieto; kun he oivaltavat, että fyysisen todellisuuden tuolla puolen on jotain muuta, että yksilö on kuolematon, että kaikki elämä kehittyy elämänlakien mukaisesti; kun he alkavat välittää laeista ja soveltaa niitä, silloin saamme lisää elämäntietoa lahjaksi.

²Ihmiskunnan on täytynyt saavuttaa tietty kehitysaste, ennen kuin se voi käsittää ja ymmärtää oikean todellisuuden. Planeettahierarkia on vuodesta 1875 lähtien tehnyt pitkään valmisteltua yritystä ”avata ihmisten silmät”. Mahdollisuus esoteriikan käsittämiseen on olemassa. Kysymys on siitä, onko tämä yritys tuomittu epäonnistumaan ja tekevätkö ihmiset hulluudessaan itsemurhan. Heidän käyttöönsä on annettu voimia, jotka voivat johtaa ihmiskunnan tuhoutumiseen. Pitkällä tähtäimellä on mahdotonta leikkiä näillä voimilla. Ne on asetettava elämän tai ”kuoleman” palvelukseen. Uusi Atlantiksen kaltainen katastrofi uhkaa, tällä kertaa ihmiskunnan itsensä kautta. Ihmiskunta on tienhaarassa.

³Ihmiskunnan on korkea aika oivaltaa, ettei se pysty ratkaisemaan olennaisimpia ongelmiaan itse. Oppilaiden tehtävänä on välittää tieto planeettahierarkialta ihmiskunnalle ja työskennellä hierarkian uudelleensiintymisen puolesta. Sitä ennen maan päällä ei tule olemaan rauhaa.

⁴Oikeastaan vain tietoiset tai tiedostamattomat oppilaskokelaat ovat kiinnostuneita esoteriikasta. Muut hyväksyvät sen vasta sitten, kun filosofit ja todella suuret tiedemiehet julistavat sen ainoaksi kestäväksi työhypoteesiksi. Sitä ei hyväksytty 1900-luvulla. Eräs vallankumouksellinen tieteellinen löytö tulee pakottamaan tieteen hylozoiikan tutkimukseen.

⁵Esoteriikan tunnustamista ei voi odottaa tieteeltä, joka on täysin kykenemätön toteamaan ylifyysisiä tosiasioita ja joka kieltäytyy hyväksymästä kaiken, mitä se ei voi itse todeta laboratorioissaan.

⁶Ehkä hylozoiikasta ei tule yleisesti hyväksyttyä, ennen kuin inkarnoituu riittävän monta kausaaliminää, jotka joka suhteessa vertaansa vailla olevalla etevämmyydellään ja täydellisellä yksimielisyydellään tosiasioista ovat vakuuttaneet riittävän monta arvovaltaista etsijää siitä, että hylozoiikka on ainoa kestävä työhypoteesi.

⁷Teologia tulee olemaan suurin este totuudelle, kunnes ihmiskunta on oivaltanut teologisten dogmien järjettömyyden ja avanneet silmänsä ainoalle todelliselle uskonnolle: viisauden ja rakkauden uskonnolle, jota on aina vääristely.

⁸Kun tieto ylifyysisestä todellisuudesta yleistyy, käsitellään siihen liittyvät ongelmat täysin luonnollisella tavalla. Nykyaikaisellaan monet kirjailijat lähestyvät näitä asioita henkeä pidätellen ja käärivät kaiken mystiikan ja omituisuuden verhoon, mikä tekee esoteerikkoon koomisen vaikutuksen.

TIEDON ARVO

3.51 Esoteriikka on viidennen luomakunnan tieto

¹Inhimillinen ajattelu ja tutkimus on loputon prosessi, jossa todellisuussisältö jatkuvasti muuttuu. Ihmiskunnalle esoteriikka on viidennen luomakunnan tieto, viidennen luomakunnan perustavanlaatuiset tosiasiat. Meidän on tärkeää oivaltaa, että ihminen on kykenemätön hankkimaan oikeaa ylifyysistä tietoa, kykenemätön ymmärtämään oikein sekä emotionaalimaailman että mentaalimaailman ilmiöitä. Tämä oivallus spiritualisteilta puuttuu. He uskovat astraalimaailmassa oleviin oppaisiinsa ja siihen, että näillä on tietoa todellisuudesta.

²Voidaan vakaasti väittää, että mikään ihmisäly ei kykene rakentamaan esoteerista mentaalijärjestelmää, joka on itsessään ristiriidaton (ainoa olemassa oleva ristiriidaton järjestelmä), joka selittää tuhansia aiemmin selittämättömiä ilmiöitä yksinkertaisimmalla, loogisimmalla, järkevimmällä ja tarkoituksenmukaisimmalla tavalla. Esoteerista järjestelmää ei voi koskaan kumota tulevaisuuden tutkimuksella, vaan se tullaan vaihe vaiheelta vain vahvistamaan.

³Kaikki teologiaan, filosofiaan ja tieteeseen liittyvä on uskomusta, sillä pohjimmiltaan ne kaikki perustuvat uskonkappaleisiin. Kaikki on uskomusta, mikä ei ole esoteriikkaa, todellista tietoa todellisuudesta. On totta, ettei esoteriikka voi olla useimmille ihmisille mitään muuta kuin ainoa kestävä työhypoteesi. Mutta se johtuu yksinomaan heidän kyvyttömyydestään oivaltaa niiden ”viiden todisteen” kiistaton logiikka, jotka osoittavat esoteriikan yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa.

⁴Koska itseään ei ilmeisesti voi ilmaista liian selkeästi ja liian täsmällisesti (koska ihmiset ovat mentaalisesti liian hitaita, laiskoja ja passiivisia), vaan on korostettava erityisesti sitä, mikä loogisesti on ilmeisin johtopäätös, on sanottava selvästi, että tieto on planeettahierarkialta saatu lahja, että tälle tiedolle on annettu nimitys ”esoteriikka”, ”hylozoiikka” ja että ihmisten niin kutsuttu tieto (teologia, filosofia ja tiede) on tietämättömyyden spekulatioita, suurelta osin vääristelmiä ideoista, jotka on välitetty planeettahierarkian oppilaiden kautta. Jos ihmiskunta ei halua oivaltaa tätä, jos se itsepäisesti kieltäytyy vastaanottamasta sille annettua tietoa, on ihmiskunta itse syyllinen ja sen on kuljettava tuhoon johtavaa tietään.

3.52 Esoteriikan arvo

¹Esoteriikka antaa elämälle merkityksen. Sen ansiosta kysymykseen ”miksi” voidaan usein vastata. Ilman esoteriikkaa ei ole mitään järkevää vastausta tähän kysymykseen.

²”Kaikki meissä ja ympärillämme oleva on valhetta.” (Pytagoras) Valhe hallitsee ihmisten maailmaa. Esoteriikka, joka on totuus, on ainoa parannuskeino. ”Koska meidän julistamamme oppi on ainoa oikea, sen on lopulta voitettava.” (Mahachohan)

³Esoteriikka lahjoittaa ihmiselle todellisuuskäytännön, arviointiperusteen, arvostusperusteen, elämänymmärtämyksen ja laintuntemuksen, kaiken sen, mikä on terveen järjen edellytys. Se vapauttaa tietämättömyyden idologioista, emotionaalisista illuusioista, mentaalisista fiktioidista, uskonnon dogmeista, filosofian spekulatioista, tieteen hypoteeseihin uskomisesta ja muunlaisista taikauskoista. Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla on nähtävästi väistämättömyyden, että useimpia näistä asioista pidetään typeryyksinä.

⁴”Vain esoteerikot voivat selvittää uskonnon luonteen, tieteen merkityksen ja kasvatuksen päämäärän. Ihmiskunta ei tiedä tästä vielä mitään.” (D.K.)

⁵Ihmiset rukoilevat ”valoa ja voimaa”. He ovat tietämättömiä siitä, että ideoita ja energioita sisältävät molekyylit virtaavat alas korkeammista maailmoista läpi alempien maailmojen. Yksilön tehtävänä on ”vetää niitä puoleensa”. Mutta siinä yhteydessä syntyy vaikeuksia. Sillä heidän puoleensa vetämät essentiaaliset, kausaaliset, mentaaliset, emotionaaliset molekyylit aiheuttavat usein kaaosta valmistautumattomissa aivoissa, jotka ovat nykyisten ideologioiden typeryyttämiä. Liian moni menee ”sekaisin”, menettää tasapainonsa. Tällaisissakin tapauksissa esoteeriset todellisuuskäytännöt palauttaisivat tasapainon.

⁶Esoteriikka ei ”erota” meitä ihmiskunnasta. Päinvastoin se osoittaa meille, kuinka meidän tulisi suhtautua ihmisiin parhaalla mahdollisella tavalla, antaa meille paremmat mahdollisuudet ymmärtää heitä ja siten auttaa heitä paremmin heidän tasoillaan. Esoteriikka näyttää meille tien oikeisiin ihmissuhteisiin ja kitkattomaan yhteiselämään. Se osoittaa meille juoruilun myrkyttävän vaikutuksen. Vihanasteella olevat ihmiset tarttuvat jokaiseen tilaisuuteen saadaakseen purkaa vihaansa ja halveksuntaansa. Suurimman neron tai pyhimyksen pieninkin puute on ainoa asia, jota he kykenevät ”arvostamaan”, ollen sokeita kaikelle muulle.

⁷”Se, että oppii noudattamaan oikeita suhteita muihin ihmisiin ja ympäristöön, on sekä taidetta että tiedettä.” (D.K.)

⁸Esoteriikka on tieteen ainoa kestävä perusta. Tulee yhä ilmeisemmäksi, että esoteriikka on ainoa asia, joka ansaitsee nimityksen ”terve järki”. Eksoteeriset katsomukset ovat järjettäviä siinä määrin kuin ne ovat jo vanhastaan sisältäneet esoteriikkaa. Eksoteeriset tieteenalat perustuvat riittämättömiin tosiasioihin. Niillä ei ole mahdollisuutta ratkaista, milloin on olemassa riittävästi tosiasioita luotettavaa arviota varten. Ihminen vaatii jotain kiinteää tunteelleen ja ajatukselleen. Siksi hän hyväksyy eksoteeriset asiat.

3.53 Uskonnon, filosofian ja tieteen merkitys

¹Esoteerikko arvostaa täysin uskonnon, filosofian ja tieteen suurta merkitystä sekä menneisyydessä että nykyisyydessä. Tiede tekee valtavaa työtä tutkiessaan fyysisen aineen kolmea alinta molekyylilajia, ja se lähestyy suurin askelin fyysis-eetterisen maailman alinta aggregaatiotilaa. Uskonto pyrkii yhä enenevässä määrin vaalimaan korkeampaa emotionaalisuutta ja torjumaan yksilöiden välistä vihaa. Filosofia opettaa ihmisiä aktivoimaan kahteen alimpaan mentaaliseen molekyylilajiin kuuluvaa tajuntaa. Kaikella tällä on merkitystä tajunnankehitykselle. Ei ole mitään syytä monien okkultistien tavoin väheksyä näitä suuria kehityspanoksia. Se, mitä esoteerikon on kuitenkin päättäväisesti vastustettava, on tiedemiesten dogmaattisuus ja itseriittoisuus, heidän haluttomuutensa tutkia heidän erityisalojensa ulkopuolisten alojen todellisuuspitoisuutta. Todellinen etsijä tutkii kaikkea. Missään tapauksessa hän ei koskaan tyydy muiden antamiin lausuntoihin asioista, joita hänellä itsellään ei ole ollut tilaisuutta tutkia. Auktoriteetteihin uskomisen on hätäratkaisu, kun mitään muita mahdollisuuksia ei ole käytettävissä, ja siihen turvaudutaan vain silloin, kun olosuhteet siihen pakottavat. Esoteerikko ei kuitenkaan tee nykyisistä hypoteeseista minkään maailmankatsomuksen perustaa. Siihen ne eivät kelpaa.

²Fyysisen ihmisen ongelmana on saada varmuus siitä, että on olemassa korkeampilaatuista elämää kuin fyysinen elämä. Tiede ei voi antaa tätä varmuutta ennen kuin se on löytänyt fyysis-eetterisen todellisuuden ja kykenee kuvaamaan kuoleman prosessin, mikä mahdollistuu sadan

vuoden sisällä. Uskonto on menettänyt valtansa sen jälkeen, kun tiede filosofioineen on mur-
tanut joukkosuggestion vallan ihmisten mieliin. Mentaalinen epäily on osoittautunut yhä vah-
vemmaksi kuin emotionaalinen uskonvarmuus. Vain esoteriikka kykenee tarjoamaan kumo-
amattoman, moitteettoman mentaalijärjestelmän, joka vastaa kaikkia logiikan vaatimuksia.

³Kun filosofit ja psykologit lopulta alkavat perehtyä esoteriikkaan, sen ei enää tarvitse olla
kadonnutta tietoa etsivän piilevän vaiston ilmaus, vaan kyse voi olla filosofin tarpeesta saada
kestävä maailmankatsomus, jota filosofit ovat turhaan etsineet filosofiasta.

3.54 Oikea todellisuuskäsitys

¹Oikeaan tietoon todellisuudesta liittyy automaattisesti todellisuudenmukainen ajattelu ja
omien värähtelyjen synkronoituminen kosmisiin värähtelyihin.

²Meidän tajuntamme yhä oikeampi todellisuuskäsitys johtaa vähitellen aikojen kuluessa ja
pinnalliselle järjellemme huomaamattomasti ihmisen organismin ja monadin korkeampien ver-
hojen asteittaiseen sopeutumiseen yhä korkeampien värähtelyjen mukaisiksi ja sopusointuisiksi
näiden kanssa.

³”Mysterit (tutkimaton todellisuus) eivät paljastu ensisijaisesti tietoa vastaanottamalla, vaan
oppilaan eetteriverhossa tapahtuvien erityisten prosessien vaikutuksesta. Nämä antavat hänelle
mahdollisuuden tietää siihen saakka tuntemattoman. Ne antavat hänen käytettäväkseen paljas-
tuksen mekanismin ja saavat hänet tiedostamaan ja aktiivisesti havainnoimaan niitä hänessä
itsessään aktiivisuuskanavina toimivia säteileviä ja magneettisia voimia tai energioita, joiden
avulla hän voi hankkia sen, mikä on vihityn etuoikeus omistaa ja käyttää. Tämä mekanismi
muodostuu pitkän inkarnaatiosarjan aikana. Näin minälle tarjoutuu tilaisuuksia kokeilla, saada
kokemuksia ja hyödyntää niitä käytännössä.” (D.K.)

⁴”Me tulemme tietoisiksi todellisuudesta vasta sitten, kun olemme poistaneet ne molekyylit,
jotka ovat herättäneet meissä illuusioita ja fiktioita.”

⁵Se, että näkee kaikessa todellisuuden (illusioiden ja fiktioiden näennäisyydestä eli ”ver-
hosta” vapautuneena), ykseyssuhteet, evoluutiomahdollisuudet ja lain ehdot, tekevät oppi-
laskokelaasta oppilaan.

⁶Kirjallisuudesta löytyvän tiedon tietäminen on uskomista tai parhaimmillaan olettamista.
Todellisuuden tietäminen on jotain aivan muuta. Edes ”elämys” ei riitä, sillä se voidaan tulkita
väärin, vaan yksinomaan sen yhdenmukaisuus kausaali-idean kanssa, sillä se esittää väären-
tämättömän todellisuuden. Sen enempää emotionaaliset (48) kuin mentaalisetkaan (47:4-7) elä-
mykset eivät ole minkäänlaisia todisteita. Ainoat todisteet ovat kausaaliset elämykset (47:1-3).
Kaikki alemmat elämykset on tarkistettava kausaalitajunnan avulla. Se, joka ei ole hankkinut
kausaalitajuntaa, elää ”näennäisyydessä” eikä koskaan tiedä, ovatko ”todetut tosiasiat” todel-
lisia tosiasioita.

⁷Kaikessa esoteerisessa poikkeukset ”säännöstä” ovat lukuisia joka suhteessa, joten tarkan
tiedon saa vain varmistamalla jokaisen asian kussakin yksittäistapauksessa. Mitä pidemmälle
kehitys etenee vuosimiljoonien kuluessa, sitä selvemmin kaiken omalaatu korostuu. Esoteriikan
aikakäsitteet poikkeavat myös tavanomaisista. Ymmärrämme niitä, jotka sanovat, etteivät he
voi todeta mitään kehitystä. Mutta heillä ei ole loogista oikeutta kiistää kehityksen tosiasiaa.

3.55 Todellinen, oikea, oikein

¹Näistä kolmesta käsitteestä vallitsee suuri sekaannus. Ehkä seuraavat huomautukset voivat
lisätä selkeyttä.

²¹ Tosiasiat ovat käytännössä hyödyttömiä, ennen kuin ne on asetettu oikeisiin yhteyksiinsä.

³² Jotta tosiasiat voitaisiin käsittää oikein, ne on täytynyt asettaa oikeisiin yhteyksiinsä.

⁴³ Jotta voitaisiin ymmärtää, täytyy olla tietojärjestelmä, joka selittää aiemmin selittämät-
tömän. Todellinen ymmärtämys merkitsee oivallusta siitä, että annettu selitys on ainoa oikea.

⁵⁴ Jotta voitaisiin arvioida oikein, on lähdettävä tietojärjestelmästä, joka on yhdenmukainen

todellisuuden kanssa.

⁶Edellä esitetyt neljä lausetta sisältävät esoteriikan loogisen perustan.

⁷Tosiasiota on monenlaisia, yhtä monenlaisia kuin erilaisia tajunnanlajejakin.

⁸Todellisuus on yksi, mutta todellisuuden käsittäminen muuttuu jokaisen atomitajunnan myötä. Esoteriikkaa opiskeleva ei saa koskaan unohtaa, että jokaisella korkeammalla atomimaailmalla on yksi avaruudellinen ulottuvuus lisää.

⁹Hyvä ja paha ovat sosiaalisia käsitteitä.

¹⁰Oikeaa on kaikki, mikä on lainmukaista. Oikein on kaikki, mikä on sopusoinnussa todellisuuden kolmen aspektin kanssa.

¹¹Asia ei ole niin kun kreikkalainen sofisti Protagoras väitti, että kaikilla on yhtä oikea käsitys todellisuudesta. Tässä tapauksessa oikea ja oikeus on sekoitettu. On aivan eri asia, että jokaisella on oikeus omaan käsitykseen, oli se sitten kuinka virheellinen tahansa.

3.56 Meidän velkamme korkeammalle

¹Kyky heti ymmärtää ja välittömästi toteuttaa on kyky, jota kristityt teologit eivät ole koskaan ymmärtäneet, ja siksi sitä kutsutaan ”armoksi”. Koko kosmoksessa ei ole armoa, on vain Laki. Se on ainoa perusta, jolle voimme rakentaa elämänilmiöiden ymmärtämyksen. Tämä perusta antaa aiheita tulkinnoille, jotka jokaisessa tapauksessa lähestyvät oikeaa selitystä, vastakohtana ”armon” fiktiolle, joka väärentää kaiken.

²On oikein, että koko kosmos on rakennettu mahdollistamaan ikimanifestaatiossa (kaaosessa) tiedostamattomille monadeille tajunnan, kaikkietävyyyden ja kaikkivaltiuuden hankinnan. On oikein, että koko kosmoksen on rakentanut käsittämättömän suuri 1-minuutien kollektiivi, että kaikkia manifestaatioprosesseja ohjataan maailmoissa 1–7 olevasta seitsemänneistä jumaluuskunnasta, että involuutio ja evoluutio ja kaikki niihin liittyvä lakkaamaton kolmea todellisuusaspektia koskeva työ, on korkeampien valtakuntien toiminnan tulosta. Mutta se on toimintaa, joka alemmissa valtakunnissa saa palkkionsa apuna nopeampaan tajunnankehitykseen ja ylitietoisista maailmoista annettuna tietona. On evoluution laki, että kaikkien on saatava apua ja kaikkien on autettava kaikessa, mitä kaikki tarvitsevat, ja näin kaikissa valtakunnissa. Se, joka ei oivalla ja toteuta tätä, toimii evoluution vastaisesti ja pettää elämää auttaen niitä, jotka tietoisesti työskentelevät muuttaakseen kosmoksen kaaokseksi. He ovat samanlaisia kuin ihmiskehossa olevat loiset, jotka työskentelevät tuhotakseen sen kodin, jonka ne ovat ottaneet asuinsijakseen. He ovat menettäneet kotipaikkaoikeuden. Jos he lisäksi levittävät tunteita, he ovat elämän vihollisia, kaikkien ihmisten vihollisia.

³Yksilö on velkaa kaikelle. Hän on velkaa aurinkokuntahallitukselle ja planeettahallituksille, jotka ovat antaneet hänelle planeetan, jolla hän voi kehittyä, valvoneet hänen involuutiotaan ja evoluutiotaan manifestaatioprosessissa, antaneet hänelle hänen kolme triadiaan, sallineet hänen maksaa velkaansa osamaksulla, velat, jotka muutoin olisivat tehneet hänen jatkokehityksensä lähes mahdottomaksi. Hän on velkaa (involuution ja evoluution) eri luomakunnille, jotka ovat lainanneet hänelle verhoja ja niihin sisältyvän aineen. Hän on velkaa kaikille ihmisille, jotka ovat tuhansissa inkarnaatioissa sallineet hänen syntyä, kasvattaneet hänet jne. Kuinka olisi, jos yksilö vaivautuisi pohtimaan kaikkia niitä prosesseja, jotka hänen on täytynyt läpikäydä, eikä vain ajattelematta hyväksyisi elämää merkityksettömänä tosiasiana, jota hän uskomattomassa tyhmyydessään valittaa? Yleisesti ottaen hän on tehnyt vain tyhmyyksiä ja halveksii muita heidän vastaavista teoistaan. Typerää. Hän on saanut lahjaksi tietoa kaikilta ihmiskunnan neroilta ja luulee olevansa tärkeä. Typerää. Kuinka olisi, jos hän oppisi oivaltamaan uskomattoman typeryytensä? Ennen kuin hän tekee sen, hänellä ei ole mitään mahdollisuutta tulla oppilaaksi.

3.57 Toteutus

¹Esoteriikka antaa meille tietoa todellisuudesta, elämästä ja perustavista elämänlaeista. Se vapauttaa meidät tietämättömyyden illuusioista ja fiktioista. Kaikki nämä ovat olennaisia edellytyksiä, jotta voisimme nähdä tien, joka on edessämme ja jota meidän on kuljettava. Vielä on kuitenkin jäljellä sen kulkeminen, ja se edellyttää kykyä kulkea. Tämä kyky on vielä hankittava.

²”Vastavihitty” ajattelee, että ”tämä on kaikki, mitä tarvitsee tietää”. Mutta pian hän huomaa, että vasta nyt alkavat todelliset vaikeudet, vasta nyt hän voi alkaa elää tarkoituksenmukaisesti, vasta nyt hänellä on mahdollisuudet ratkaista päivittäiset ongelmansa tarkoituksenmukaisella tavalla, vasta nyt hän huomaa energia-aspektin merkityksen ja sen, että elämäntaitoa on energioiden löytäminen ja kyky käyttää niitä lainmukaisesti.

³Kun neofyytti on ”suorittanut toisen asteen”, hän sanoo, ettei hän tiedä mitään eikä osaa tehdä mitään, niin valtavina ongelmat kasaantuvat hänen eteensä. Jokaisella hänen ottamallaan askeleella niiden määrä kasvaa, ja niiden ratkaiseminen vaikuttaa yhä vaikeammalta. Ja jokainen uusi visio hänen edessään olevasta tiestä antaa hänelle huimaavan tietämättömyyden ja voimattomuuden tunteen, perspektiivi on liian ylivoimainen. Vain hänen luottamuksensa lakiin palauttaa hänelle luottamuksen.

⁴Intellektualismi, asioiden pinnallinen tarkastelu, on juurruttanut ihmisiin harhakuvitelman, että ”tieto on kykyä.” Tämä on täysin väärin. Tieto on teoriaa. Se ei anna mitään kykyä, jonka voi vasta nyt hankkia, jos siihen lisäksi käyttää kaiken käytettävissä olevan energiansa.

⁵Monet esoteriikkaa opiskelevat ovat innokkaita saamaan tietoa yhä useammista tosiasioista. Mutta me emme saa planeettahierarkialta useampia kuin tarvitsemme voidaksemme laatia itsellemme käsitettävän järjestelmän, yleisen käsityksen olemassaolosta, joka voi palvella käytännöllisenä työhypoteesina. Ennen kaikkea emme saa tosiasioita, joita ihmiskunnalla itsellään on mahdollisuus tuottaa omalla tutkimustyöllään ja sille annetun järjestelmän avulla. Olennaista ei sitä paitsi ole teoreettinen maailmankatsomus, vaan meille annetun tiedon käytäntöön soveltaminen.

⁶On paljon sellaista, mitä esoteerikot tahtoisivat tietää, mutta heidän on odotettava, kunnes ainakin oppineet ovat alkaneet ottaa huomioon jo saatavilla olevan esoteerisen tiedon. Esoteerinen parhaimmisto on jo nyt etääntynyt liian kauas muusta ihmiskunnasta, jolloin vaarana on, että se menettää ymmärtämyksensä yleisinhimillisiä näkemyksiä kohtaan ja vieraantuu niistä ihmisistä, joita sen pitäisi auttaa. Lisäksi on vielä niin monia esoteerisia tosiasioita, joita esoteerikot eivät ole täysin hyödyntäneet, joten heidän ei tarvitse kärsiä aineiston puutteesta. Ja ennen kaikkea he ovat laiminlyöneet saamansa tiedon toteuttamisen käytännön elämässä. Tämä laiminlyönti tekee planeettahierarkian haluttomaksi välittämään uusia tosiasioita yksinomaan teoreettisia opintoja varten. Olemme saaneet tietää riittävästi vapautuaksemme vallitsevista idologioista ja hankkiaksemme perusluonteisen oikean todellisuuskäsitteen ja sen ohella ylivoimaiset todisteet tämän tiedon luotettavuudesta. Enempää eivät saaneet tietää myöskään ne, jotka oli vihitty esoteeristen tietokuntien kolmeen alimpaan asteeseen. Ne, jotka palvelullaan osoittavat, että he ansaitsevat saada enemmän tietoa ja tarvitsevat sellaista tietoa yhä tehokkaampaa palvelua varten, päteväytyvät näin ollen oppilaisuuteen ja heidät kootaan ryhmiin yhteistä koulutusta varten. Sellaiset ryhmät pysyvät esoteerisina.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Esoteriikka*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Kaksi (Livskunskap Två)*. Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © 2023 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com). Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2023.11.06.